

Flugfiske i Norden

Malingsbo-Kloten Klassiska harörat
Höstregnbåge Engelska reservoarer Finska nattsländor

Dina drömspön! Verkliga i Kingfishers sortiment!

NÄR FÖRNUFTET
ÄR BESTÄMT.

KINGFISHER

Kingfisher High Composite spön:

Green Peacock 8 1/2' AFTM 4-5

Green Drake 9' AFTM 5-6

Green Matuka 10' AFTM 6-7

Green Tringblinder 14' AFTM 10

Kingfisher Kolfiberspön Black Habit:

Black Midge 7'6" AFTM 4

Black Ant 8' AFTM 5

Black Spider 8'6" AFTM 6

Black Quill 9' AFTM 5

Black Quill 9' Travel

pack 4-delat AFTM 5

Black Palmer 9' AFTM 7

Black Demon 9'6" AFTM 8

Black Penell 10' AFTM 6

Black Gnat 10' AFTM 4-5

Black Dose 11' AFTM 8

Kingfisher Boron Long Bow:

Cheyenne 8' AFTM 3-4

Navaho 8'6" AFTM 5-6

Cherokee 9' AFTM 5-6

Apache 9'6" AFTM 6-7

Comanche 10' AFTM 6-7

Sioux 10' AFTM 8

Antingen Du drömmer om flugspön i High Composite, Kolfiber eller Boron. Kingfisher har dem. Känsliga, lätta, starka. Från 7'6" till 14'. Med detaljer som tål granskning! Se på klingor, bandtag, rullfästen, ringar! Toppkvalitet! Ändå får Du Kingfisher (nästan) till drömpris. Hör med Din handlare! Sluta sen drömma!

INNEHÅLL i detta nummer:	Sid
<i>Ledaren: Den urbaniserade träskomänniskan</i>	5
<i>Malingsbo-Kloten. Ett lättillgängligt "vildmarksområde" i södra Dalarna</i>	6
<i>Flugfisket i litteraturen: Halford och torrflugefiskets genombrott</i>	11
<i>Endast det bästa... Om drömmen om en blanklax över tio kilo!</i>	16
<i>En fluga i flaskan! Prova ett annorlunda sätt att montera dina favoritflugor</i>	17
<i>Tre favoriter. Nya läsarmönster för flugbindaren</i>	18
<i>Nybildat Lidmansällskap. Nu får Hans Lidman en egen "akademi"</i>	20
<i>Höstregnbåge. Flugor och teknik för höstens feta bågar</i>	22
<i>Engelska reservoarer. Så här fiskar britterna i sina konstgjorda "sjöar"</i>	26
<i>Den superrealistiska nattsländan. En finsk flugbindare har funnit metoden att exakt imitera "moder natur"</i>	30
<i>Laxaknut. En alldeles sann fiskehistoria. På hedersord!</i>	33
<i>Tankar kring en fasan. Om vårt dubbelbottnade intresse för naturens invånare</i>	34
<i>Vad Gustaf lärt oss. Minnesord över Gustaf Ulfsparre</i>	36
<i>Bokbiten. Nyheter för läslystna</i>	37
<i>Det klassiska harörat. Ett slitstarkt flugmönster med möjligheter till variationer</i>	38
<i>Nytt på marknaden. Bengt Öste om nya prylar</i>	42
<i>Köp, sälj och byt. Fynda bland läsarnas egna annonser!</i>	52
<i>Tankar på strandkanten. Hvordan onkel Åge mistede en fin ørred, sin alpehue og lysten til at fiske</i>	54

Omslagsbilden

En kväll i somras...
Foto: Christer Nilsson

KUNNAN CLASSIC -87

Det nya instrumentet för dig

I DET SENASTE AV PRODUKTUTVECKLING
KRYSSVÄVD GRAPHITE
SOM GER MINDRE DIAMETER OCH ÖKAD RYGGRAD

8" (240 cm) AFTM 4-5
(825800)

Ett härligt spö för "finlir"
efter harr, öring.
Till detta spö rekommenderar
vi vår nya fluglina
VISION Long Belly
Intermediate AFTM 5.

Fuji SIC-ringar

8 1/2" (255 cm) AFTM 6-7
(827860)

10" (300 cm) AFTM 6-7
(827100)

Allroundspön för mindre rinnande vatten.
Med ypperlig känsla och ryggrad.
Rekommenderad lina VISION LB7i.

Fuji rullfäste

12" (360 cm) AFTM 8-9
(821121)

Ett lätt 2-handsspö
för havsöring och lätt laxfiske.
Lätt och smidigt – även för oss tjejer.
Rekommenderad lina VISION LB9i.

Graphite till graphitekärn

9" (270 cm) AFTM 5-6
(826900)

Spöt som ger Dig det där
lilla extra som Du söker ef-
ter. Någonstund man verkli-
gen kan rekommendera
alla att få uppleva. Rekom-
menderad lina VISION
LB6i.

9" (270 cm) AFTM 7-8
(828900)
10 1/2" (315 cm) AFTM 7-8
(828105)

Spöna för lättare havsöringsfiske
på kusten och i rinnande vatten.
Spöna levereras
med 160 mm fightingbutt.
Rekommenderad lina
VISION LB 8i.

14" (420 cm) AFTM 9-10
(821141)

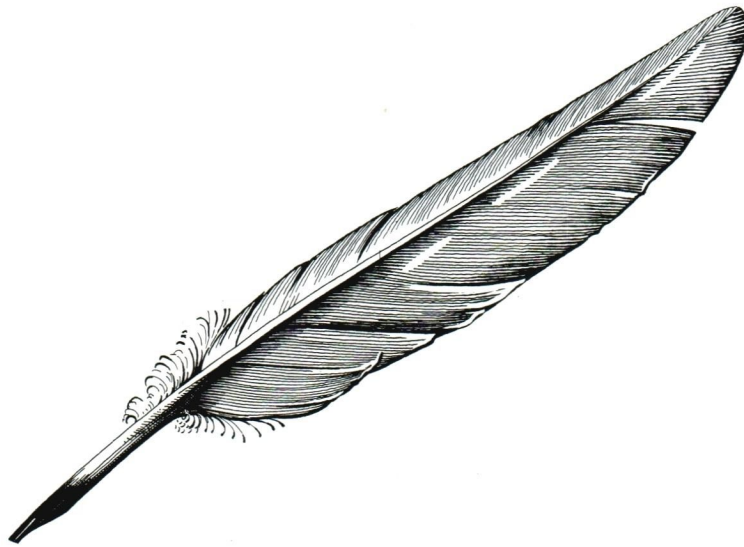
Spöt för Dig som fiskar
både i svenska och norska älvar.
Passar såväl i Mörrum som i Gaula.
Rekommenderad lina VISION LB10i.

15" (450 cm) AFTM 10-11
(821151)

Spöt för det tunga laxfisket.
Med mindre diameter,
med ökad ryggrad och kraft.
Ett spö utöver det mesta.
Rekommenderad lina VISION LB11i.

NORDFISH BOX 4517 191 04 SOLLENTUNA

Den urbaniserade träskomänniskan

I somras träffade jag gamla bekanta, som jag inte sett på många år. De hade hyrt en stuga uppåt landet och tittade nu in för en kopp kaffe på väg hem från storstaden. Resan hade varit en besvikelse. Aldrig mer skulle man fira semestern i naturen. Det hade varit regnigt, myggen hade varit en plåga och frun i familjen hade stukat foten, när de gjorde en dagstur upp på fjällkanten. Hon hade gått i träskor. Dessutom var den hyrda stugan en besvikelse. Det fanns inget varmvatten, och man var tvungen att gå ut och runt huset för att komma till torrdasset, som låg på baksidan.

"Hur kan man bygga så", sa frun. "Nu måste ju hela familjen gå på toaletten tillsammans. Inte ens min make vill gå ut dit ensam sedan det blivit mörkt. Det var fullt av hala, otäcka trärötter, som man kunde snubbla på, och vem vet vilka farliga djur som dolde sig i skogen. Den gick ända fram till stugan".

"Nej, nästa år får det bli sydeuropa igen. Naturprogram ska man möjligen se på TV", konstaterade den mörkräddade maken, sköljde ner den sista slurken kaffe, stuvade in familjen i Volvon och tog snabbaste vägen hem till heltäckningsmattorna, diskmaskinen och videon.

Jag vinkade bedrövat av dem. Nog hade sommaren bjudit på ett miserabelt väder, som kunde skrämt hem vem som helst – men att gå på fjället i träskor! Och att uppleva skogen som mörk och otäck!

Några siffror från en fritidsutredning snurrade förbi i skallen. Den hade visat att svenska folkets största fritidsnöje var att lördagsshoppa. Har urbaniseringen gått så långt? Har nutidsmänniskan kommit så långt från naturen, att hon är rädd för skogen och istället föredrar att trängas på ett lördagsfullt köpcentrum...

Tanken roar mig först. Låt dem leva i sin värld av

stormarknader, söndagsmiddagar hos svärmor och semesterresor till Mallorca. Då får vi andra ha skogen, fjällen, sjöarna och älvarna för oss själva.

Men med lite eftertanke blir det nyss avslutade besöket en av mina mest skrämmande upplevelser. Medan jag dukar av bordet och bär ut kaffekopparna i köket, slår det mig plötsligt med all kraft:

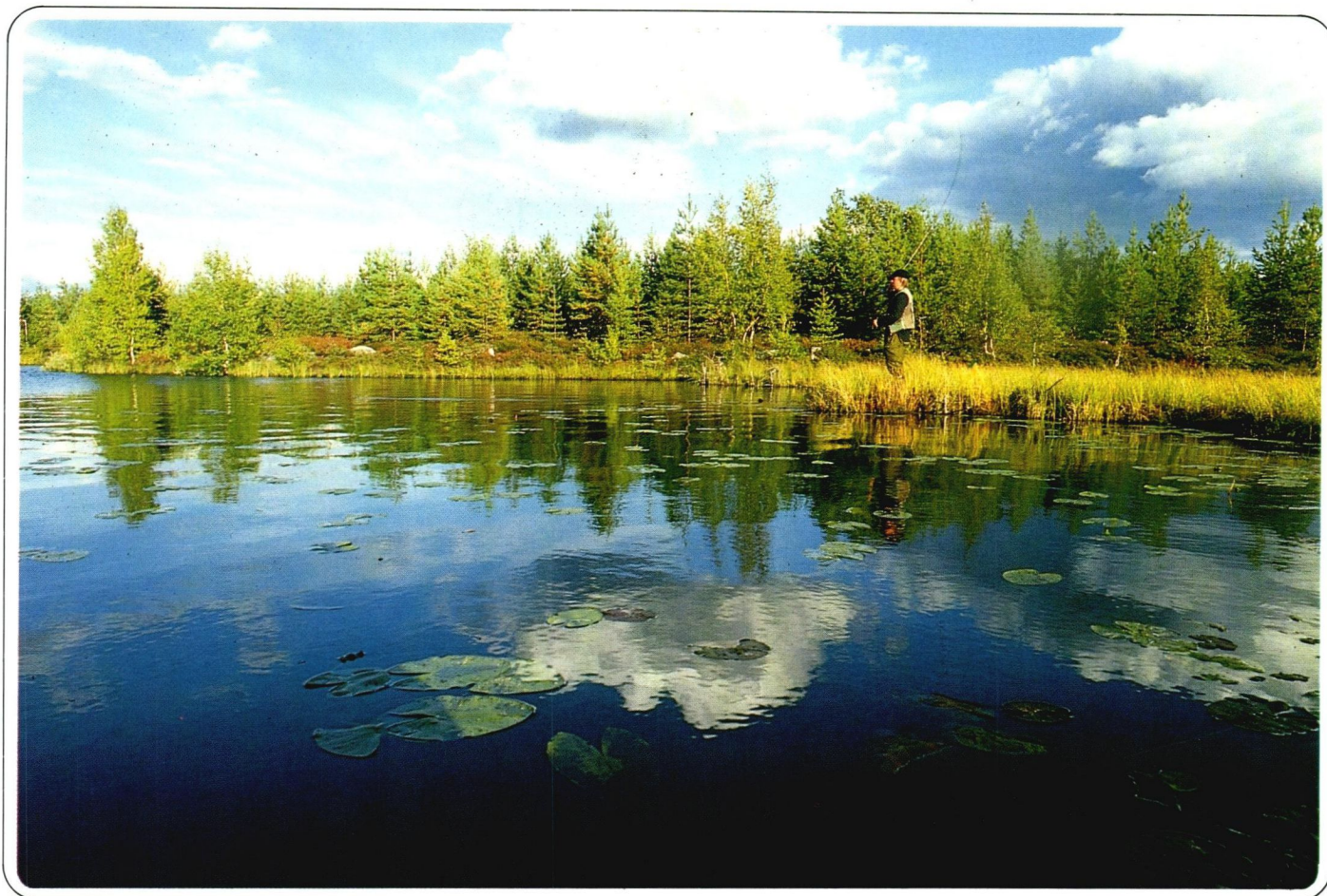
De här människorna och alla deras gelikar har röst-rätt i det här landet. De utgör en del i en stor opinion. Här liksom i alla andra länder. För dem betyder en utbyggd älv ytterligare en elektrisk pryl till köket, och varje kalhygge måste naturligtvis bara innebära en otäck skog mindre. De har inte bara mist sin känsla för naturen – de har samtidigt byggt upp en antipati för den! Och ändå är det här vanliga, ärliga och hyggliga människor...

Vi måste vara många, som höjer våra röster ordentligt, om vi ska balansera våra överurbaniserade landsmän. Deras röster är många och väger lika tungt som våra i debatten om den framtida natursynen. Och deras barn – hur går det med dem? Får de redan som små veta av sina föräldrar, att skogen är mörk och otäck eller att våra älvar saknar värde annat än som kraftproducenter – ja, då kommer vägen för en utveckling vi inte önskar att ligga vidöppen.

För några generationer sedan hade vi alla en klar förankring i landsbygden. Det har vi inte idag. Vi kan bara tänka oss morgondagens opinionsbildare – de som tror att fisk är fyrkantiga pinnar, som tillverkas på matfabrikerna, och där miljöaspekterna inskränker sig till tätortens asfalterade vägar...

Man kan bli rädd för mindre.

Gunnar Johnson

Artikelförfattaren fiskar i Åstjärn.

Malingsbo-Kloten

På rimligt reseavstånd från det tätbefolkade södra Sverige ligger Malingsbo-Kloten med massor av sjöar och många strömmande vatten. Området är lättillgängligt genom ett tätt nätverk av småvägar, men det erbjuder genom sin storlek ändå god avskildhet för den som söker ett fiske i lugn och ro. Många vatten får kontinuerlig utplantering av fångstbar fisk, men man har också möjlighet att fiska på vildbestånd av öring.

Av Michael Larsson

Foto: Bernt Söderlund

Malingsbo-Kloten är ett naturskönt område i södra Dalarnas skogsland med ett otal sjöar och åar. Man kan inte kalla det ren vildmark, eftersom det finns ett tätt nät av skogsvägar, men när man väl står vid ån eller sjön, får man ändå en känsla av att befinna sig ute i orörd natur. Här

finns ett rikt djurliv med älg, rådjur, hare, räv och lodjur, och för ett par år sedan uppehöll sig också en varg inom området.

Området, som ligger på en höjd av 250–300 meter över havet, har en omväxlande natur. Var och en bör därför kunna finna sitt eget favoritställe här.

Det finns möjlighet till fiske i både stilla och strömmande vatten.

Islossningen kan naturligtvis variera från år till år, men redan i mars brukar man kunna börja fiska i de strömmande vattnen – innan vårflo den kommer i april. Sjöfisket börjar kring den 15 maj sedan isarna gått.

Sedan kan strömfisket fortsätta efter vårfloden och fram till augusti, som brukar vara en sämre månad. I september har vattentemperaturen sjunkit igen, så att fisken nu på nytt är i hugget. Fisket fortsätter sedan tills isen och kylan sätter stopp.

Området är stort men kan ändå vara svårt att finna på en vanlig bilkarta. Man får leta efter Björsjö, som ligger 18 km från Ludvika och 15 km från Smedjebacken. Sedan finns mycket detaljerade kartor över de olika vattnen. En sådan får man då man köper sitt fiskekort.

Bomanstjärn

Det här blir alltså en liten rundvandring i området, där jag endast ska ta upp de mest intressanta sjöarna och åarna.

Jag börjar med Bomanstjärn – allmänt kallad Boman – en källsjö som alltid har konstant vattenstånd. Blir det högvatten rinner den helt enkelt över som en bägare. Boman ligger utefter en väg, vilket många uppfattar som en nackdel. De bästa kastplatserna ligger i vikarna i sjöns kortändar.

Det finns grov abborre i Boman. Varje år tas det kilosabborre här, främst på streamers – gärna med Flashabou i vingen. Det finns också mycket ruda i sjön. De är i storlek upp till 4 och till och med 6 hekto och vakar ofta intensivt, vilket ger förstagångsbesökaren intryck av att han kommit till ett vatten med massor av regnbåge. Så första krokade fisken blir kanske en besvikelse, men för andra fiskare ger rudorna ytterligare en dimension åt flugfisket. Rudorna är roliga att fiska. De tar inte på vad som helst. Man får prova sig fram med små mönster på krok 16–20. Själv har jag fått en del rudor på en liten grön nymf bunden på 18-krok. Det är ett trevligt fiske med grejor i klass 3–4 eller 5–6. Det går inte att vada i sjön, utan här klarar man sig fint med vanliga stövlar.

Men alla nöjer sig inte med abborre och ruda. Därför finns det också regnbåge, bäckröding och öring i Bomanstjärn. Ett problem är emellertid gäddorna. Här kan det vara dags för riktiga överraskningar. En god vän, Tomas Halldin, krokade en gång en regnbåge med en vikt runt 6 hekto, som är medelvikten i sjön, då det dök upp en gädda på drygt lika många kilo och högg regnbågen. Gäddan simmade omkring en stund med den sargade regnbågen, innan den slutligen släppte taget...

forts på nästa sida

Området har många strömmande vatten. Det här är Falldammen i Skräddartorpsån.

Det gäller att undersöka insekterna innan man väljer dagens fluga. Här vänder Michael Larsson på strandstenarna i Laxtjärn.

Vacker åttahektosöring från Malingsbo-Kloten området.

forts från föreg. sida

Fisket i Boman är ofta bra, eftersom det förekommer regelbundna utsättningar av fisk här. Medelvikten är också bra – liksom i områdets övriga sjöar. Ibland sätts det dessutom ut en och annan avelsfisk med extra hög vikt.

Flugorna i Boman är i stort de samma som i området i övrigt: Montana, E 12, Piprensare, Hippi, Antron-puppa och sist men inte minst fjädermyggpuppor i olika färger. De senare förekommer mycket rikligt under vissa perioder.

Skräddartorpsån

Skräddartorpsån är en omväxlande skogså med många forsar och höljor. Det finns en del vild öring i ån, men den är som regel småväxt och kan variera mellan 50 och 400 gram. En 4 hektos fisk är alltså en fin fisk. Men här gör man också utsättningar av öringar med finskt påbrå. De ligger i vikter upp till 1 kilo. En annan god vän, Mats Agnas, tog en gång en vild-öring på 1,4 kilo, så nog finns det chans på lite större fisk också.

Vid fiske i Skräddartorpsån rekommenderar jag vadarstövlar. Ån är bara 5–10 meter bred och lämpar sig därför för finlir med ett lätt spö i klass 3–4. De flesta fiskar längst uppströms och längst nerströms i ån. Skräddartorpsån kommer från Söndagssjön och rinner ut i Lumsen. Vid båda platserna finns möjlighet att tälta eller ställa upp en husvagn.

Flugorna för strömmande vatten skiljer sig naturligtvis en del från dem jag använder i sjöarna. En fasanstjärtsnymf, simsländensymf, brukar gå bra, men Skräddartorpsån är framför allt ett torrflugevatten. Gul forsslända finns i relativt stora mängder och kläcker under hela sommaren. Nattsländor förekommer också hela säsongen och ibland kan det bli massiva kläckningar.

I åns mitt, där vattnet är snabbare, kan man finna den vilda öringen. Den är alldeles smörgul och en fröjd att vila ögonen på. Men det bästa är att kortpriset endast är 15 kronor per dygn eller 100 kronor för ett årskort. Då kan man också fiska i Lumsån med flera vatten. Bergslagskortet täcker cirka hundra vatten totalt.

Lumsen och Lumsån

I sjön Lumsen finns det idag allt för mycket gädda. Men öringen och gäddan tycks samsas om vattnet. Det samma gäller Lumsån, som tidigare

var avsatt som flugfiskevatten. Men sedan gäddan gått till, så har man idag också tillåtit spinn och mete. Gäddan håller sig mest i åns övre och nedre lopp, som är lugnare till sin karaktär. Öringen håller mest till i åns mittre delar, där höljorna avlöses av partier med snabbt strömmande vatten.

Ån är cirka 5 kilometer lång, varav omkring hälften består av rent strömmande vatten. Den börjar i sjön Lumsen och rinner de första 2 kilometrarna i ett lugnt lopp, emellanåt avbruten av en liten fors. Man bör ha vadarstövlar för att fiska här. Dels är marken sank kring den 15–20 meter breda, lugnflytande delen av ån, dels kommer man i bättre fiskeposition vid forsarna.

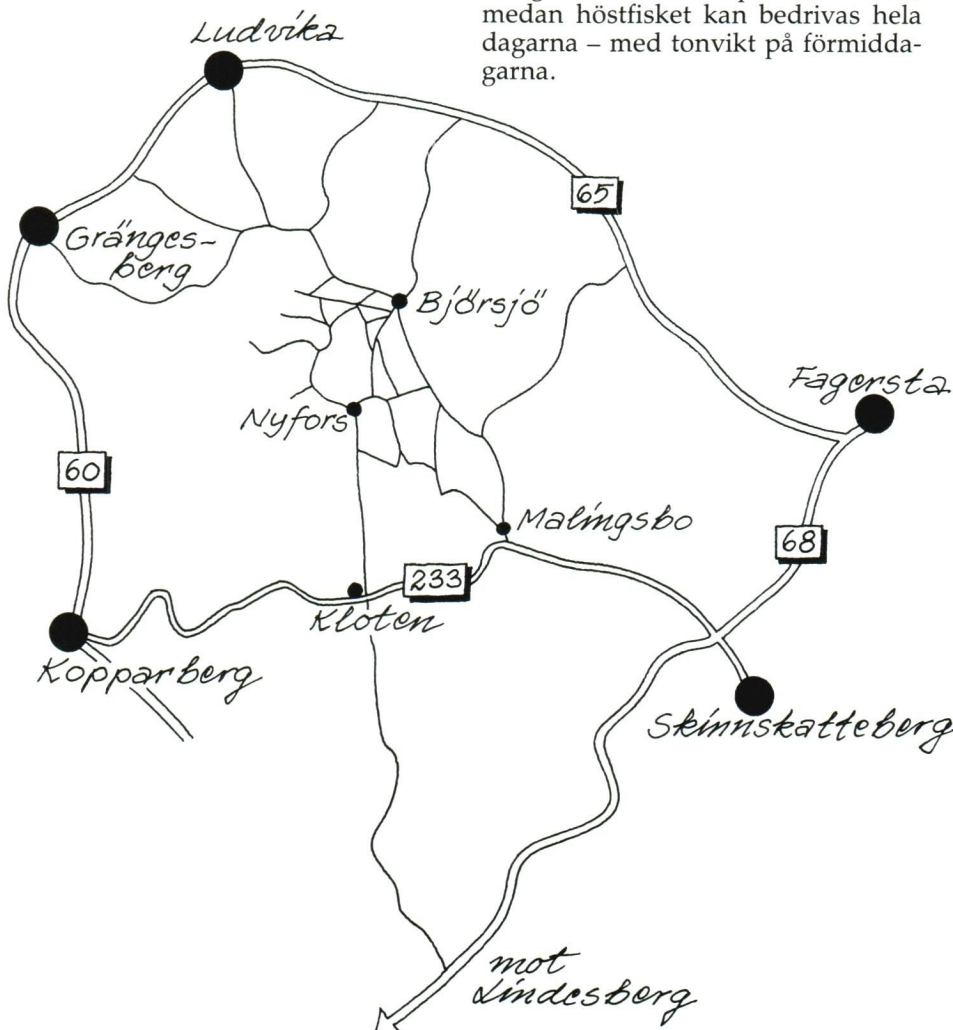
När man ser de lugnare partierna av ån, så går tankarna gärna till en engelsk kalkström med stora bestånd av sjögräs med kanaler emellan. De ger naturligtvis ett utmärkt skydd åt gäddorna, som kan stå och lura där. Storleken på strömgäddorna är hög. De kan väga 6–7 kilo, och medelvikten tycks ligga på 1–3 kilo.

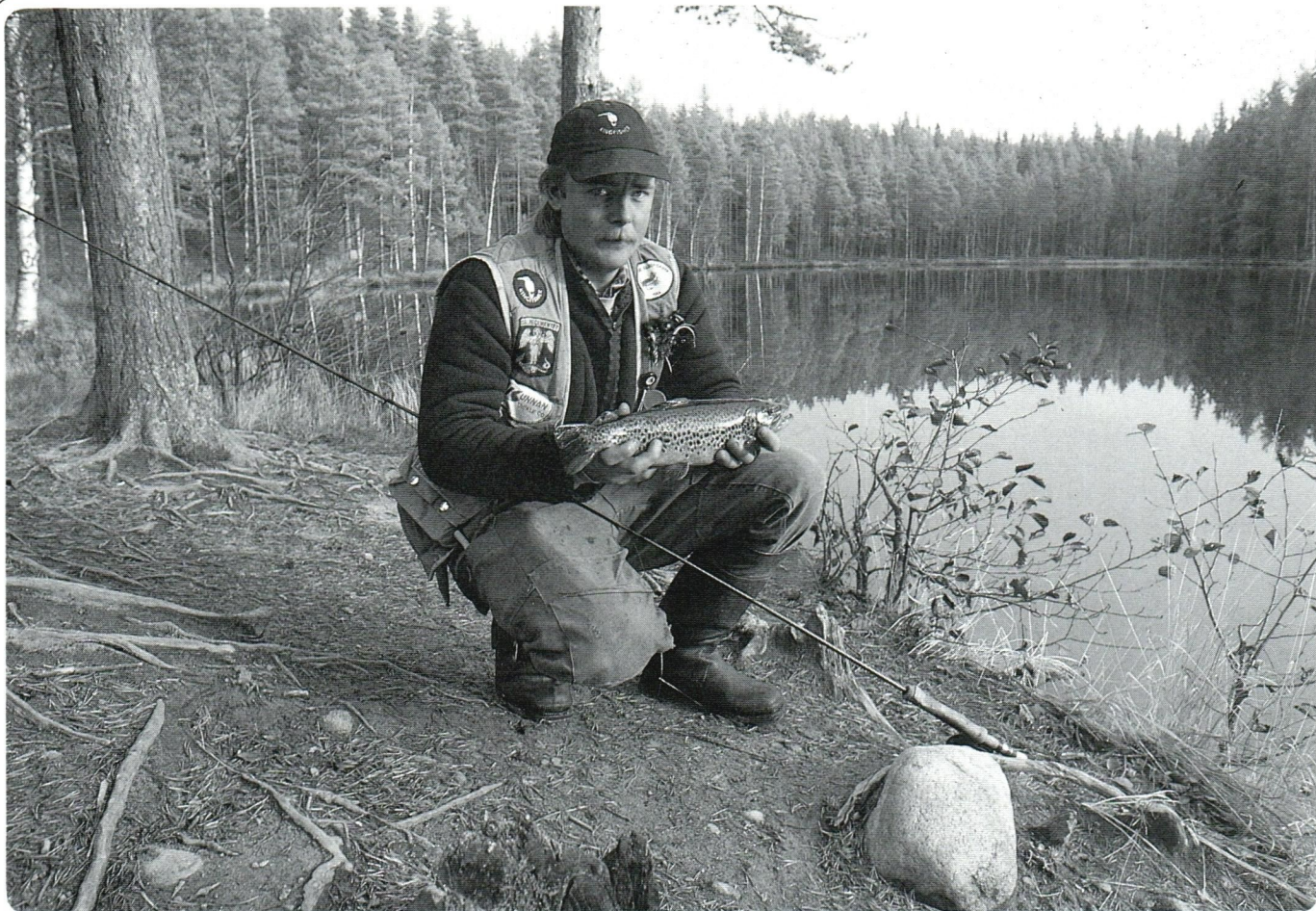
En fiskedag kan därför se ut så här. Mitt på dagen fiskar man gädda på

stora tubflugor eller streamers. Sedan tar man paus och åker till en liten hytta, som ligger i övre delen av strömsträckan. Där finns också en stor gräsplan, där man kan tälta eller ställa upp sin husvagn. Är övernattningsstugan ledig kan man också hålla till där. Det kostar ingenting.

Från på kvällen kan man fortsätta med öringfisket. Det sker inga utsättningar i ån. Nu söker man sig till åns öringlokaler, där fiskar i 2 hektosklassen är vanligast. Men det finns också större exemplar. En av åns flugfiskare, Kaj Larsson, tog en fin 7 hektos öring på en Montananymf, och jag har också hört rykten om fiskar på över 2 kilo. Det är inte omöjligt, eftersom ån mynnar i Malingsbosjön, där det varje år tas öringar kring 4 kilos-strecket.

Det gäller att ha grov tafs vid fiske i Lumsån – och mycket backing. Får man en grov fisk, så kan man inte följa med längs ån, eftersom träden växer ut över vattnet. Bäst fiskar man av ån genom att gå ute i vattnet och kasta upp- eller nerströms. Flugorna är i stort sett desamma som i Skräddartorpsån, men man kan gärna gå upp lite i storlek. Fisket är bäst under morgon och kväll på sommaren, medan höstfisket kan bedrivas hela dagarna – med tonvikt på förmiddagarna.

Artikelförfattaren med öring från Mellersta Långtjärn.

Men än har vi bara skummat på ytan. Det finns många fler vatten inom området. Från byn Kloten kan man åka mot Ramsberg. Efter 4–5 km står en skylt mot *Laxtjärn*, som är en mycket fin tjärn. Det är långt mellan utsläppen av öring och regnbåge, men fisken är fin. Sjön ligger högt jämfört med de övriga vattnen inom området. Den ligger som en krater på en bergstopp. Vattnet är kristallklart och medelvikten på fisken är normalt högre än i området i övrigt. Här kan man ha nytta av ett par vadarbyxor. Men när fisken kommer in mot land på kvällen är det sällan tal om några långa kast. Eftersom *Laxtjärn* ligger högt kan det vara lite blåsigt här. Tag därför gärna med ett spö i minst klass 6. Fisken samlas oftast vid stränder med pålandsvind. Där ligger det drivande insekter.

Vi får inte heller glömma *Spannån*, som är ganska snabb i sitt lopp. *Spannån* kommer från *Spannsjön* och rinner ut i *Söndagssjön*. Man kan fiska av ån från stränderna, så här räcker det med vanliga stövlar. Det finns lite vild fisk i ån, men de är inte många. Därför görs det utsättningar 3–4

ganger per år. Man sätter ut cirka 600 kilo öring i vikter på upp till kilot. Domänverket har lyckats bra med att restaurera ån. Man har byggt höljor, strömstryk och forsackar.

Vid *Söndagssjön*, strax intill där ån mynnar ut, finns en tältplats. Sedan finns dessutom en övernattingsstuga, som kallas *Spannkojan*. Den ligger vid åns övre lopp med bilväg nästan fram till dörren.

Flugvalet för *Spannån* blir ungefär detsamma som för *Skräddartorpsån* – dock med tillägget stora, blyade nymfer i gröna nyanser. Här finns till exempel gott om den frilevande gröna nattsländelarven *Rhyacophila*.

Det finns också lite gädda och abborre där ån mynnar i *Söndagssjön*. Så skulle öringarna vara svårtrugade, kan man alltid pröva... De tar gärna en stor torrfluga hasad mot strömmen.

Långtjärnarna m fl

Långtjärnarna är belägna cirka 1 kilometer från *Björnsjö*. Det är den mel-

lersta tjärnen, som är den intressantaste. På nätterna går fisken mycket nära stränderna här. Det är åtskilliga öringar och regnbågar som jag då tagit med bara tafsens utanför toppöglan. Här gäller det att vänta in fisken, som går i bestämda banor utanför stranden, och sedan lägga ut sin fluga i fiskens beräknade bana. En långsam infiskning brukar vara rätta medicinen.

Jag har sett en öring på 4,2 kilo från den här sjön. Den hade tagit en *First Lady*. Andra bra flugor är *Antronpupp*, *segmentbandsnymfer*, ett *guldribbat haröra*, *Mickey Finn* och *fjädermyggpupp*.

Där man svänger av mot *Långtjärnarna* ligger en gammal kolarkoja, där man kan övernatta. Om man istället för att svänga in mot *Långtjärnarna*, fortsätter bort mot *Björnsjö*, så kommer man till en skylt med texten *Hultet*. Man svänger inte här utan fortsätter ett par kilometer till en avtagsväg till vänster. Åker man in där, så kommer man till *Gäddtjärn*. Här finns mycket virvelbaggar, corixor och trollsländor, men det mesta fisket

forts på nästa sida

forts fr. föreg. sida

bedrivs med streamers. Helst då hel-svarta med lång vinge.

Nackdelen med sjön är att här före-kommer mängder med mygg och knott, medan områdets övriga vatten är relativt väl förskonade från dessa plågoandar.

Från Nyfors är det cirka 2 kilometer till en tjärn med namnet *Åstjärn*. Det är en fin tjärn med omväxlande djupa och grunda stränder. Fisken går ofta långt ut under dagen, men den brukar komma in mot land senare på kvällen. Flugvalet är detsamma som i Laxtjärn.

Sedan har vi *Stora* och *Lilla Håll-tjärn*, som är belägna mellan Malingsbo och Skinnskatteberg. Här försökte man plantera in harr för en del år sedan. Det misslyckades, så idag får man fiska efter öringen – om det nu inte går kvar någon gammelharr där. Öringen jagar kvidden i tjärnarna, men här är det också gott om trollsländor. Terrängen är ganska stenig, men det kan vara svårvadad på grund av dyiga bottnar. Normal storlek på fisken är upp till 5 hekto. Bland flugorna kan nämnas: E 12, Tösa, First Lady, Gray Wulff, Guldribbat Haröra, Muddler Minnow samt Påfågelnymfen.

Det förekommer idag ingen inplantering av fisk i *Stora* och *Lilla Håll-tjärn*. Naturen kring den större tjärnen påminner starkt om ett fjällvat-ten.

Logi och fiskekort

Ja, det här var bara ett litet axplock bland alla de fiskevatten som erbjuds en besökare i Malingsbo-Kloten området. Var och en kan säkert på egen hand leta sig fram till det vatten han själv finner mest intressant. Men för långväga gäster kan det vara bra med lite information om fiskekortsförsäljning och övernattningsmöjligheter.

Jag har redan i texten berört några lämpliga platser för tältning och uppställning av husvagnar. Vill man bo lite mer ordnat, så finns det ett skogshem i *Björnsjö* med 50 bäddar. Man kan erhålla logi, hel- eller halvpension. Man serverar också enstaka måltider eller kaffe. I pensionatet finns också konferenslokaler, TV-rum och bastu. Aktuella priser kan erhållas på telefon 0240/300 41.

Även i byn *Kloten* finns ett pensio-nat, och inom området ligger också *Stora Bäckens Camping*. Dessutom finns ett 50-tal småstugor utplacerade

lite här och var inom hela friluftsom-rådet.

Byn *Nyfors* är belägen 7 kilometer från *Björnsjö*. Den ligger mycket cent-ralt i förhållande till de vatten jag be-skrivit. I *Nyfors* finns en lanthandel, som säljer fiskekort. Men man kan också köpa kort på *Skogshemmet* eller hos *Claeson Cykel & Sport* i *Smedjeback-en*.

Under senaste säsongen skedde en del förändringar vad gäller vilka fis-kekort som fordras för de olika vatt-nen inom området. Därför bör man kontakta kortförsäljarna eller *Domän-verket* i *Björnsjö*, telefon 0240/300 10, för att erhålla korrekta uppgifter inför den kommande säsongen. Där har man också hand om uthyrningen av några stugor.

Kom ihåg att det fordras olika fis-kekort för olika vatten, så att du plane-rar ditt fiske därefter. Men korten är billiga. 15 kronor för 24 timmar för Bergslagsfisket. Det så kallade "lax-fiskekortet" kostar 40 kronor för mot-svarande tid. Det gäller *Gäddtjärn*, *Mellantjärn* och *Långtjärnarna*. De övriga går på Bergslagsfiskekortet. Men ändringar kan alltså ske till kom-mande år – området har ju massor av vatten.

Den långhåriga flugan Hippi – här bunden i olika färgvarianter.

Något om flugorna

De flesta flugorna jag nämnt i arti-keln är säkert välkända för FiN:s läsa-re. Hippi är en svart streamer, som imiterar en igel. Här följer ytterligare några flugor, som visat sig gå bra vid mitt fiske i Malingsbo-Kloten.

ANTRON PUPPA

Bakkropp: Antron grön.

Thorax: Antron grå.

PIPRENSARE

Kropp: Chenille svart.

Stjart: Ullgarn rött.

FIRST LADY

Kropp: Gul dubbing.

Vinge: Brun poly.

Hackel: Brunt tupphackel.

SEGMENTBANDSNYMF

Kropp: Svart segmentband

Hackel: Brunt hönshackel

MYGGPUPPA

Kropp: Bindtråd valfri färg.

Ribb: Mörk bindtråd.

Thorex: Påfågel herl.

Tofs: Vit floss (kan utelämnas).

En torrfluga sådan som Halford band den.

Flugfisket i litteraturen III:

Halford och torrflugefiskets genombrott

Torrflugefiskets genombrott vid de engelska kalkstrømmarna medførte også en inflammerad debatt där våtflugefisket – och därmed nymffisket – av somliga kom att betraktas som mindre sportsligt och till och med omoraliskt. Med lite større tidsperspektiv kan vi idag se klarare på den debatten. I den här artikeln i vår serie om flugfisket i litteraturen får vi följa hur ett fiske med flytande imitationsflugor växte fram.

Av Svein Skjønberg

Det er uten videre klart at våtfluefiskere oppdaget at ørreten ofte tok flua før den brøt gjennom vannflaten. Stewart og Stoddart fremhevet nettopp at muligheten for å få fisk var optimal nettopp da fluene landet på vannet. Enkelte lagde seg vel tildels en teknikk ut fra slike observasjoner

ved stadig å skifte fluer da de i begynnelsen ikke sank med en gang. Man kan si at den spede begynnelse til tørrfluefisket ligger i å fiske våtfluertørt og dette er atskillig omtalt i eldre litteratur.

Det kan diskuteres i det vide og brede hvilke kriterier som skal være

oppfylt før det er snakk om et "riktig" tørrfluefiske. Men det er omtrent like interessant som pavens skjegg. De fleste forfattere har akseptert definisjonen til J W Hills om at det blir tørrfluefiske når man med vitende og vilje tørker flua med luftkast.

forts på næsta sida

Det första torrflugefisket försiggick förmodligen med hacklade våtflugor. Dåtidens fiskare märkte säkert snart hur öringen även tog dessa, innan de blev våta och sjönk genom vattenytan.

forts från föreg. sida

Tørrfluefisket som Hills definerer det ble født i England endel før 1850. Det er imidlertid mulig det ble fisket tørt i Spania allerede på 1600-tallet. Det er funnet et gammelt spansk manuskript – "El Manuscrito de Astorga" – fra 1624 som synes å vise at tørrfluefiske var en realitet. (Boken foreligger på spansk og med engelsk oversettelse av Preben Torp Jacobsen på dennes forlag "Flyleaves").

Det engelske tørrfluefisket ble utviklet på kalksteinselver i Syd-England, i herreder som Hampshire, Hertfordshire og Derbyshire m fl. Dette er som kjent svært produktive elver med et rikt insektliv og også elvers optimale forhold for ørreten som villig tar overflateinsekter og ofte blir selektiv. Etter hvert som fiskepresset økte og ørreten ble stadig mer "educated" ble det stadig vanskeligere å få den til å ta nedstrøms våtfluer og nesten umulig i klart og stille vær. Hvis Stewart's bok hadde kommet 10–20 år tidligere ville det kanskje ha utviklet seg et effektivt oppstrøms våtfluefiske i Syd-England, men tørrflua kom først – og totalt sett skal vi ikke beklage det.

Den første litterære beskrivelse av tørrfluefiske som definert av Hills finner vi i 3 utgave av Pulman's bok "Vade Mecum of Fly Fishing for Trout" i 1851. Pulman påstod ikke at han hadde oppfunnet teknikken og har antagelig lært den i Hampshire hvor han fisket en del. James Ogden hevder i "Ogden on Fly Tying" fra 1879 at han introduserte tørrflua ca 1840 og de fleste antar at dette iallfall hovedsakelig er korrekt. Ogden, som var profesjonell fluebinder, er iallfall den første som anga bindebeskrivelser for flytende duns. Også fluebinderen David Foster lagde så tidlig som i 1854 tørrfluer ("The Scientific Angler", posthumt 1882). Det anses klart dokumentert at tørrflua var i bruk iallfall på noen elver, bl a Itchen, i 1850-årene. Den ble faktisk relativt sent introdusert på Test. Det var Francis Francis som først gjorde det begynnende tørrfluefisket alminnelig kjent i en artikkel i "The Field" i 1857.

Det var nok en ganske besjeden og kronglete begynnelse. De fluene som ble brukt kunne ifølge Skues like gjer-

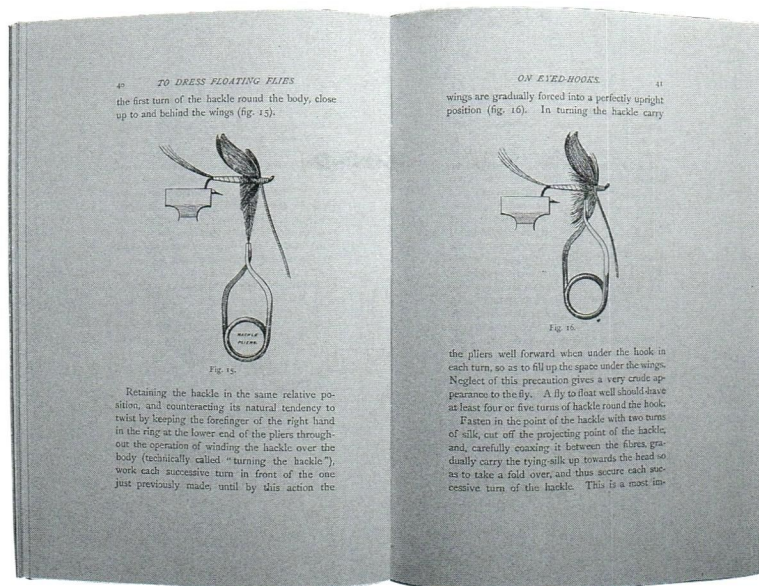
ne vært benyttet som våtfluer på Tweed. Men det tok seg opp. Tørrflua ble vanlig utover i 1860-årene, var dominerende på f eks Itchen i 1875 og fikk sitt totale gjennombrudd i 80-årene p g a Halford. Viktige og nødvendige forutsetninger var imidlertid også at moderne splitcanestenger med tørrflueaksjon og tunge, oljeimpregnerte silkesnører kom i bruk samt H S Hall's nye lettere kroktype med øye. Tidligere brukte man såkalte "snelled hooks", kroker med fortommen bundet fast til krokstammen. Halford og kretsen rundt ham utviklet også flere andre produktforbedringer.

Puristen Halford

Frederic M Halford kalles gjerne tørrfluefiskets far og mange tror vel at det var han som begynte med tørrflua. Men det stemmer altså ikke, like lite som det var Stewart som begynte med oppstrøms fiske. Halford prøvde tørrflua første gang på Wandle i 1868. Men Halford kodifiserte tørrfluefisket, som Stewart gjorde med oppstrøms fiske. Hans innsats i denne forbindelse kan vanskelig overvurderes og skal straks gjennomgås nærmere, men tillat meg først en digresjon som jeg føler er på sin plass.

Jeg har inntrykk av at Halford idag av mange ivrige og allvitende fluefiskere betraktes som en tulling. Halford er PURISTEN. Punktum. Det er helt på det rene at Halford med årene ble meget intolerant og pedantisk og, ja, en tulling. Men hvis man bare bedømmer ham fra den negative periode i hans liv demonstrerer man bare sin egen manglende kunnskap om hvor betydelig han ble for tørrfluefiskets og fluefiskets utvikling og hvilken enestående innsats han gjorde, noe vi bør være ham for og ikke nedvurdere.

Halford tok opp fluefiske først i 25-årsalderen og hadde holdt på en ti års tid da han traff G S Marryat i 1879. Marryat var allerede da den suverene ekspert på tørrfluefiske. Han omtales med den dypeste respekt av sine samtidige – p g a sin fabelaktige fiskeferdigheter, men også fordi han var en fantastisk positiv person. Han har desværre ikke etterlatt seg noe litteratur, bortsett fra noe korrespondanse. Halford og Marryat ble nære venner og Halford ble Marryat's elev når det gjaldt videreutviklingen av tørrfluefisket og fluebinding. Disse to fisket og forsket i atskillige år sammen, særlig på Test, og det er helt på det rene at Marryat indirekte taler til oss i Halfords første og beste bøker. Halford

I "Floating Flies" beskriver Halford sin bindteknik.

sier selv etter Marryats død at de fisket sammen i 15 år og Halford lærte noe av sin venn hver eneste dag.

Omkring disse to dannet det seg en krets av meget viktige personer for fiskets utvikling. Jeg har allerede nevnt Francis og Hall, sistnevnte utviklet i tillegg til øyekroken sammen med Marryat og muligens Halford "split wings" på tørrflua, hvilket var et stort fremskritt når det gjaldt fluenes bestandighet under bruk. Den profesjonelle fluebinder John Hammond tilhørte også kretsen. Halford fikk forbedret de oljede silkesnører med hjelp av Hawksley og Coggeshall. Hanehackle ble tatt i bruk. Det ble arbeidet atskillig med å finne egnet kroppsmateriale for fluene og Halford valgte tilslutt quill fordi det ikke absorberer vannet (til tross for at han var klar over at quill dårlig etterligner naturfluens gjennomskinnelighet). Også major Turle's kjente knute kom i denne tiden.

I det hele systematiserte kretsen under ledelse av Halford og Marryat tørrfluefisketeknikken, løste tekniske problemer og utviklet stang, snører og fluer til en standard som var uovertruffen til et godt stykke ut i vårt århundre. Før Halford begynte med bokutgivelser var det således gjort et betydelig grunnarbeide. Halford kastet seg over dette arbeide med all sin kapasitet og tid. Han pensjonerte seg som 45-åring og ble fluefisker på hel-tid.

Halfords første bok var "Floating Flies and How to Dress Them" utgitt i 1886. Etter flere års intense studier av insektlivet på Test presenterte han

her sin eksakt-imitasjonsteori med mønstre på 90 tørrfluer, senere utvidet til 100. Fluene er avbildet på fine, håndfarvede plansjer – omenn ikke av Ronalds kvalitet.

Det kan nevnes at det er to viktige forskjeller på Ronalds' og Halfords entomologiske verker. Ronalds var våtfluemann og det preger også hans fluegjengivelser. Halford konsentrerte seg helt om duns og spinners. Ronalds samlet inn insekter fra midt- og nord-England mens Halford konsentrerte seg om kalksteinselvområdet i Hampshire. Dette fikk til følge at også senere engelske fluebøker har en voldsom slagside til insekter fra kalksteinselver, da Halford ble den som staket ut den senere kurs. I 1889 kom toppen på Halfords verk, "Dry-Fly Fishing in Theory and Practice". Her beskrives tørrfluefiskets alle faser.

Med disse to bøker har tørrfluefisket med ett og uten særlige forbilder fått sin fullstendige teori fiks og ferdig, tuftet kan man si på Stewarts oppstrøms fiske og Ronalds' entomologi. Halford var vel utstyrt for denne enorme oppgaven. Med balansert temperament, rasjonell og systematisk. Han tok intet for gitt og observerte og eksperimenterte. Halford er et typisk eksempel på rette mann på rette plass til rett tid. Han var ingen gnistrende forfatter, men fullt ut brukelig med en selvstandig stil. Det er allerede nevnt at Marryat desværre ikke skrev noen bok selv. Men han var vel heller ikke mannen for den enorme oppgaven Halford tok på seg og som Marryat vel valgte ham til. De nevnte bøker var en unik intellektuell

prestasjon som det er vanskelig å finne sammenligninger for.

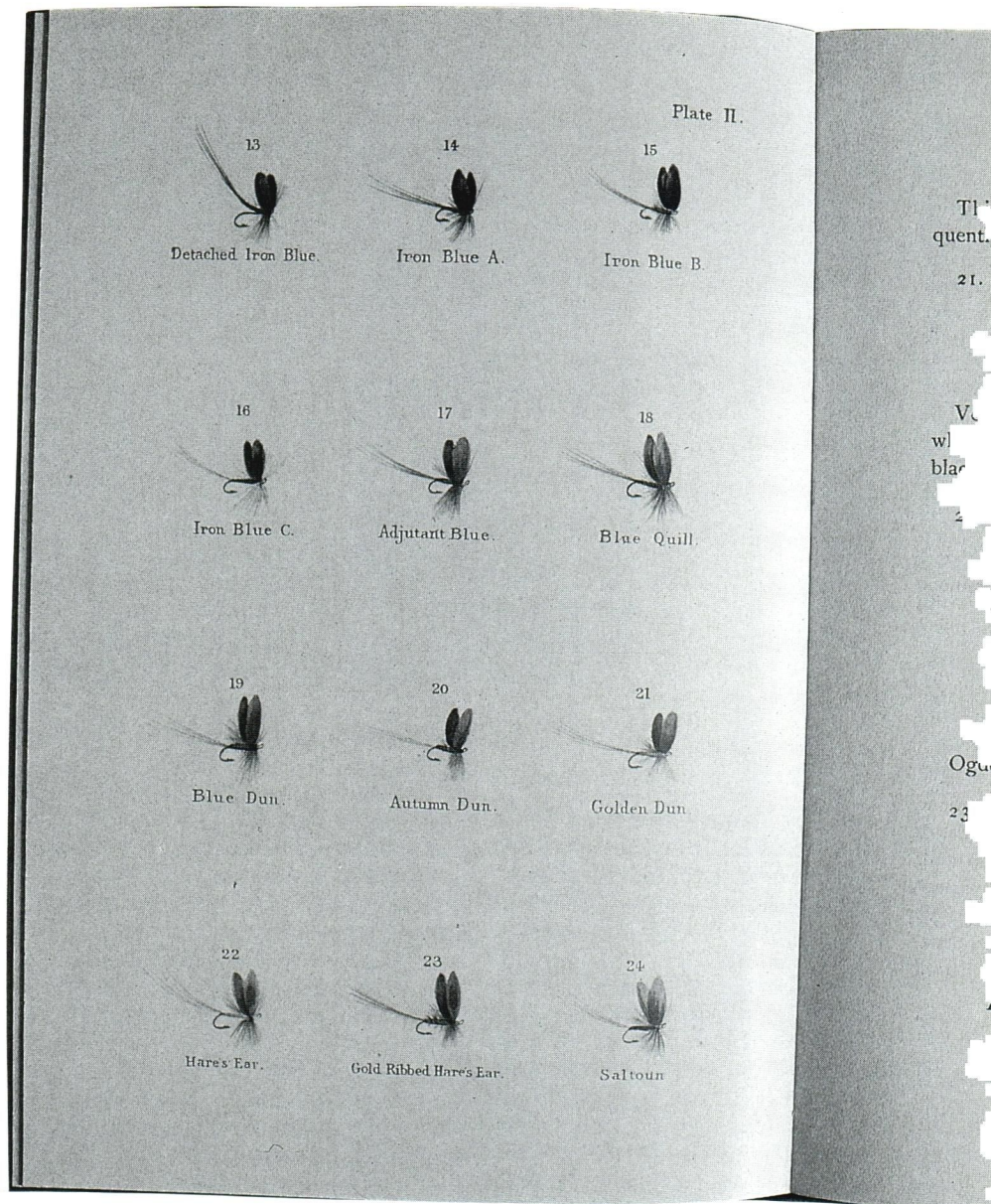
Jeg har allerede berørt at Halford i dag tildels er kraftig nedvurdert. Da jeg første gang fikk anledning til å lese en av hans bøker var jeg selv full av slike fordommer enda jeg hadde lest Preben Torp Jacobsens balanserte fremstilling om Halford i "Tørrfluefiskeri". Jeg ble meget positivt overrasket enda jeg først leste hans siste og dårligste bok, som jeg fant full av nyttig informasjon. Senere har jeg lest et par bøker til, bl a "Dry-Fly Fishing..." og appetitten er ytterligere skjerpet.

Jeg må vel imidlertid avfinne meg med at en anbefaling fra min side neppe veier så tungt, så la meg alliere meg med kanonene: Skues skrev i 3 utgave av "Minor Tactics" i 1924 at han var enig med de fleste om at det siste ord hadde blitt skrevet om kunsten å fiske i kalksteinselver da "Dry-Fly Fishing..." ble utgitt. Boken var så sunn, så klar, så omfattende, så rettferdig og helt i tråd med ens egne erfaringer. Og Skues mente fremdeles i 1924 at boken var "the greatest work" som noensinne var laget. Schwiebert mener at mesteparten i samme bok er gyldig også i dag, særlig i rolige elver med selektiv ørret. Preben Torp Jacobsen er av samme mening, det er en fortreffelig lærebok også i dag.

Skues tar forøvrig i en artikkel fra 1929, gjengitt i "Side-Lines, Side-Lights & Reflections" opp at det er en tendens til å redusere Halfords innsats, noe Skues slår kraftig ned på. "Dry-Fly Fishing..." var den viktigste

forts på næsta sida

En sida ur F M Halfords bok "Floating Flies and how to dress them". Här kan man studera många mönster som är gångbara även idag.

forts från föreg. sida

boken og tok fluefiskeverdenen med storm. Alt var bra der, intet på den positive side var galt.

"Floating Flies and How to Dress Them" og senere bøker om fluebinding var også svært viktige, men man kan idag påpeke visse vakheter. Halford etterstrebet eksakte imitasjoner, men det manglet en del på det. Tørrflua skulle ride høyt. Halford hadde ikke sans for emergers selv om han opprinnelig var begeistret for G R Hare's Ear med "harehackle". Det er mulig Proper er inne på noe når han hevder at tørrflua skulle ride høyt fordi Halford ville understreke bruddet med våtfluene. Fluene var vel generelt litt tykt dresset, men dette berodde vel på datidens materialer, bl a relativt tunge krokar sammenlignet med nå. Halford satte farvelikhet først, dernest størrelsen. Senere betvilte han forresten viktigheten av nøyaktig farvelikhet (til amerikane- ren Th Gordons store forferdelse...) Men Halford overså stort sett viktigheten av formen på imitasjonene, noe mange er enig med ham i også i dag.

Det var hovedsaklig døgnfluer som ble imitert med det resultat at Brown Ant har døgnflueform. Men det står allikevel fast at Halfords imitasjoner og fluebindingsteorier betydde et en-

ornt fremskritt i 1886 og mye er fremdeles gyldig. Den fortreffelige amerikanske tørrfluespesialist V Marinaro fremhever f eks flere av Halfords mønstre som glimrende. Halfords bøker om fluer og imitasjoner satte også for alvor i gang innsamling av insekter som grunnlag for imitasjoner på kalksteinselvne.

Joda, Halford fortjener betegnelsen tørrfluefiskets far...

Dogmatisk tørrflugefiskare

Men toppen var allerede nådd. Iallfall mener både Hills og Schwiebert at de senere bøkene var skuffende og dette ble stadig klarere markert etter som tiden gikk. Halfords rennome ville ha tjent på å legge ned pennen etter 1889 eller iallfall 1897. Da kom "Dry-Fly Entomologi" og det var iallfall en viktig bok når det gjaldt "matching the hatch" og kodifikasjonen av

tørrfluteorien. "Modern Development of the Dry Fly" kom i 1910 og er en skuffelse men like fullt verdt å lese og lære av. I "The Dry-Fly Man's Handbook" fra 1913, året før han døde, viste han seg fra sin verste side med skarpe utfall mot Skues uten navns nevning. Men også dette er på mange måter en rik bok. Han utga forøvrig "Making a Fishery" i 1902 og en selvbiografi i 1903.

Halfords første bøker var hovedårsaken til at tørrflua fikk sitt fullstendige gjennombrudd så fort og til de grader. Tørrfluefiske ble høyeste mote. Og ikke bare på kalksteinselver, nei, over hele verden, inklusive.. Tweed. Men i Syd-England ble tørrflua desværre en religion med fanatiske tilhengere og våtfluefiske ble forkastet som umoralsk.

Som de fleste reformatorer gikk Halford til overdrivelser. Han tålte efter hvert ikke innvendinger mot sine læresetninger. De som var uenige var enten dumme eller inkompetente. Dette lå nok i Halfords natur akkurat

som de positive egenskaper som skapte tørrflue teoriene. Halford var ifølge Skues "apt to say: I am not arguing, I am telling you". Han forsket og eksperimenterte seg frem til sine resultater, men så snart han hadde etablert sin teori, fikk han vel for seg at han hadde sagt det siste ord og dette ble særlig markert da han ble gammel og sur.

Også i dag bør vi nok være meget oppmerksomme på at det siste ord aldri vill bli sagt om noen som helst metode og imitasjonsteori. Heldigvis. Desværre var ikke datidens fluefiskere bedre enn folk flest – de flokket seg med begeistring omkring sin store diktator og ble endatil mer katolske enn paven.

Halfords overdrivelser gjaldt i det alt vesentlige våtfluefiske. Dette er ille nok, men det er litt pussig i ettertid å konstatere at laterliggjørelsen av Halford faktisk også virker som litt av en overdrivelse. Han tok tross alt fatalt feil på et punkt... Han var i begynnelsen ikke fanastisk imot våtflua. Skues fremhever at Halford prøvde å være absolutt fair, men han gjorde allikevel mer enn noen annen for å diskreditere våtflua p g a sin skepsis allerede i hovedverket "Dry-Fly Fishing".

Halford sa seg enig med Francis i at en fluefiskers effektivitet må måles ut fra om han kan tilpasse seg forholdene og fiske tørt eller vått ut fra hva forholdene dikterer. Han var også klar over at vakende ørret beiter mer på nymfer enn på duns/spinner og prøvde nymfeimitasjoner, men satte punktum for dette tema ved å sitere Marryat: "You can imitate the nymph but you cannot imitate its wriggle".

Det er mye som tyder på at Marryat var mer åpen for våtfluefiske enn Halford. Skues fikk anledning til å gjennomgå Marryats fluebok og de fleste fluene passet best til våtfluefiske. Skues tror at Marryat kanskje fisket vått selv etter at samarbeidet begynte med Halford.

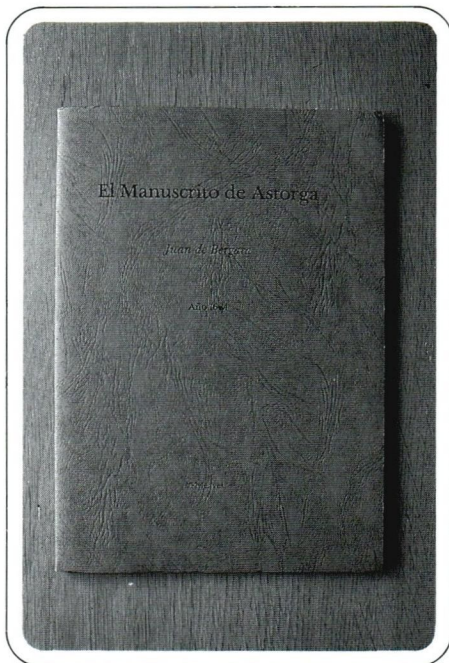
Marryat døde allerede i 1896 og det er mulig dette kan ha påvirket Halford i negativ retning da en mulig bremsekloss mot overdrivelser ble borte. Men dette er gjetning.

Lista med 33 flugmönster

I de senere bøker ser man klart at Halford stivner og blir pedantisk og diktatorisk. Og det gjelder ikke bare

våtflua. Han begrenset sin flueliste fra 100 til 33 som var et forsøk på å etablere en gang for alle en nødvendig og tilstrekkelig liste av eksakte imitasjoner for kalksteinselver.

De 33 imitasjoner består av 25 døgnfluer, 1 Brown Ant, 2 Black Gnats og 5 vårfluer. Fra 100-fluerslisten forsvant bl a generelle mønstre som Wickham og Red Tag og G R Hare's Ear som var en av Halfords absolutte favoritter tidligere. Den ble ekskludert fordi Halford ikke kunne finne at den var imitasjon av noe bestemt insekt. (Skues fant senere ut at flua er en utmerket imitasjon av

För några år sedan publicerade Preben Torp Jacobsen den gamla texten "El Manuscrito de Astorga" från 1624, där det framgår att man troligen redan på den tiden fiskade med tørrflugor.

klekkende Medium Olive, Baetis verus).

Idag er det jo imidlertid mange som ikke vil fiske med Butcher eller Royal Coachman av samme årsak, men forskjellen er gjerne at de ikke forlanger at alle andre skal være like puristiske.

Krigen mot våtflua er Halfords styggeste feil. Han definerte våtfluefiske som nødvendigvis å fiske nedstrøms og "fishing the water" hvilket var både ineffektivt og skadelig i motsetning til tørrfluefishing på vakende fisk. Halford nektet plent å akseptere at det kunne være mulig å fiske vått oppstrøms på vakende fisk. I begynnelsen av hans epoke var da også dette vanskelig p g a utstyret den gang

med stive tørrfluestenger og tungt snøre, men fra århundreskiftet fikk man utstyr som gjorde det moderne nymfefisket mulig – delvis p g a Skues ertet de engelske stangmakere til å lage like lette stenger som amerikanerne.

Men Halford nektet å akseptere tingenes tilstand. Etter Skues' framragende presentasjon av nymfefiske i "Minor Tactics..." i 1910, skrev Halford sin siste bok i 1913, full av åpen fiendtlighet mot denne nye påståtte metoden som han ikke hadde noen tro på og ville ha bannlyst på kalksteinselvne. Tåpeligheten toppet seg i et møte mellom Halford og Skues i Flyfisher's Club i London da Halford utbrøt at "unge mann, du kan ikke fiske Itchen slik du beskriver i din bok. Skues svarte: "But I've done it..."

Tolerantare syn på nymffisket

Kampen mot våtflua/nymfen ser merkelig ut i ettertid. Først avvises vått fordi det ikke duger. Så blir det umoralsk/skadelig. Og tilslutt og det er vel å merke etter Halfords død, må nymfen forbys fordi den er for effektiv. Det er egentlig ikke fluefiske, men som å fiske med mark eller Alexandra. Kampen raste videre etter Halfords død og sentral var selvsagt Skues som blir tema for en senere artikkel.

Halford skal ikke glemmes for overdrivelsene og dogmatismen, men la oss først og fremst huske ham for hans fortreffelige innsats. Merk at Skues fremhever netopp dette, han som mer enn noen måtte kjempe mot diktatorens sneversynhet.

Det kan virke som om Halford var enerådende i denne perioden. Det er da heller ikke langt fra sannheten. Det bør imidlertid nevnes at George Dewar utga "The Book of the Dry Fly" i 1897. Jeg har ikke lest den, men boken skal være meget sjarmerende. Dewar var moderat og tolerant som Francis 30 år tidligere. Han var også åpen for nymfefiske.

Tilslutt en bok som ikke er begrenset til tørrfluefiske. Edward Grey utga "Fly Fishing" i 1899. Dette er et mesterverk av en bok. Det er atskillig å lære. Grey fisket tørt og vått og etter ørret, sjørørret og laks. Men det er først og fremst Greys evne til å formidle gledene ved å fiske som har gjort at mange mener dette er fluefiskebok nr 1.

Endast det bästa är gott nog...

I hela mitt liv hade jag drömt om en nystigen lax på över tio kilo på fluga. Men kungen bland fiskar måste bjudas på något alldeles extra, tänkte jag och band en av Belarmino Martinez världsberömda flugor på tafs.

Av Fridolf Börjesson

Ett telefonsamtal på kvällen från en fiskekamrat gjorde att jag fick svårt att somna den natten.

Vi hade talat om att det borde vara god chans att det kommit upp nystigen lax. Det var rätt vattenstånd och ca 9–10° varmt i vattnet. Det fanns åtminstone en lax där, berättade min kamrat och den befann sig nu i hans frys. Hela 11 kilo prick vägde den och blank som silver var den. En otroligt vacker lax. Det var ju bara att gratulera.

Nästa dag tog jag ledigt från jobbet. Vädret var fint, sol och molnigt om vartannat i lagom stora doser. Jag tog på vadarbyxor och satte ihop spöet, ett 10-fots enhands Orvis. Tafsens hade jag bytt redan på kvällen till 0.40 i spetsen. Man vet ju aldrig.

Flugvalet var lätt. En Black Doctor på 2:ans dubbelkrok, bunden av självaste spanjoren Martinez, borde väl vara svår att motstå. Egentligen var det aldrig meningen att jag skulle fiska med någon av hans vackra flugor. De var köpta för min flugsamling som jag har för att förgylla vintermörkret med.

Vadarstav behövdes för strömmen var stark. Jag fick vänta i några minuter med att börja fiska för att lämna företräde för en kniphona med åtta ungar att passera – det var ju faktiskt hennes hem. Det är alltid lika roligt att se hur elegant hon och de små tar sig uppför en hård ström. Där är det inte några problem. Går det inte att simma för de små så springer de istället.

Jag kom att tänka på att jag inte sett försärlan på ett tag nu, det blev nog ingen häckning i år. Jag såg ett par tidigare på våren, men de försvann efter ett tag. Men det är roligt att strömstaren är kvar och häckar.

Nej, här blir ingen lax dragen om jag skall sitta och drömma. Jag kastade igenom strömsträckan där kamraten fått sin lax. Det är en fin bit med många ståndplatser. Jag var skärpt hela tiden, men varken såg eller kände något. Men jag tänkte, att det knappast var troligt att en lax kommit upp ensam.

Hundra meter uppströms finns en liten ström med en fin ståndplats. Jag begav mig dit, vadade ut och började kasta. Jag kammade igenom den lilla poolen utan att känna något. Linan sköt bra och jag förlängde kastet ett par meter till, egentligen utanför ståndplatsen. Trots att jag var beredd, så kom hugget som en överraskning i alla fall. Som en rasande furie tog laxen flugan. Jag såg bara en vit blix.

Någon har sagt att tankarna för som vilsna bin i huvudet på honom. Jag förstår honom nu. Vilsnare bin än mina tankar har knappast funnits. Jag var chockad av det våldsamma hugget och den obändiga kraften när laxen efter ett par minuter gjorde ett utras nedströms med hela fluglinan och en del av backingen. Det var jobbigt att försöka få den en enda meter upp mot mig. Förlängningshandtaget till spöet låg i säkert förvar i bilen. Hur kunde jag glömma det? Det hade varit gott att ha nu.

Jag satte hård press på laxen, och den kom motvilligt upp till huggplatsen igen. Klockan var fem i elva när den tog. Den gjorde en del turer i den lilla poolen och verkade inte särskilt skräm.

Det hade kommit några kanotister på andra sidan. De stannade när de såg att jag hade lax på och frågade om den var stor. Jag tippade mellan 10–15 kilo, men hade inte sett den riktigt, sa jag. I detsamma gick laxen upp på deras sida av ån i ytan av strömmen ett ögonblick. Kors vad stor den var. Det här kommer att ta sin tid. Mycket riktigt, laxen gick som den ville den närmaste halvtimmen. Var gång jag pressade den lite för hårt, så stack den 20–30 meter för full rulle. Inget att göra åt det.

Ibland stod den still i den djupaste delen av poolen. Nervösast var det när den backade några meter och samtidigt slog med huvudet åt vänster och höger. Då trodde jag varje gång att den skulle gå sin väg. Men det gick bra var gång.

Om jag försökt, hade det nog gått bra att spotta ut hjärtat, tror jag. Det satt mycket högt upp.

Vid ett par tillfällen gick den förbi mig och uppåt i den hårdare strömmen, då sjöng det i linan.

Laxen började dock spakna och visade sig allt oftare. Den stod länge och spände i strömmen bara några meter från mig. Då såg jag hur stor den var. En av kanotisterna var på väg till mig. Han sprang över bron längre ned och upp på min sida för att hjälpa mig vid landningen. Bussigt av honom. När han kom fram gjorde vi upp hur vi skulle ta den, men laxen hade helt andra planer. Den vände nedåt i strömmen och stack i en lika våldsamt rusch som tidigare. Hela fluglinan försvann i ett nafs. Sedan stannade laxen äntligen. Hur skulle jag få upp den en gång till? Jag var alldeles slut i vänsterarmen.

Då hörde jag en röst från stigen, som går längs ån. Har du på en, frågade rösten. Det var min kamrat – han som ringt kvällen före. Jajamen, svarade jag. Det var som fanken – bara den inte är större än min, ropade han. Nu ligger du dåligt till med din lilla 11-kilos, trodde jag.

Laxen kom upp till strömmen igen. Kamraten skulle ta över gaffningen. Han var mer van än kanotisten som var glad att slippa det ansvarsfulla jobbet. Han befriade mig istället från flugaskar och glasögon i bröstfickan på vadarbyxorna, så att jag lättare kunde hålla spöet mot kroppen. Kamraten, som skulle ta

laxen, ville hämta sin vadarstav med tailer. Den är inte färdig än på länge, så det hinner jag gott, sade han.

Stanna! Stick inte ifrån mig, nästan skrek jag. Jag vet också att den inte är färdig än, men det är jag däremot.

Näväl, det tog tio minuter till innan laxen kom i håll för kamraten. Men då, en perfekt gaffning trots att lite tumult uppstod. Det är en mur, som är över en meter hög vid vattnet. Den måste laxen lyftas över. Så äntligen var den då på land. Vilken lyckokänsla – den är svår att beskriva. Kanotisten klubbade laxen och gratulerade mig. Kamraten såg en stund på laxen och sade att den var större än hans – men grattis i alla fall!

Efter ett tack för hjälpen med gaffningen och ett tyst tack till Martinez i Spanien för flugan, som kroat laxen, fick jag hjälp med fisken ned till bilen – det behövde jag.

En blick på klockan talade om att den var 11.45. Femtio minuter tog det att få upp laxen, och jag hade verkligen inte lekt med den i onödan. Jag gav järnet hela tiden och var helt slut i vänsterarmen.

En kopp och en macka satt bra. Jag måste till jobbet ett par timmar till. Men först ordnade jag en lövbädd för laxen. På vägen till jobbet åkte jag förbi järnvägsstationen och bad att få laxen vägd. 12,5 kilo prick vägde den. En hanlax helt blank och nystigen. Längd 110 cm, midjemått 57 cm.

Det blir säkert svårt med sömnen även i natt, tänkte jag lyckligt...

Hovmästarn' – det är en fluga i flaskan!

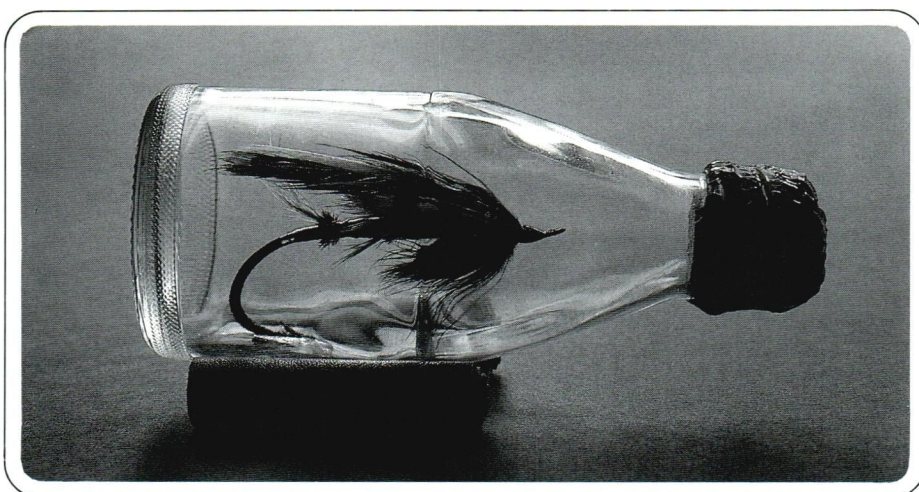
En stor och skön laxfluga monterad i en glasflaska blir en vacker och annorlunda prydnad.

Av Gunnar Johnson

Jag har många gånger fascinerats av miniatyrmodeller av segelskepp, vilka inneslutits i en flaska. Det ser ut som en omöjlighet tills man får veta, att masterna är ledade och reses först sedan skrovet förankrats på sin plats inne i flaskan.

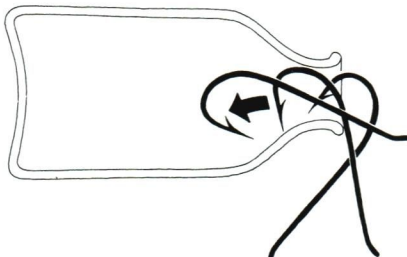
Så slog mig tanken att en stor laxfluga skulle kunna monteras på samma sätt. Inne i en glasflaska skulle den bli en vacker och dessutom dammskyddad prydnad.

Första problemet var att finna en lämplig flaska. Den på bilden har innehållit morotsaft (babymat). Storleken på flugan valdes så att den kunde föras in i flaskan med krokspetsen först och sedan vridas i rätt läge, med någon millimeter till godo. Sedan bands flugan på vanligt sätt i bind-

städet. Vinge och hackel lindades därefter med en gles spiral av ett vanligt snöre, så att de låg tätt intill kroppen.

Några droppar epoxylim fördes in i flaskan med en ståltråd och fick härda ett par minuter för att bli halvsegt. Därefter fördes flugan in och hölls på

Den valda flugkroken måste vara just så stor, att den går att trå in bakifrån genom flaskhalsen så som teckningen visar.

plats med en pincett tills limmet härdat färdigt. Så var det dags att lossa snörspiralen och rätta till fjädrarna med en böjd ståltråd, så att flugan såg snygg och prydlig ut. Slutligen försågs flaskan med en vanlig kork, vilken i sin tur förseglades med flasklack, som jag köpte i färgaffären.

För att flaskan skulle ligga stadigt utan att rulla ner på golvet, tillverkade jag en fot av en avlång läderremsa, vilken jag rullade från båda hållen. Rullarna fixerades med lim.

Flaskan med laxflugan har stått i mitt ateljéfönster i många år nu. Den har ofta möts av förvånade blickar. Hur tusan är detta möjligt..? Men det är alltså inte lika knepigt som det ser ut. Kanske kan det vara ett tips på present till bästa fiskekompisen – eller som prydnad i den egna flugbin-darhornan.

favoriter

Under den här vinjetten presenterar vi kända och okända favoritflugor. Har du ett eget specialmönster – sänd in en fluga till redaktionen plus bindbeskrivning och gärna lite "kött på benen"!

Kalvsjö-sländan

En stor och bamsig fluga, som kan representera en rad olika insekter – och som är en rejäl munsbit för fisken.

För några år sedan komponerade Arne Fransson i Lammhult en fluga, som visat sig mycket bra för regnbåge. Den är döpt till Kalvsjö-sländan efter det vatten, där den har fått sin stora test av Arne och hans fiskekompisar. Kalvsjön ligger vid Osbruk mellan Lammhult och Värnamo i Småland.

Kalvsjö-sländan har gått bra både på dagen och vid kvällsfisket ända från maj till september – med andra ord under hela säsongen. Arne binder flugan på ganska stor krok (VMC 9283 long nr 10–12), så den är en rejäl munsbit för fisken. Den gråbruna färgen kan också representera en rad olika insekter.

Bind först in en stjärt av ekorrhår med vita spetsar. Dubba sedan kroppen med Fly-Rite nr 20 Dark Tan (alt nr 2 svart) och fäst därefter en bunt hjorthår med den grövre basänden vid krokböjen och de tilljämnade spetsarna pekande bakåt. Hjorthårsbuntens ska sedan bilda vinge, så se till att spetsarna är lagom långa. Fortsätt med den bruna bindtråden fram till cirka 3 mm från krokögat. Vik fram hjorthåren och fäst ner den med några varav, så reser sig spetsarna som en vinge. Lägg också några stödjande bindtrådsvarv med pådubbad Fly-Ri-

te framför vingbasen. Man kan naturligtvis också dela vingen i två buntar. Avsluta med huvudet.

Trimma eventuellt den lilla "kudden" av hjorthår längst bak under krokböjen – men inte för mycket, eftersom den ger Kalvsjö-sländan extra flythjälp och hjälper den att ligga rätt på vattnet.

Heja Sverige – gul och blå!

Bill Olsson från Vetlanda har bundit en fluga, vilken inte liknar något i denna världen, men som säsong efter säsong visat sig vara oslagbar vid nattfiske efter harr. Så här berättar han:

Det är några år sedan nu. Jag satt och lekte vid bindstället under en vilopaus vid ett norskt harrvatten. Fick fram en bit gult fluorescerande ullgarn, ett blått hackel och blå plasttinsel...

Varför inte, tänkte jag, och band en våtfluga, som mest av allt liknade ett stort skämt. Den var nästan självlysande gul, och min fiskekompis skakade på huvudet.

Nattens fiske gick trögt med många flugbyten och få tillslag av de harrar, som bevisligen fanns på plats att döma av alla vakljud som hördes i strömkanterna.

Ett desperat försök, tänkte jag, och

band på den gula och blå tussen. Och se, den dög åt de trögflirtade harrarna, som på en kort stund tuggade sönder flugan. "Vad fiskar du med", frågar kompisen som fortfarande inte fått något hugg. "Den där gula, som jag band i eftermiddags", svarar jag och krokar loss ytterligare en harr.

Han är tyst ett par sekunder innan kommentaren kommer. "Heja Sverige", ropar han ut i mörkret, och skapelsen är döpt.

Förmodligen uppfattar harren min våtfluga som en nattsländepuppa på väg att kläckas. Den syns bra i mörkret, och den gula kroppen och det blå hacklet ger i vattnet ett intryck av gulolive när flugan är våt.

Hippi

En 15–18 centimeter lång fluga för regnbåge, öring, bäckröding, abborre och gädda – och som bara tar trettio sekunder att binda!

Den här flugan kom till i september 1985, berättar Michael Larsson från Smedjebacken. Jag kallar den Hippi, eftersom den är så långhårig, och den var först tänkt som en regnbågsfluga. Men sedan har den också givit abborre, gädda, öring och bäckröding.

Oftast binder jag den med vinge i en färg. Helvitt eller gult har gått bäst. Men på den avbildade flugan har jag randat vingen. Hur som helst går det mycket fort att binda en Hippi, högst trettio sekunder, så flughögen framför bindstället växer snabbt. Flugan

saknar nämligen kropp. Den består endast av krok, vinge och ögon.

Hippi har fiskat bäst på sjunklina. Jag kastar ut och tar sedan in den med långsamma, halvmeterlånga drag i linan. Den långa, mjuka vingen gör naturligtvis flugan mycket rörlig i vattnet. Förmodligen är det rörelsen och som lockar fisken. Flugan på bilden är drygt 12 centimeter lång, men jag binder ofta mina Hippi med en vinglängd på 15–18 centimeter! Trots sin storlek blir en sådan fluga inte särskilt tung att kasta.

Kalvsjö-sländan →

Krok: VMC 9283 long nr 10–12

Stjärt: Ekorrsvans med vita spetsar

Underkropp: Fly-Rite nr 20 samt hjorthår

Vinge: Hjorthår

Framkropp: Fly-Rite nr 20

Heja Sverige

Krok: 10–12

Stjärt: Några blå hackelfibrer

Rib: Blå plastlurex

Kropp: Gult fluorescerande ullgarn

Vinge: Vingpenna från gräsand

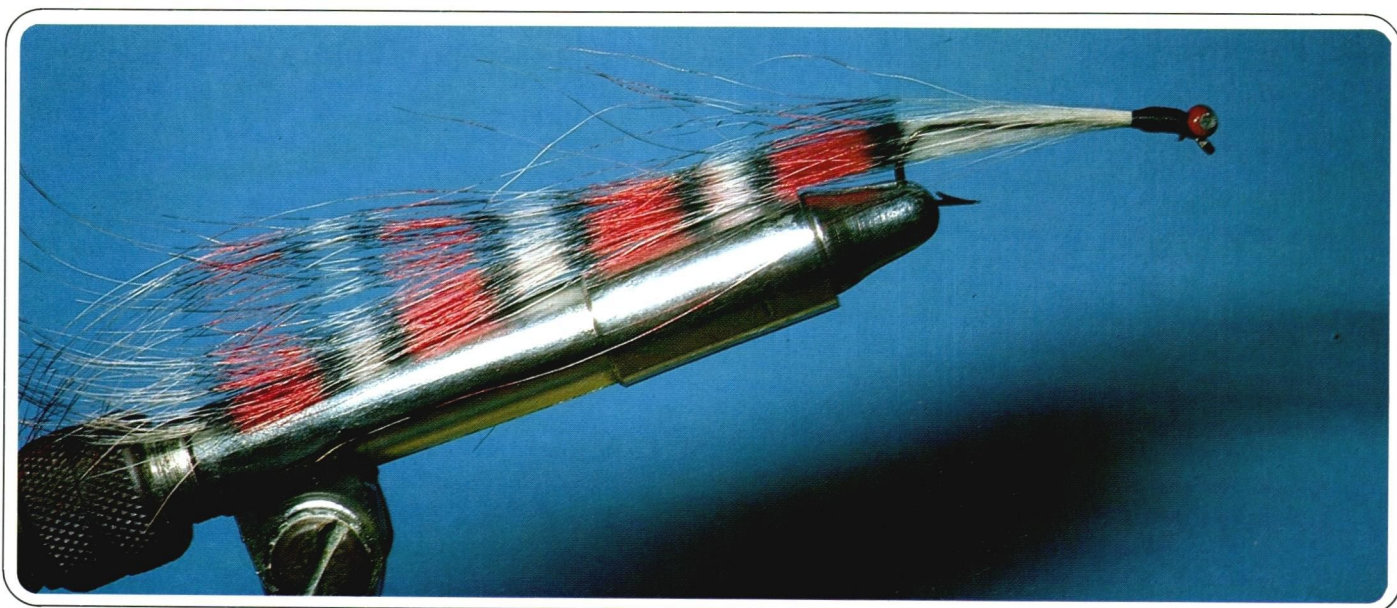
Hackel: Blått tupphackel (binds in framför vingarna)

Hippi

Krok: Streamerkrok nr 8

Vinge: Gethår

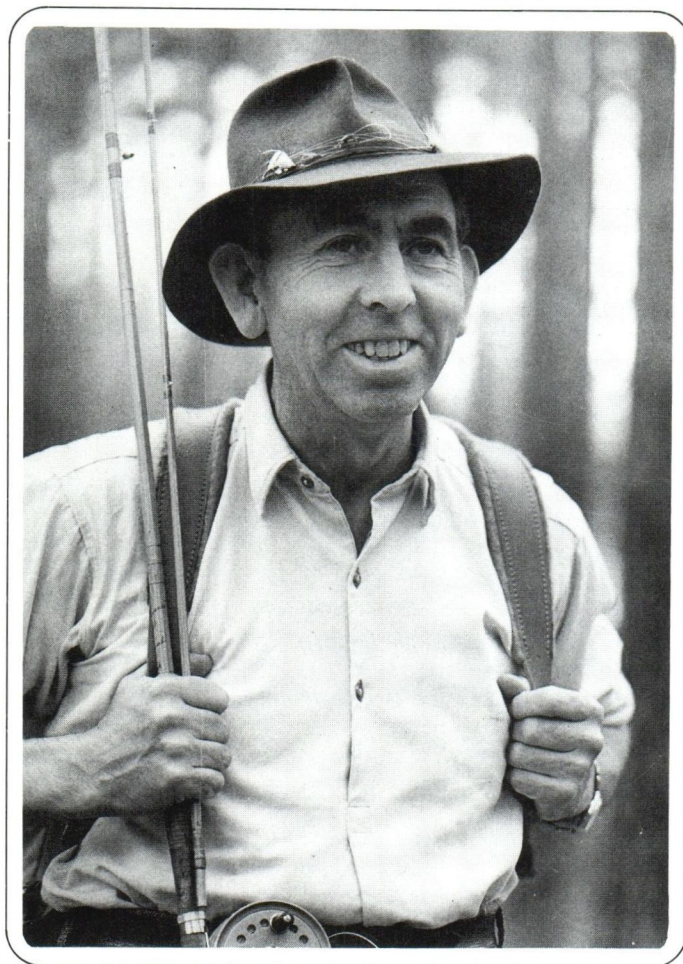
Ögon: Pärlor, som fästs på nylontråd med nedsmälta ändar

Nybildat Lidman-sällskap

Hans Lidmans inspirerande berättarkonst har gjort honom till vår mest läste och älskade fiskeboks författare. För att hedra Hans Lidmans minne och för att låta ännu fler människor komma i kontakt med hans böcker och författargärning har en grupp entusiastiska Lidman-älskare beslutat bilda ett Lidman-sällskap i höst. Men redan nu har man många aktiviteter igång. Man forskar i Lidmans kvarlämnade manuskript, man intervjuar personer som kände honom och man planerar att ge ut en årsbok. Det nybildade Lidman-sällskapet riktigt sjuder av aktiviteter.

Av Per-Ola Hoffsten

Hans Lidman – så som vi minns honom. Foto: Stig Elvén.

Till hösten skall ett Lidman-sällskap bildas. Just nu planeras det för fullt bland initiativtagarna i författarens hemort Edsbyn med omnejd. Fem Lidman-frälsta sportfiskare (under-teknad är en av dem) låter fantasin flöda. Det finns många idéer om vad ett Lidman-sällskap kan göra och verka för.

Redan den 11–12 juli samlades fyra medlemmar i interimstyrelsen i en gammal flottarkoja vid Tälningån i Hälsingland för att planlägga höstens Lidmanträff då sällskapet officiellt skall bildas. Vi hoppas och tror att vi får många långväga gäster och vi vill därför att dagen skall bjuda på ett arrangemang som är värd en lång resa.

Redan i maj anordnades en Lidmankväll i Edsbyn där planerna på

sällskapet presenterades. Grundtanken kan räknas upp i följande punkter:

- först och främst skall sällskapet vara ett forum och kontaktorgan för Lidman-intresserade i Sverige (på sikt kanske även i andra länder).

- vi skall verka som stöd för Lidmanforskning. Det kan ske på flera sätt. Dels genom intervjuer med människor som kände författaren. Dels genom att vi letar reda på bortglömda Lidman-texter (tidningsartiklar odyt).

- våra efterforskningar skall presenteras i en årsbok. Tanken är att varje bok skall få ett tema, där Lidman-texter i ett speciellt ämne publiceras tillsammans med kommenterande texter.

- vi skall verka för att naturskild-

ringens egenvärde/anseende i svensk skönlitteratur blir större. Kanske genom uppmuntran av unga naturskildrare.

- vi skall forska i betydelsen av samspelet mellan bild och text i Lidmans berättelser.

- en gemensam grundideologi för sällskapet blir den ekologiska natursynen.

Många kontakter har tagits under våren och sommaren med personer som kan vara intressanta att ha med i sällskapet. Av gensevaret att döma, som genomgående varit positivt, verkar det som det finns goda grunder att anta, att sällskapets intentioner har alla möjligheter att infrias.

Under interimstyrelsens möte vid Tälningån, som naturligtvis var kombinerat med långa fiskepauser,

I Tältningsån (bilden), som sällskapet planerar att göra till sitt "klubbvatten", fanns tidigare ett fint bestånd av öring. Hans Lidman, som under 30- och 40-talen ofta flugfiskade i ån, har illustrerat exempelvis boken "Det nappar i Svartån" med bilder härifrån. Foto: Per-Ola Hoffsten.

diskuterades även andra planer för sällskapets verksamhet. Bland annat kläcktes idén att göra Tältningsån (alternativt Mållongsboån) till sällskapets klubbvatten. Därmed skulle sällskapets litterära sida få en motvikt i den praktiska natur/fiskevård som vi tycker ligger i linje med sällskapets grundideologi.

Stort möte i november

Höstens konstituerande möte den 14 november äger rum på Hotell Gästis i Alfta, Hälsingland. Där skall en styrelse och en redaktionskommitté utses. Dessutom skall sällskapets syften och mål ytterligare diskuteras.

Författaränkan Clary Lidman har lovat att berätta om författaren. Senare kommer en frågestund med fru Lidman att anordnas.

Det kommer också att bli föredrag om restaurering av vattendrag. Vem som kommer att tala är ännu inte bestämt, men kontakter är tagna med en rad tänkbara kunniga talare.

De långväga gästerna har möjlighet att övernatta på Hotell Gästis i Alfta, där en supé och småarrangemang kommer att anordnas under kvällen. Bland annat kommer en film om Hans Lidman på fiskefärd i fjällen att visas. Filmen är gjord av Lidmans mångåriga fiskekamrat Stig Elvén. Några av Lidmans fiskekamrater och flera som kände honom på andra sätt kommer att närvara under dagen.

Är du intresserad?

De FiN-läsare, som önskar närmare information om det nybildade Lidman-sällskapet eller önskar närvara vid mötet den 14 november, kan vända sig till: Per-Ola Hoffsten, Blomstervägen 11, 821 00 Bollnäs.

Christer Stenberg, medlem av interimstyrelsen, lägger ut sin fluga i "Rännan". Under enbusken borde det stå en öring... Foto: Per-Ola Hoffsten.

Tre höstflugor för regnbågen – gråjättenymfen, flytbaggen och Dave Whitlocks kläckare. Den senare har gått fint, även om det inte är särskilt mycket som kläcker den här tiden på året.

Så fiskar du höstregnbågen

När de flesta kompisarna sedan länge lagt flugfiskegrejorna på hyllan, har jag några av årets finaste fiskedagar framför mig. Kommer solen fram, sticker jag ut till klubbvattnets regnbågar. Nu har de ätit upp sig och är i fin kondition efter sommaren och uppträder precis som vild fisk ska göra.

Av Tyrone Martinsson

Flytlina sent i oktober när halva dammen är täckt av is?

Nej, det får vara för vår del, blir nästan alltid svaret, när jag försöker locka med kompisarna på en senhöst-tur till klubbvattnet. Men faktum är, att det med viss reservation roligaste fisket – enligt mitt tycke – börjar när löven börjat falla, gräset gulna och kylan gör sig påmind. Det är då fisken allt oftare begynner patrullera strandkanterna, och man får ett fiske som ger oss möjlighet att komma i så nära kontakt med fisken, att det enda jag skulle kunna tänka mig vara ett närmare möte vore att ta fisken direkt med häven!

Erfarenheterna kring detta fiske är främst hämtade från ett av mina småländska hemmavatten, som hyser både "halvvild" regnbåge men också en och annan öring, som nyttjar de båda dammar det handlar om som tillväxtplatser. Vattnet ifråga, vi kan kalla det "Lilddammarna", lämpar sig nu på hösten väl för ett fiske, som går ut på

att med mycket korta kast fiska på försiktigt vakande regnbåge och jag är övertygad om att detta är ett fiske väl värt att pröva också i många andra vatten.

Det är ett spännande fiske med många överraskningar. Men det kräver fint väder. Allra bäst brukar det vara soliga, stilla höstdagar eller soliga dagar med svag vind, som endast krusar vattnets yta.

Det är en mycket spännande men också tålmodsprövande metod att försöka lura dessa höstfiskar, som oftast går och betar av ett och samma område men i lite olika banor. I mitt vatten rör det sig om väl acklimatiserad, förvildad regnbåge. En del fiskar har både ett och två år på nacken i vattnet, så de har lärt sig att söka naturlig föda och därför börjat få de förvildade egenskaper en gammal regnbåge, i mån av föda och vattenkvalitet, kan uppnå.

Det är den här typen av regnbåge, som jag tycker höjer regnbågens an-

nars så dåliga rykte. Dessa fiskar är mycket starka och har god kondition – men är även en läckerhet på bordet. Möjligheten till ett fiske på sådan regnbåge ges tack vare de speciella regler som vi infört vid detta vatten. Man kan i korthet säga att de går ut på att vi sparar på fisken och tar hem fisk efter samvetets röst. När så hösten kommer är det nog ingen som ångrar att han lät fisken gå i retur i somras. För känslan att lura dessa härliga höstregnbågar är verkligen flugfiske på en helt annan nivå. De är äkta fajters.

Studera fiskens banor och födoval

När det gäller detta fiske, är det
forts på nästa uppslag

Rimfrost på morgonen – men dagen bjuder på strålande sol. Då packar jag fiskeväskan...

forts från föreg uppslag

viktigaste att inte ha bråttom utan ta god tid på sig. Så varför inte ta med sig kaffet till sin plats vid strandkanten? Här kan man i lugn och ro sitta och lura ut fiskens bana/banor utan att störa aktiviteten i vattnet. Fisk som går och äter så här är oftast så upptagen med sitt ätande, att man kan ta position mycket nära vattnet.

Oftast blir man också tvungen att ta reda på vad fisken äter, eftersom den regnbågen i de flesta fall är mycket kräsen. När man talar om selektiv fisk, talar man ju oftast högaktningsfullt om öringen, men i de här sammanhangen visar även regnbågen sin kvalitet som flugfisk. Jag skulle vilja hävda, att bara man behandlar regn-

bågen på rätt sätt, så får man också ut ett högst intressant fiske.

När det gäller att ta reda på vad fisken nu äter, så har man här tre möjligheter att välja på. Det är att kika på, i eller strax under ytan, men också på land och i växtligheten intill strandkanten. Det är inte ovanligt att fisken äter landinsekter, oftast små baggar av olika slag. Fjädermygg är inte heller ovanliga. På förhösten är det främst fjädermygg, vilka konsumeras i stora mängder. Men baggen finns också hela tiden på listan. Den här typen av baggar brukar det till och från formligen krylla av. Vissa dagar kan man ha kläderna fulla av dem. Fisken äter dem med glädje. Imitationen bör alltid flyta mycket lågt i ytan –

gärna hänga på gränsen till att sjunka.

Fisken går i lugn och ro när den äter, och man ser sällan eller aldrig några riktiga vak vid den här tiden. Någon enstaka gång kan det förekomma en kraftigare virvel, men oftast rör det sig om en lugn brytning av ytan gjord endast med munnen, som åstadkommer en knapp märkbar vakring. Ibland tar fisken precis under ytan och bryter då aldrig ytfilmen utan åstadkommer endast en liten virvel. Men i det oftast relativt klara höstvattnet och med hjälp av solen och ett par polaroidglasögon kan man ändå lätt överblicka vad fisken har för sig. Sedan kan man i lugn och ro lägga ut sin fluga.

Med ett par polaroidglasögon har man möjlighet att följa hela fisken och inte bara nöja sig med att se vakringarna. Man får helt enkelt bevittna hur fisken kommer upp under flugan, öppnar munnen och tar den.

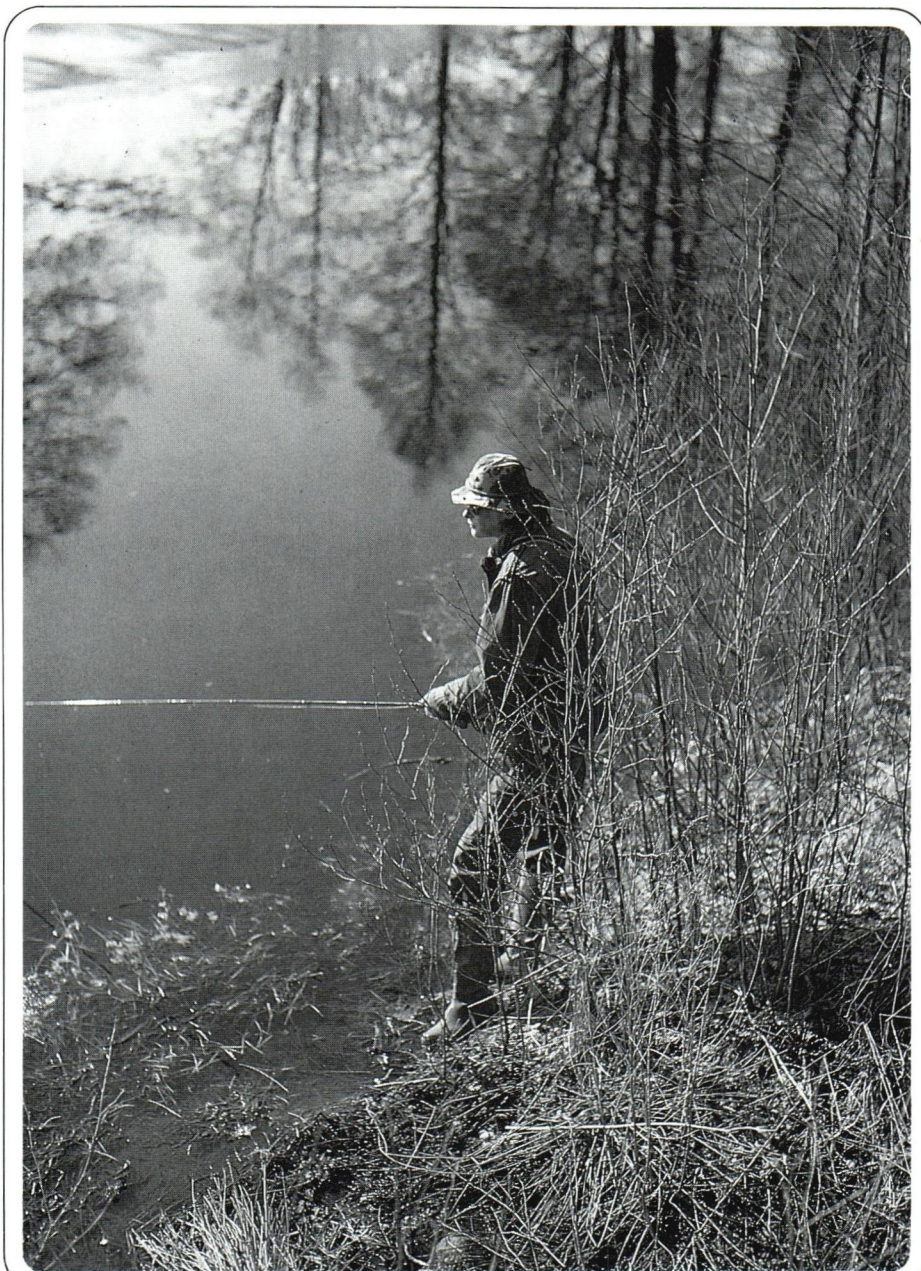
Inget fiske för långkastare

Det här fisket är nu inget för de berömda långkastarfantomerna utan bygger helt på mycket korta kast, kanske bara ett par meter. Man skulle nästan kunna säga att det rör sig om ett slags mete med fluga. Just de korta kasten, vilket ger denna nära kontakt med fisken, är i mitt tycke det som ger extra krydda åt det här fisket.

Men de korta kasten medför att krokningen av fisken kompliceras en aning. Man blir vid krokningen ofta för lös på hand, och flugan fäster aldrig riktigt. Detta beror ju på att man ser hela proceduren när fisken tar flugan, och man luras att göra ett nätt mothugg istället för ett mer normalt.

Lite längre fram på hösten, när kylan verkligen börjar göra sig påmind, försvinner baggarna ganska snart och även fjädermyggens aktivitet börjar då att sjunka. Men soliga, stilla dagar kan man – trots att – halva dammen nu är täckt av is – få se ett och annat vak. Det är då de kommer fram ur flugaskens gömmor de stora, förtyngda nymfarna. Nu rör det sig om ett fiske som för den oinvigde kan synas långsamt. Men i själva verket kräver det bara lite mer kläder och kaffe i väntan.

Nu gäller det också att räkna ut fiskens banor. Det viktigaste är att alltid "tänka framför fisken", och då så pass långt framför att man hinner placera flugan med ett lagom långt och lugnt kast, så att nymfen hinner att sjunka. Det är därför det är viktigt att

Det ligger nyis i kanterna, men i solen är det varmt och skönt.

flugan man använder är väl förtyngd och sjunker snabbt.

Stor förtyngd nymf

Till det här fisket använder jag främst en stor grå nymf, som är kraftigt förtyngd. Flugan är döpt till "Gråjättenymfen" och har blivit i stort sett den enda fluga jag använder vid sent höstfiske och tidigt vår dito. Jag beskriver denna fluga lite närmare i en bindbeskrivning lite längre fram.

När man nu intagit sin position och tror sig ha räknat ut fiskens bana gäller det att invänta rätt tillfälle att placera flugan, förhoppningsvis framför fisken. Det gäller också att låta fantasin få utlopp vid hemtagningen av flugan, så att den fiskar livfullt. Oftast kommer hugget väldigt markant och snabbt som en dragning i linan och inte så sällan krokas fisken sig själv. De här tunga nymferna fiskar ju mycket nära botten, men om man använder flytlina fastnar man sällan. Personligen använder jag aldrig sjunklina.

Om det ligger is i vissa delar av vattnet brukar det faktiskt vara lönande att fiska av iskanterna. Inte sällan kommer hugget just under iskanten! Jag vill verkligen varmt rekommendera denna avslutning på flugfiskesäsongen, en avslutning man minns långt efter att snön täckt dammen.

De fyra gäng

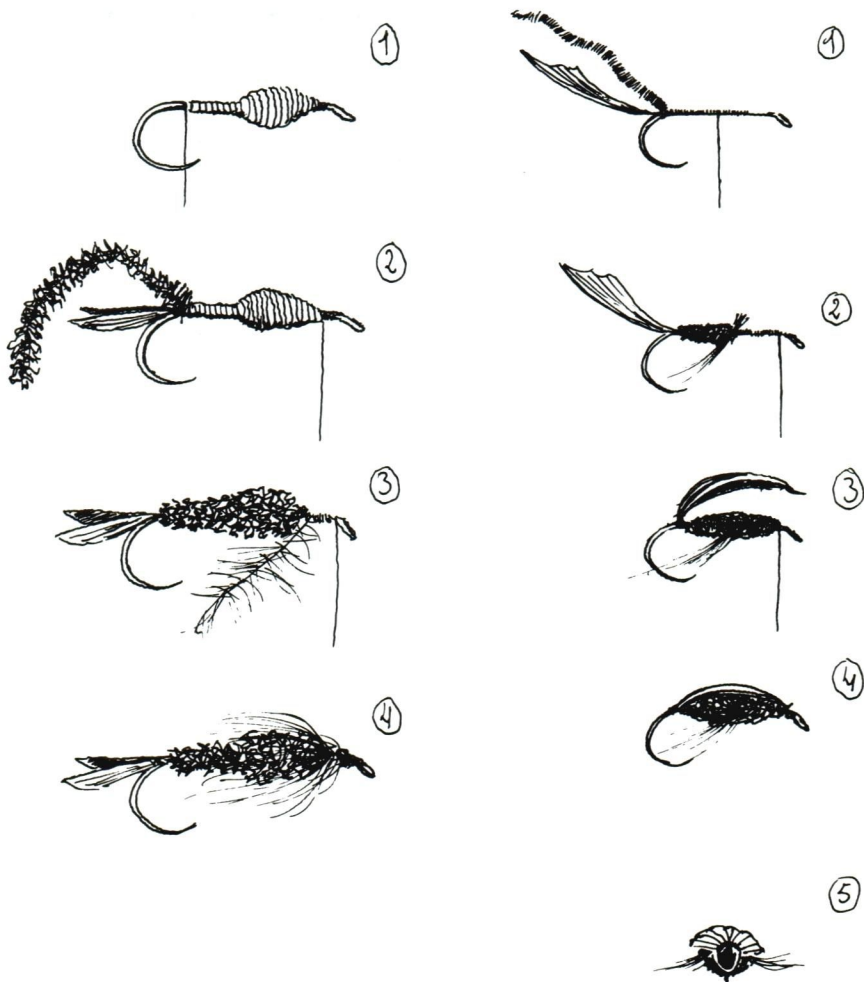
Vid det här höstfisket använder jag nästan uteslutande fyra flugor – varav tre är egna mönster. Den fluga, som inte fötts vid mitt eget bindställe, är en kläckare av Dave Whitlock, som är ett säkert kort och som har en självskrivnen plats i min flugask.

Den största av de övriga tre flugorna är den fluga som jag kallar "Gråjättenymfen". Den föddes en höst för några år sedan vid en flugbindar-af-ton. Det är en enkel fluga att binda.

Den andra flugan i min höst-serie är en flytande bagge. Den är lite knepigare att binda, men ändå förhållandevis enkel. Oftast binder jag den på 16-krok och ger den en platt profil. De här små tunna baggarna bör impregneras före användning. Detta brukar jag göra redan vid bindstället.

Nummer tre i fluggänget är en vanlig fjädermyggpuppa, som i min variant har kropp av vitt bindsilke, ett huvud av påfågelherl samt tydliga röda tofsar. Men myggpupporna ser ju olika ut i olika vatten, så här är det bara att observera och imitera efter eget behag på lämpligt sätt.

Bindbeskrivningar:

GRÅJÄTTENYMFE

Krok: streamer 12.

- ① Bindtråd: gul. Förtyng kroppen väl med koppartråd och forma den spolformad.
- ② Stjört: två rödbruna hackelspetsar.
Kropp: grå chenille.
- ③ Linda fram chenillet men spara plats för huvudet.
Huvud: spunnen dubbing av hare eller opossum, väldigt fluffig och mjuk, direkt på bindtråden eller på en separat dubbingtråd. Forma ett fluffigt huvud – det är detta som ger liv åt flugan.
- ④ Fäst med några extra varv bindtråd. Frisera flugan så att dubbingen ligger bakåt.

HÖSTBAGGEN

- ① Krok: 16. Fäst en ryggsköld av mörk gåspenna. Dubbingen skall vara en blandning av grått och grönt till olivgrönt.
- ② Dubba halva kroppen och fäst sedan in två till sex grå hackelfibrer som ben. Dubba därefter resten av kroppen och lämna plats för att fästa ryggskölden.
- ③ Vik fram och fäst ryggskölden.
- ④ Ge flugan en platt profil genom att klämma den mellan tummen och pekfingeret. Detta för att flugan skall fiskas i ytfilmen. Den ligger mycket bättre om den är platt till formen.

Artikelförfattaren Jim Tyree ser nöjd ut med denna 4 lb regnbåge från en engelsk reservoar.

Fiske i engelska reservoarer

Det engelska reservoarfisket är väl etablerat och har sedan många år utvecklats sina egna flugor, redskap och fisketeknik. Det skiljer sig till en del från vårt skandinaviska put-and-take-fiske i sjöar. Bland annat sker det mesta fisket från driftande båt, där alltså själv abåten utgör en aktiv del i fisketekniken.

Av Jim Tyree

Storbritanniens vattenreservoarer har en snittstorlek på mellan 700 och 900 tunnland med Grafham Water, 1400 tunnland och Rutland Water, 2500 tunnland, som de största. Då man rör sig inom så stora områden, blir det första och kanske även största problemet att lista ut var fisken finns. Kanske håller den sig inom ett ganska litet område. Den kan finnas nere vid botten eller vid ytan eller någonstans däremellan.

Innan man överhuvudtaget börjar fiska skall man fundera ett tag över vädertypen och inte minst vindriktningen. Om det blåst i en och samma riktning under några dagar, är det troligt att fisken står någonstans på lovartsidan. Om vädret är mulet, kan man anta att fisken finns vid ytan. Sådana fingervisningar är en god hjälp vid valet av fiskesätt och plats.

Om man fiskar från båt är det lämpligt att ha roder eller drivankare på

båten, om reglerna medger detta, och ställa det så att båten driver längs med land och man kan kasta vinkelrätt mot drivriktningen. Linan får sjunka, och först då den gjort en båge och ligger rakt bakom båten börjar man ta hem flugan. Ofta kommer hugget just då tafsens rätar ut sig och flugan går
forts på nästa uppslag

Det mesta fisket sker från driftande eller uppanktrad båt.

En vacker "brace" – två regnbågar, båda tagna på små nymfer.

forts från föreg. uppslag

som snabbast. Fisk, som följt efter flugan, kan då ofta lockas att ta den, hellre än att låta godbiten slippa undan.

Om roder inte är tillåtet, kan man istället reglera drivhastigheten med ett drivankare, som liknar en liten fallskärm i vattnet bakom båten. Taktiken är den samma, som då man driver med roder. Med dessa metoder kan man fiska av stora områden.

Om man inte känt något inom rimlig tid, är det klokast att byta taktik och istället fiska på annat djup med långsam- eller snabbsjunkande lina eller genom att låta flugan sjunka längre eller kortare tid. Får man där emot syn på vakande fisk, eller fisk som tar födan strax under ytan, går man självklart över till flytlina och nymf eller våtfluga. De fiskas i rät vinkel mot vinden och helt orörliga så när som på den hastighet den drivande båten ger dem. Fisk som rör sig mot vinden är ganska lätta att locka till hugg med den här taktiken.

Om hugget uteblir och om man vet att flugan varit i närheten av fisken, så byt fluga eller fetta in eller av tafsens om djupet inte stämmer. Driver båten snabbt, är det bättre att ankar upp där fisken visat sig och kasta vinkelrätt mot vinden, men utan att ta hem flugan.

Flugor för reservoarfisket

Lämpliga flugor är Black & Peacock Spider, Sedge Pupa, Amber Nymph, Pheasant Tail Nymph, Corixa och Invicta. Det finns naturligtvis även andra mönster, men dessa brukar ge bra utdelning nästan överallt.

Om man inte brukar fiska från ankrad båt, kan det ändå vara värt ett försök om det visar sig att fisken går

vid botten eller om den håller sig inom ett ganska litet område. Då kan ett rätt litet "lurdjur" som fiskas in långsamt fungera bra. Black Chenille, Baby Doll, Jack Frost, White Muddler, Dog Nobbler och Waggy Lure är vanligtvis pålitliga vid fiske från båt.

Men taktiken kan också användas om man måste fiska från land. Leta upp lovertstrand och fiska från udden till en vik, om det finns någon. Därifrån kan man lägga ut nymfen eller våtfugan i rät vinkel mot vinden och låta den föras i en halvbåge innan man tar hem den, som tidigare beskrivits. Använd sjunklina om vattnet är djupt ända in till stranden eller flytlinan med lång tafs, om du måste fiska djupt. Det går bra att använda samma flugor som vid båtfiske.

Det kan löna sig att fiska av strandvattensområdet ganska grundligt, men om inget händer är det nog lika bra att söka en annan fiskeplats. När vinden ligger rakt mot land, blir vågrörelserna olika beroende på vattendjupet. På grunt vatten rörs botten upp och det kan locka till sig fisk som är på näringssök. Prova därför att fiska på olika djup från stranden.

Höstfisket

När öringsäsongen närmar sig slutet i början av september, kan det vara dags att hålla utkik efter småfiskätare, öring och regnbåge som specialiserat sig på yngel av mört eller annan vitfisk. Någon gång kan det löna sig att ta hem flugan i racerfart, särskilt om regnbågen är ordentligt i tagen, men metoden fungerar mindre bra så här års, om det gäller att locka en hyfsad öring till hugg.

Appetizer och Jack Frost, som båda har en lång, vit marabouvinge, bör fiskas mycket långsammare. Den mjuka vingen ger flugan liv, om man fiskar den rätt. Man kastar längs vasskanterna, där man ofta kan se stim av småfisk och använder lämpligen en

flyt- eller sinktip shooting head lina, eftersom man mestadels måste fiska med ganska långa kast.

För verkligt djupt vatten är en Wet Cel Hi-D lina eller en lina med bly i sjunkspetsen bäst. Trollfiske från en båt som driver både snabbt och länge lönar sig sämre så här års. Allt eftersom vattentemperaturen sjunker, ger fiske från land eller från ankrad båt bäst resultat. Livet under ytan blir långsammare, och det måste man anpassa sitt fiske efter. Prova nu att fiska en yngelimitation, som får ligga orörlig i ytan, om du ser att öringen jagar småfisk. Öringen går fram som en bulldozer och rusar in i stimmet av mört- eller aborryngel. Kanske slukar

den ett men chockar några, som sedan står nästan bedövade i eller strax under ytan.

Förhållandevis tung utrustning

Utrustningen för reservoarfiske skiljer sig något från den vi använder, när vi fiskar i strömmande vatten. Vi måste t ex använda spön för linklasserna 8–11. Tidigt på säsongen, mars–april, fiskar vi med sjunklina AFTM 8–9 från land men AFTM 9–11 från båt. Själv föredrar jag WF 8

Wet Cel 2 för små flugor och ST 9 för större. På mycket djupt vatten brukar jag ha, från båt en ST 10/11 Wet Cell Hi-D. Längre fram går jag över till flytlina i samma AFTM-klasser, även om en del båtfolkare fortsätter med blykärnelinan ett tag till, särskilt om de är ute efter storöring.

Längden och grovleken på tafsens kan vara väldigt olika, men rent allmänt rekommenderar jag en 6 lb tafs på 12 fot. Taperade tafsar behövs inte när man fiskar i reservoarer. De flesta flugfiskare använder en vanlig 6 lb lina som knutits till en 15 lb lina och som i sin tur fästs med en nail-knot till spetsen på fluglinan.

Valet av spö är helt efter egen

smak. De spön jag använder har byggts efter mina anvisningar av Peter Evans Rods of Sheffield, en av de bästa kolfiberspö-byggarna i Storbritannien.

FiN-läsare, som inte tidigare fiskat i reservoarer, skulle inte ha några större svårigheter att växla från strömfiske eller skandinaviskt sjöfiske till fiske i våra reservoarer. Den som vill göra ett försök och kanske få ytterligare några nyttiga tips, rekommenderar jag att läsa Bob Church utmärkta bok "Reservoir Trout Fishing", som kan köpas i bokhandeln eller hos redskaps-handlaren. Med sina 21 cm × 13 cm får den lätt plats i fickan eller i fiskeväskan.

Här har nattsländan också försetts med några hjorthårsstrån utanpå vingen.

Den superrealistiska nattsländan

Veli Autti hade varit självskriven vinnare i FiN:s tävling om realistiska flugor i nr 5/6 förra året – om han sänt in något tävlingsbidrag då! Men nu har han skickat oss exempel på hur man med hans metod kan binda verkligt naturtrogna nattsländor.

Av Veli Autti

Foto: Jusi Koivunen

Till att börja med kan vi fastställa, att nattsländorna förmodligen är de viktigaste insekterna att imitera för oss flugfiskare. Insektgruppen är mycket artrik och de uppträder ofta i stora mängder och vid alla typer av vatten. Det finns nattsländor i många olika storlekar och färger, men när man jämför dem, så finner man att de vuxna sländorna har åtskilliga drag gemensamma. Det räcker därför att ha några flugor i olika bruna nyanser och i ett par olika storlekar för att täcka in de flesta situationer, där vi vill fiska den vuxna, vingade insekten.

Nattsländan har ju en mycket karaktäristisk profil. Från sidan ser man närmast bara vingen. Men trots att nattsländan har en enkel form, så har man under årens lopp givit den

många olika bindmönster. De enligt mångas mening bästa grundmönstren är Européa 12, Nalle Puh och Streaking Caddis. Var och en får säkert sitt eget favoritmönster efter ett par års fiske.

Men trots alla bra mönster intresserade det mig att ännu bättre ta vara på nattsländans karaktäristiska vingprofil i vila. En sådan imitation är speciellt viktig då nattsländan står på vattenytan eller klättrar ner för att lägga ägg. Vid andra tillfällen är kanske de utställda, fladdrande vingarna ett viktigare signum för fisken.

Men jag tror alltså starkt på att man vid vissa tillfällen behöver en noggrann imitation. Då är det naturligtvis en stor fördel, om just vingarna är realistiska och liknar originalet så mycket som möjligt. Det var så jag

kom att intressera mig för möjligheten att tillverka superrealistiska vingar till mina imitationer.

Det finns några mer eller mindre bra kopior av nattsländevingar att köpa, men jag ville gå längre i försöken att kombinera naturtrohet med storlek och färg. Vet man att man har en god imitation på tafsens, så kan man sedan helt koncentrera sig på själva fisket.

Frågan var hur jag skulle lösa två problem samtidigt – vingarnas storlek och färg. Jag hade redan provat att

forts på nästa uppslag

Några av Veli Auttis superrealistiska nattsländekreationer – precis som om de just krupit upp ur vattnet!

forts från föreg. uppslag
med en stämpel tillverka mycket nat-
turtrogna, ribbnätsförsedda vingar,
så jag var en god bit på väg.

Naturligtvis kunde jag trycka upp
de olika storlekarna och typerna av
vingar på plast av olika färg, men det
skulle bli ett rätt stort antal varianter.
Med god hjälp av en vän, Pentti Ka-
nerva, fann jag till slut en metod, vil-
ken gjorde det möjligt att med enbart
ett litet antal vingprofiler och färger
tillverka ett stort antal vingvarianter:
man gör naturligtvis vingen av två
olika material, vilka man sedan fören-
ar till ett vingpar. Det ena materialet
är genomskinlig plastfilm med ving-

arnas ådringsmönster upptryckt, och
det andra materialet är plastfilm, vil-
ken färgats i olika bruna nyanser. De
båda filmerna har ett limskikt, som
gör att de fäster samman som vanlig
tape.

De slutgiltiga vingarna fick jag fram
genom att fotografera vingar från rik-
tiga sländor och sedan föra över deras
nätmönster och trycka dem direkt på
plastfilmen.

Med den nya metoden kunde jag
nu med några få grundtyper av ving-
mönster och ett mindre antal färgade
plastfilmer skapa ett stort antal olika
vingar, och på det sättet få imitationer
av nära nog alla de nattsländor, som
är aktuella för mig vid mitt fiske.

Stödjande undervinge

Var och en bör studera de nattslän-
dor, som finns vid de egna flugfiske-
vattnen. Arterna kan naturligtvis va-
riera åtskilligt från södra Danmarks
små åar upp till norra Finlands älvar.
Dessutom fiskar ju åtskilliga av oss i
sjöar, där man finner helt andra arter.
Jag ska därför inte lämna något spe-
ciellt flugmönster, utan berättar här
endast om grunderna för min bind-
teknik.

Man kan preparera vingen i förväg
genom att välja ut det mönster som
stämmer bäst i ådring och storlek.
Man klipper ut detta en bit utanför
konturen och fäster ihop det med den
färgade plastfilm, vilken stämmer
bäst med nyansen på den slända man
önskar imitera. Sedan klipper man
mycket noggrant exakt i vingens
kontur – och har så en dubbelvinge att
binda in på sin fluga.

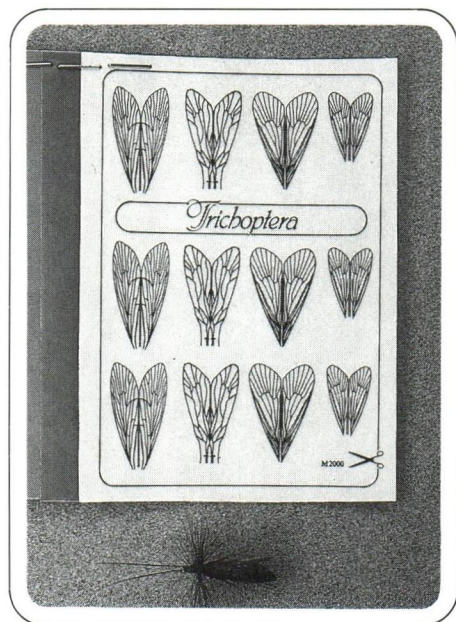
Vunnit flera flugbindnings- tävlingar

Veli Autti är en av Nordens
skickligaste flugbindare. Han är 43
år gammal och har bundit flugor i
tjugotalet år. Aktiv flugfiskare har
han varit sedan barnsben.

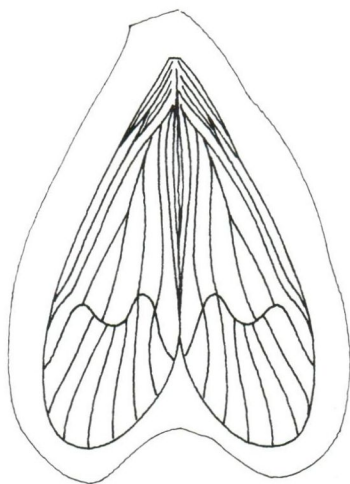
1984 vann han första pris i fin-
ländska mästerskapen i flugbind-
ning, och två år senare, 1986, fick
han andra pris i nordiska mäster-
skapen.

Läsare, som är intresserade av att
prova Veli Auttis flugbindnings-
teknik med superrealistiska vingar,
kan skriva till honom under adress:
**Veli Autti, Tesomajärvenkatu
4G 105, 33310 Tampere 31, Fin-
land.**

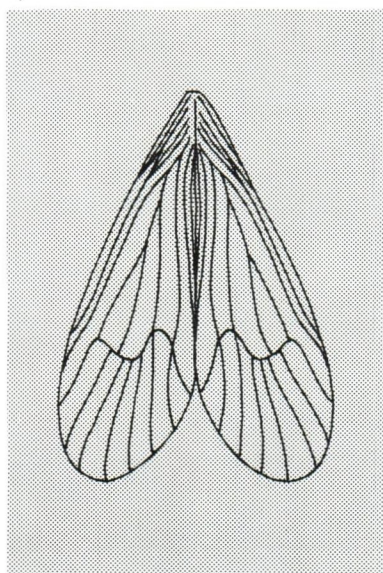
Välj en lätt krok tillverkad av fin
wire. Tillverka kroppen. Själv använ-
der jag bland annat färgade gås-quills
att linda runt krokskäftet. Bind därefter
in en undervinge av en liten bunt
hjorthår. Då sitter plastvingen bättre,
och dessutom tar hjorthåren bort
glansen från vingens undersida. Bind
så in den superrealistiska vingen och
se till att den får samma låga profil
som på en riktig nattslända. Man kan
slutligen förse sin nattslända med an-
tenner av fibrer från en brown mal-
lard fjäder, innan man binder in och
lindar hacklet.

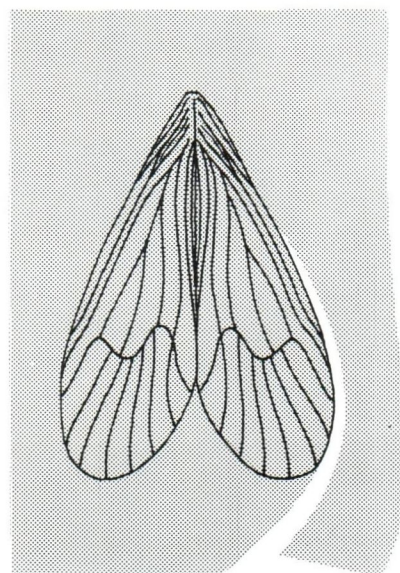
Transparentark med påtryckta
vingmönster och den färgade plast i
olika nyanser, vilka vingarna fästes
på.

1. Börja med att välja ut och grovt
klippa till ett lämpligt vingmönster
för den nattslända du vill binda.

2. Fäst mönstret på ett plastark i
lämplig färgton.

3. Klipp därefter noga utefter kon-
turlinjen, vik vingen på mitten och
bind in den ovanpå krokskäftet.

Laxaknut

*En bra fiskehistoria behöver inte nödvändigtvis
vara helt sann. Men den här är det!
På hedersord!*

Av Jan Sekander

På strandbrinken längs ån plirade de sista blåsippona med sina gulvita pupiller mot den starka majsolen och björkarna skakade de sista pollenkornen i den svaga försommarvinden.

Efter några helt händelselösa timmar på ettans pol hade jag vandrat nerströms till fyran och kunde därifrån på bänken vid den östra stranden vila ut och blicka ut över ståndplatserna strax uppströms järnvägsbron. Än så länge var jag ensam vid polen.

Under vilminuterna beskådade jag tre blanka, som vältrade och plaskade sin närvaro och spelade pizzicato på mina fiskenerver. Ingen av de tre silverblanka laxarna ute vid den stora stenen kunde vara under fem kilo.

Man skall inte fiska utan självförtroende, tron på att man just den här gången skall lyckas. Men årens misslyckande, att få en lax, som röjt sin ståndplats, att hugga, hade bitit sig hårt fast i mig. Elvahugget närmade sig. Ån brusade vänligt med sina knappa 21 kubiksekundmeter. En murrig liten fluga på en långsamt sjunkande sinktip var kanske värd ett försök.

Men laxarna utanför storstenen fortsatte sina hopp, och vid ett tillfälle hoppade en av dem så nära mig, att vattnet stänkte i mitt ansikte. Jag bytte till en Blue Charm och därefter till en Sawyernymf med storhetsvansinne, för att en timme senare vada iland och från stockbänken låta mig underhållas av fiskarnas glädjeskutt.

Diupt försjunken i filosofiska tankar om tillvarons och laxens gåtor ryckte jag till, då en likaledes vadarklädd flugfiskare på bruten svenska frågade mig, om han fick fiska från den plats jag tidigare fiskat. Självklart mötte det inget hinder. Om jag gav honom några uppmuntrande ord eller en medlidam blick, kommer jag ej längre ihåg. I varje fall samlade jag ihop mina prylar och traskade över järnvägsbron till motsatta sidan.

Böjt spö och en lina som fräste snett uppströms visade knappt tio minuter senare fast fisk – hos nykomlingen på andra sidan. Från min plats kunde jag följa laxens vandring över till den västra stranden. Det var ingen liten fisk. Med högt spö kravlade sig den lycklige krokaren uppför slänten, halvsprang över bron och kasade nerför slänten på min sida.

Men fisken, som fortsatt sin uppströms vandring, måste ha haft en viss förkärlek till sin ståndplats. Den tvärvände och gav sig i rasande fart ner och över till andra kanten.

Jag vet inte hur många gånger min flugfiskande broder kilade fram och tillbaka mellan åstränderna och över bron. Jag var alldeles för fascinerad av skådespelet för att räkna dem. Han slutade först då fisken rasade mellan bropelarna, under bron och kanade in i sidoströmmen på övre femman. Lyckligtvis hade krokaren turen att denna gång befinna sig på rätt strand.

Påhejad av sin fiskekompis lyckades han längs gångbron under järnvägen så småningom trassla sig och sitt spö mellan träd och buskar, för att slutligen landa på den lilla brygga som delar sido- och huvudströmfåran. Och se, fisken satt fortfarande på kroken och vältrade sig silverblank i ytskummet.

Kompisen hade nu skyndat till med såväl gaff som håv, och säkert hade de väl tillsammans löst fortsättningsens problem ganska enkelt, om inte laxen under sitt nerströms ras lyckats haka upp linan på ett utsprång i betongbropelaren femton meter uppströms krokaren. Om man tänker sig ett liggande V med spetsen en dryg meter under vattenytan, den övre skänkeln som linan från spöet och den nedre, längre, med laxen på, i forsen, blir kanske situationen enklare att förstå.

Så stod de där, både krokare och fiskekompis, villrådiga om hur de skulle lösa problemet, ända till dess att kompisen kom på gåtans lösning. Han virade linan runt handen några varv, drog sin kniv och kapade linan i V-ets nedre ben. Krokaren kunde nu veva den avskurna linan under hindret utan fluga och fisk – den höll kompisen på handlina.

Det återstår inte mycket att berätta. När krokaren väl fått in linan, fattade han tag i den dinglande tåten och den del hans kompis höll i näven och knåpade ihop de båda ändarna med en rejäl knut. Nu kunde han drilla en vid det här laget ganska trött fisk, och några minuter senare hävades också en laxhona på nästan åtta kilo.

Fan tro't!

Jag lyfte min gamla hatt i beundran...

Tankar kring en fasan

Nog är det dubbelbottnat – vårt djur- och naturintresse. Samtidigt som vi upprörs och protesterar mot naturförstörelse i alla dess former och gör allt för att skydda flora och fauna, så drar vi gladeligen upp våra fiskar och hemma har vi lådorna fulla av åtråvärda skinnbitar och vackra fjädrar...

Det hördes ett skrik. Inget människo- eller djurskrik, utan ljudet av mina inbromsande däck mot asfalten. En fasan hade lugnt och sansat påbörjat sin promenad över landsvägen, en promenad, som på bråkdelen av en sekund förvandlades till ett drama, där den vettskrämda fasanen med bara centimeters marginal klarade livhanken. Den flaxade efter den sinnesupprivande upplevelsen i säkerhet på andra sidan om vägen.

Jag fortsatte min bilfärd, nöjd och belåten med mig själv, ty vore det inte för min snabba reaktion, hade den här fasanen kanske fått sluta sina dagar som bindmaterial. Men den nyss så starkt lysande glorian över mitt huvud släcktes plötsligt. Jag nästan skämdes – vilken taskig dubbelmoral! Där satt jag och var mallig över att ha räddat livet på **en** fasan, samtidigt som jag hemma i skrivbordslådorna hade så många välsorterade detaljer av fasan, att det nästan påminde om monteringsfärdiga byggsatser. En hemsk tanke dök upp: Hur många fåglar och djur har vi flugfiskare direkt eller indirekt varit med om att skicka till de sälla jaktmarkerna..?

Väl hemma vid bindstället kretsade mina tankar på nytt kring fasanen. Om den haft bara en ringa aning om flugbindning, skulle den nog genast försäkrat sin stjärt för en ansenlig summa. Hur ofta har inte fibrer av fasanstjärtfjädrarn omvandlats till insektsben, vingsäckar, ja, rentav hela nymfer... Jag bläddrade igenom några bindbeskrivningar: Gång på gång upprepades ordet "fasan" i något sammanhang:

"stjärt: fiberknippa från mittstjärtfjädrar avasantupp..., vingar: vingfjädrar från fasanhöna..., stjärt: tre fibrer frånasantuppstjärt..., vingar: fasanhöna... Och sist men inte minst, fasanstjärtsnymfen (på utrikiska kallad Pheasant Tail Nymph), som helt är gjord av fibrer från fasanstjärtfjädrar. En oansenlig, okomplicerad liten brun sak, som, trots sitt enkla utseende och sin enkla konstruktion, är värd sin vikt i guld i flugasken.

Den lilla nymfen fick mig att minnas en alldeles speciell försommarskväll vid skånska Björkaån. Allt var perfekt – en kväll av det slaget man knappt törs drömma om. Hela ån var ett stort väldukat matbord, översållat av sländor. Ett riktigt kalas för öringen. Och vilket fiske det skulle bli!

Några frestande, konstgjorda sländor serverades vid de kända eller förmodade ståndplatserna. Men inget hände... Det var som förgjort – inte ett hugg, inte ett vak.

"De kommer väl igång lite senare", sades det över kaffet.

"Inte kan de motstå den här kalasmaten!"

Men efter en stunds väntan, där jag växelvis sörplat kaffe och blickat utöver ån, gick det upp för mig, att det verkligen inte syntes ett enda vak. Med en gång förstod jag varför: MÅSARNA! De hade lärt sig, att sländorna var förnämliga delikatesser, och svepte då och då som objudna gäster ned över "matbordet" och skrämde effektivt bort alla vakande öringar.

Den gulaktiga sländan åkte tillbaka till asken. Efter några

Av Kirsten Andersson
Akwarell: Gunnar Johnson

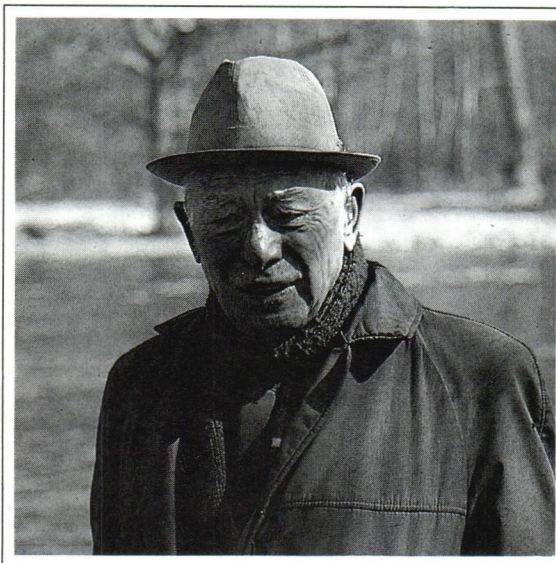
funderingar bestämde jag mig för att knyta en fasanstjärtsnymf på tafs. Målmedvetet gick jag bort till en relativt djup strömfåra. Där fick nymfen hjälplös virvla iväg med vattnet. Via spötopp och lina överförde jag några små rörelser till nymfen, som på så sätt såg ut att simmande söka sig mot kanten av strömmen.

Det dröjde inte länge förrän nymfens hopplösa kamp mot den starka strömmen upptäcktes. Efter ett par turer på botten kom fisken upp och avslöjade sig i ett luftsprång. Vad jag trodde skulle vara en av Björkaåns skönt prickiga öringar visade sig istället

vara en förvildad regnbåge. Till trots för sin ringa kroppsvikt (den förmådde inte ens ettkilosstreckat på vågen att komma fram) slogs den för sitt liv med en otrolig styrka och energi. Tänk att en liten fasanstjärtsnymf skulle bli räddningen för mitt fiske i Björkaån...

Jag var glad att jag hann tvärbromsa och rädda fasanen på vägen, för på så vis lyckades jag visa min respekt för och säga tack till en annan sedan länge hädangången fasan, som räddade mitt fiske i Björkaån den gången...

Vad Gustaf lärt oss

Sent på eftermiddagen den 8:e april i år knackade det på köksdörren till det lilla hus intill Ems herrgård som inretts för gästande fiskare, och där jag och mina fiskekamrater hyrt in oss för tre dagars fiske. Vi hade just krängt av oss våra vadare och tagit plats vid köksbordet.

Jag öppnade, och där stod Gustaf Ulfspärre, 93 år, böjd och tungt stödd på en käpp, med en bunt papper i sin fria hand. Jag bjöd honom in, och inte utan möda tog han plats på en skranglig köksstol... och därmed var fiske-snacket i gång, som det brukar.

Det var sista gången jag fick se honom, och prata med honom. Hans kropp var skröplig, och varken jag eller mina fiskekamrater blev överraskade när vi några månader senare läste, eller hörde, att Gustaf gått bort. Men i övrigt var han densamme, den kvällen i april – hans ögon glimmade ekorrhjugg, och han lät gisselslagen hagla över personer och myndigheter som genom okunnighet eller byråkratisk nonchalans gjort sig till havsöringens – och därmed hans egna, personliga – fiender.

Och han överlämnade pappersbunt, som hade rubriken HÖSTFISKET 1986 – en kopia på ännu ett kapitel i den långa, intressanta och lärorika historien om fisket i Em, den utomordentligt väl dokumenterade berättelsen om hur ett av världens förnämligaste sportfiske, efter världens största havsöring, räddats undan den skövling som pågått i nu snart 100 år.

Varenda fisk var, som vanligt, vägd och bokförd – 180 stycken, 105 havsöringar och 75 laxar – och höstens uppgång noga analyserad, med dagliga no-

teringar om vatten- och lufttemperatur, vattenstånd och fiskuppgång. Medelvikten på de fångade havsöringarna var 7,7 kilo, och för laxarna, som var ovanligt talrika hösten 1986, 9,7 kilo, med två toppexemplar på 21,0 och 19,1 kilo.

Färre fiskar än under "den gamla goda" tiden, ja, men knappast mindre... och i analysen fanns, som vanligt, en rak, hård kritik och konstruktiva förslag: Sydkrafts fångst av avelsfisk i den äntligen ombyggda och därmed fungerande laxtrappan vid Karlshammar är "en skamfläck på fiskevården", hävdade Gustaf, eftersom Sydkrafts smoltutsläppningar bara gett återfångster på 0,5–0,6 procent.

– En naturlig reproduktion skulle, konstaterade Gustaf, ge mycket bättre resultat – och ett snabbt förbättrat fiske längre upp i ån, upp till Finsjö, 24 km från mynningen.

Detta "nya" havsöringsfiske, i Fliseryd och en lång sträcka nedströms, har redan gett många sportfiskare chansen att fresta världens största havsöring. Många som förgäves bankat på porten till det välkända fiskeparadiset längre ned, från landsvägsbron till mynningen, har snabbt hittat detta nya fiske – men är fortfarande starkt kritiska mot det "odemokratiska" fisket vid Em. Bara "kändisar" får fiska där, hävdar de.

Det är inte sant, för det första, och de bör, för det andra, tänka logiskt: utan Gustafs "odemokratiska", "diktatoriska" eller "egensinniga" skötsel av fisken och fisket i Em hade varken de eller någon annan fått chansen att fiska havsöring och lax någonstans i Emån.

Som jag ser det är det **inte** fiskedemokrati att öppna ett vatten för envar som vill fiska där, mot en ringa avgift – det finns redan alltför gott om exempel på vatten som skövats genom den sortens "demokrati". Däremot, anser jag, är det fiskdemokrati att öppna ett vatten för det sportfiske det tål utan att försämrats, och det är exakt vad Gustaf Ulfspärre gjort.

Det kräver hårt arbete året runt, och en ständig kamp mot allsköns fiender – och många av dessa är långt farligare än aldrig så många spöfiskare. Att bara några hundra sportfiskare får tillträde till det privata fisket i Em är inte Gustafs fel, utan hans stora förtjänst – felet är att de flesta andra vatten, hundratals, som en gång bjöd lika goda förutsättningar för ett förnämligt sportfiske, idag är döda eller döende.

Men än är det inte försent – Gustaf Ulfspärre, en föregångsman i vad som i mer utvecklade länder än Sverige kallas "fishery management", har visat hur ett förnämligt sportfiske kan utvecklas och vidmakthållas. Sannolikt kommer det också att visa sig, även om Gustaf själv aldrig räknade på det sättet, att ett välskött fiske är det bästa värrnet mot kraftindustrins exploatering... vilket kraftbolag är redo att "köpa ut" ett sportfiske värt 25 eller 50 miljoner för att kunna förverkliga sina planer?

Sådana värderingar görs nu allt oftare, utomlands, och bör göras även i Sverige. Resultaten är uppmuntrande – de fina sportfisken vi har kvar – och de nya vi kan skapa – är värda mycket mer än vi anar.

Bengt Öste

BOK- BITEN

Redaktör Jan Sekander

Sommarens fiskefröjder eller besvikelser över att vinterns alla drömmar inte blev sanna är snart historia. Så, välkomna till en ny Bokbitarhöst.

Eftersom jag enligt egen mening, men långt ifrån andras, är en förnuftig semesterfiskare, hade jag visligen packat några nyutkomna flugfiskeböcker, som kom väl tillpass de dagar då regnet hamrade på tältduken och flugbindarentusiasmen gömt sig i tältets innersta hörn. Man lär så länge man lever, och kunskap, sägs det, är en lätt börda att bära. Varsågoda. Här några tips om både roande och instruktiv höstläsning.

Jan Sekander

John Ashley-Cooper:

A line on Salmon

Ill. 240 s.

Fly-Dressing

Box 2003 Huskvarna

Pris: SEK 172:-

Det är få flugfiskeförfattaress verk jag läser med lika stort nöje och behållning som John Ashley-Coopers.

A Line on Salmon, utgiven 1983, är inget undantag. Han har en alldeles särskild förmåga att levandegöra sin mångåriga erfarenhet av laxfiske i engelska och skotska älvar.

Redan inledningskapitlet "Den gåtfulla laxen" ställer ett antal intressanta frågor om laxens beteende t ex varför den vandrar upp i en älv månader före leken, varför den så ofta hoppar på sin ståndplats, varför t ex lax i Kanadas älvar gärna tar en torrfluga medan den europeiska laxen endast i sällsynta fall fångas med denna metod eller varför endast en eller ett par laxar i samma pool visar något intresse för en presenterad fluga. Hans teorier verkar rimliga. Huruvida de också är sanna kan naturligtvis diskuteras. Såvitt jag vet diskuteras de fortfarande bland laxfiskare. De ger i alla fall läsaren något att tänka på och relatera till egna erfarenheter och iakttagelser. Ett annat kapitel handlar om betydelsen av att fiska flugan på rätt sätt, d v s på rätt djup och med rätt

hastighet i strömmen liksom om knep att på olika sätt fresta en ovillig lax till hugg. Bland andra kapitel kan nämnas hur man drillar och landar laxen samt för- och nackdelar med olika kroktyper.

John Ashley-Cooper är en beläst man inom laxflugfiske-litteraturen. Det framgår inte minst av hans många referenser till tidigare verk i ämnet.

A Line on Salmon är ingen fakta-späckad handbok, torr och svårläst. Den är en roande, nästan mysig betraktelse över just den "gåtfulla laxen" i vilken författaren aldrig gör anspråk på att sitta inne med alla de rätta svaren, men i kraft av sina många laxfiskarår hoppas att ge åtminstone stoff till vidare funderingar.

Boken avslutas med små notiser om storlax, över 25 kilo, fångade i engelska och skotska älvar samt ett person och sakregister. Boken är illustrerad med ett antal färgfotografier från författarens fiske i brittiska vatten omväxlande med teckningar.

Jan Sekander

Georges Odier:

Swimming Flies

Ill. 220 s.

Fly-Dressing

Box 2003 Huskvarna

Pris: SEK 192:-

Det traditionella nymffisket är endast en variant av torrflugefisket, och för att fiska torrfluga behövs inga större kunskaper om var fisken uppehåller sig eller var, när och hur den hämtar sin föda. Det syns ju på vakringarna. Nymffiske enligt Outrigger metoden blir därför enligt författaren det enda riktiga nymffisket. Denna metod kan användas i alla vatten, under förutsättning att där finns nattsländor. Den har tidigare beskrivits i FiN 3/85.

Under sitt fiske i strida och ganska grunda älvar i Colorado USA observerade Georges Odier, att honorna
forts på sid 41

KAMASAN

Den nya generationen
flugkrok — KAMASAN.
Världens vassaste krok!
Finns hos din välsorterade
redskapshandlare.

Skicka oss frankerat svarskuvert
(4:20) så får du vår nya broschyr
samt krokprov!

DARTS AB
Linnégatan 51 B, 216 14 Malmö.
Tel. 040/15 28 30

Harörat – allroundflugan nummer ett!

Tre varianter på det klassiska Harörat har genom åren blivit Lars-Åke Olssons favoritflugor i många fiskesituationer. Med dem täcker han nymffisket från botten till ytan och det är sällan hans flugor sviker honom.

*Av Lars-Åke Olsson
Illustrationer: Gunnar Johnson*

"För våra ögon finns det ingen slända eller nymf som ser ut som Harörat. Den tussiga, gråbruna kroppen, ribbad med flat guldtinsel, ser för oss inte alls ut som den jämna, slanka olivgröna kroppen hos en slända. Med största säkerhet tas den för en nymf som håller på att kläckas, om den är korrekt bunden. Benen (hacklet) får man genom att med en dubbingnål peta fram hår från den tjockare framdelen.

Det mest karaktäristiska hos det Guldrubbade Harörat är håren, som pekar åt alla håll, helt olika tupphacklets utseende. Tre–fyra av de styvare bildar ganska stora punkter av ljus och de mjukare med böjda spetsar åt olika håll åstadkommer oregelbundna punkter och linjer av ljus. Den breda guldribben samlar ihop kroppshåren i små tofsar, som förstärker och

vinklar den ljuskontur, som formas av de hår som böjs bakåt under kroppen. Hår tycks därför vara synnerligen användbart, när man vill få fram bilden av det ljus, som exploderar i det sprickande nymfskalet och i sländans rörelser, när den försöker göra sig fri".

Ovanstående är hämtat från Courtney Williams lexikon över öring, harr- och havsöringsflugor. Boken har inte bara en beskrivning av de flesta av våra flugor utan innehåller också bitar av det fascinerande flugfiskets historia.

Williams berättar också att flugan är ytterst attraktiv för öring och bör alltid vara varje flugfiskares första val när vårens olivgröna dagsländor kläcks. Som allround-fluga är den självskrivnen hos de flugfiskare, som använder sig av några få mönster un-

der hela säsongen. Den är bra överallt.

Under senare delen av 1800-talet och första delen av 1900-talet ansågs Gold-Ribbed Hare's Ear, som den effektivaste flugan i södra Englands strömmar.

Harhår istället för poly

För min egen del har jag under många flugfiske- och flugbindarår varit intresserad av hår från framför allt ekorre och hare. Deras sommar- och höstpälsar har hår som är styva och spänstiga i nyanser av svart och brunt. Kropparna blir mycket luftiga och halvgenomskinliga, om håret spinnes eller tvinnas mellan två trådar bindsilke. Den ljusgrå eller mörkgrå underullen använder jag ibland för att kropparna på våtflugor skall

suga upp vatten och bli tunga. Med underullen bygger jag också upp profilen/taperingen på kropparna, innan de får sitt håriga utseende.

Pålshår, stjärtfjädrar, vingpennor, hals- och nackfjädrar och bröst dun utgör vid sidan av tupphackel den största delen av mitt flugbindningsmaterial. Här finns allt jag behöver för att ge flugan ben, kropp, stjärt och vingar.

Jag har inte speciellt många mönster i min flugask, däremot har jag olika modeller, bundna för att fiskas inom ett visst område eller ett visst djup. Flugorna skiljer sig ibland utseendemässigt inte mycket från varandra, men i vattnet uppför de sig helt olika. Det beror också på fisketekniken, som är mycket viktig.

Jag har tre varianter på det klassiska Harörat. Åtminstone en ligger originalflugan mycket nära utseendemässigt, men fiskas på ett helt annorlunda sätt på grund av sin tyngd. Det mycket lurviga Harörat, bundet på en kraftig krok, och ordentligt förtyngd med koppartråd bekräftade förra sommaren att fisketekniken och rätt vald modell var vida överlägsen mönstret.

Djupnymfi Ammerån

Jag hade fiskat en timme utan att ha sett eller känt en fisk. Inga sländor fanns på vattnet. Det var inte speciellt varmt, men inte heller särskilt kallt. Jag rörde mig uppströms och täckte varje lämplig fläck på vattenytan med min stora nattslända, en bra fluga när fisken inte vakar. Finns det fisk i strömmen måste någon förr eller senare stiga för att ta en titt på flugan. I dag hände ingenting. Inte ens en liten fisk visade sig. Det var en av dessa dagar, när fisken inte rör sig speciellt mycket. Den står också nära botten och äter ingenting eller bara lite.

Just ovanför en strömnacke, endast ett par meter utanför stranden hade strömmen grävt en djupränna. Det var långsamt rinnande vatten. Vattenytan var blank och stilla. Det var djupt. Långt där nere skymtade några stenar.

Jag bytte fluga. Ett lurvigt, brunt Haröra satt nu på den långa tafsén, som dessutom hade en decimeter lång orange bit av en fluglina en halv meter från fluglinans spets. Den apelsinfärgade linstumpen är mitt ögonmärke. Den var kanske inte så nödvändig på den här blanka vattenytan, men eftersom den är min tafs för djupfiske, så använde jag den.

Harens mask ger dubbinghår i många olika nyanser av svart, grått och brunt. Dessutom håller pälsen ett naturligt fett, som ger flugorna den rätta, silvriga lystern i vattnet.

Jag kastade uppströms med kort lina, inte mer än 4–5 meter. Det tunga Harörat slog igenom vattenytan och tog snabbt med sig det mesta av den långa tafsén. Så här fiskar jag alltid med tunga flugor – uppströms, med flytande lina, som ger mig chans att menda nedströms eller uppströms beroende på strömmens uppförande. Vid nedströms kast är det nästan omöjligt att få ned flugan tillräckligt djupt. Eftersom fluglinan "sitter fast" i spöet lyfter strömmen tafsén och flugan, som kommer att flyta för högt. Jag fiskar också med så kort lina som möjligt.

Eftersom hugget sällan känns, måste ögat registrera tafséns signaler, och det blir svårare ju längre lina är. Jag har också lärt mig, att vid fiske med kort lina, så har jag längre tid på mig för mothugg. Det verkar som om

strömmen inte pressar lika hårt på den korta lina och fisken gör sig inte lika kvickt av med flugan.

Jag såg en försiktig dragning i tafsén, gjorde mothugg och drev in kroken i en stock! Det var omöjligt att få loss flugan. Jag riktade spöspetsen i rak linje med lina och drog av tafsén. Ett nytt haröra satt snart på tafsén. Nytt kast och samma sak hände. Jag fastnade igen och fick slita av tafsén på nytt. Det här händer ganska ofta vid djupfiske men spänningen blir inte mindre för det. Under den halva sekund som hugget äger rum, innan jag konstaterar att flugan sitter i botten, hinner jag tänka många tankar. Hjärtat slår några extraslag och kroppen stelnar.

Jag ändrade kastvinkel en aning utan att förlänga lina och den här

forts på nästa sida

forts från föreg. sida

gången besvarades mitt mothugg av en tung knyck – fisk!

En fin harr, 5 hg tung låg snart i håven. Den följdes av en likadan, som tog samma fluga. Sedan satte jag bort ett haröra igen och tog så min tredje harr på ett nytt haröra. Fisken vägde exakt 1 kg och blev sommarens största. Alla tog en kraftigt förtyngd fluga med hår från harens ansikte spunnet mellan två trådar bindsilke och lindat från krokboj till öga. En mycket enkel skapelse men synnerligen effektiv fiskad på rätt sätt, på lång tafs med kort lina kastad uppströms.

Mellanmodellen

Min aktiva nymf är mellanmodellen, som fiskas en bra bit under vattenytan och därför är förtyngd eller bunden på en kraftig våtflugekrok. Den har stjärtspröt av tjädertuppens brunspräckliga vingtäckare och binds med eller utan vingsäck. Den liknar mycket Frank Sawyers berömda Pheasant Tail Nymph, men istället för stjärt och kropp av fasantuppens stjärtfjädrar använder jag tjäder och hare. Jag fiskar den aldrig nedströms, utan kastar uppströms eller tvärs över strömmen med infettad tafs som flöte

eller med min orange fluglinestump inne på tafsén.

Jag kommer ihåg en dag i slutet av augusti. Höstens färger, det blå vattnet, den fräscha himlen, den friska luften och frånvaron av sommarens irriterande flugor, knott och mygg skapade tillsammans en oförglömlig fiskedag.

Strömmen kom brant och vitskummande fast inte så hård, vattenståndet var lågt, ut i ett bredare parti. Stora stenar låg under vattenytan och trots höstvattenståndet var vattnet djupt. Det blev en spännande förmiddag. Det var gott om öring i strömmen och som vanligt visade sig förmiddagen vara en säker tidpunkt.

Öringen vakade inte, men den var aktiv en bit under vattenytan. Jag kastade nymfen ungefär som jag brukar fiska en torrfluga vid blint fiske. Varje tänkbar plats i strömmen eller i strömkanten fiskade jag av, och med jämna mellanrum kom det lilla rycket i tafsén, som visade att en öring tagit nymfen. Jag gjorde mothugg, missade många snabba öringar och kroka-de en del. Fisken fanns på en begränsad yta i början av det breda partiet där strömmen rann in, och aldrig tidigare hade jag vid ett och samma fiske-tillfälle tagit så många öringar. Medelvikten låg på 3 hg och färgerna och teckningen i höstljuset var magnifika.

Nymffisket med flytande tafs är otroligt spännande. Det kräver koncentration och snabbhet, och under en halv till en sekund svävar man i ovisshet om det är en fisk som tagit nymfen och sträckt tafsén, eller om nymfen fastnat i en sten, en växt eller något annat dött föremål. Ibland höjer jag spöspetsen en aning, ibland tar jag in litet lina med vänsterhanden.

Återigen hade min mycket enkla nymf, rätt fiskad, uppströms och med

2/3 av tafsén infettad, visat att den är en nymf, som tar fisk.

Flytande nymf

Min tredje modell binds på en mycket lätt och tunn torrflugekrok. Jag fettar dessutom in den med torrflugeolja och fiskar den utan rörelse (som en torrfluga) på vattenytan, i vattenytan eller strax under.

När harren, öringen eller rödingen och ibland siken går högt i vattnet och plockar nykläckta sländor, eller nymfer som håller på att kläckas, är ytnymfen ibland effektivare än torrflugan. Jag fiskar den uppströms, tvärs över strömmen, eller nedströms beroende på strömförhållandena. Den är effektivast om den flyter opåverkad av tafs och lina, precis som en dagslända.

Jag hade kastat i 15–20 min på en fisk, som vakade ett par gånger i minuten. Jag hade provat mina nattsländor, en läcker luftig dagslända, en myra och några klassiska våtflugor, ingenting hjälpte. Trots att jag kastat länge mot fisken, slutade den aldrig att vaka.

Så kom jag ihåg min specialnymf, ytnymfen. Den hade varit effektiv förr, vid liknande tillfällen. Jag behövde inte fetta in tafsén, nymfen var impregnerad med torrflugeolja och jag visste att det är de första tre kasten, som är effektiva. Under den tiden visar det sig om det är rätt fluga.

Jag luftkastade, matade ut tillräckligt med lina och lät nymfen landa en bit ovanför den senaste vakringen. Strömmen sträckte sakta den kurviga tafsén.

Då kom den!

Liksom så många gånger – både tidigare och senare – hade min tredje variant på det klassiska Harörat också visat sin förmåga att locka fisk...

VADARBOTTIN

GREPPET DIREKT

Suveränt halkskydd
för dig som vill gå säkert i vattnet
eller på strandens slippriga stenar

Utanpå vadarstövlar eller byxor

För lätta fjällfisket

Framställd efter två års test
av GLADSAX FISKE

Storlekar: M 39-43 och L 43-46

Cirkapris 185:-

Utstansade, slitstarka extrasulor och klackar
Cirkapris 45:-

Säljes av din redskapshandlare

GLADSAX FISKE
S-27200 Simrishamn
Tel. 0414-25075

LATO
Box 2056, 17502 Järfälla
Tel. 0758-34480

**Hur får man tag på den här roliga,
färgglada, 12 cm stora dekalen
i guldgult och maskrött?**

**Mycket enkelt! Betala in 10:-
sv kronor på vårt svenska post-
girokonto nr 54 82 79-9 till
Verlag Joachim Schück!**

Glöm inte ange exakt adress!

forts från sid 37

hos vissa nattsländor dök ner under ytan och simmande tog sig mot botten för att fästa sina ägg. Med utgångspunkt i uppfattningen att örningen hämtar 90% av sin föda vid botten utvecklade han tillsammans med Chuck Fothergill den metod som omväxlande benämns the Upstream Dead-Drift Method eller Outrigger Technique, ett fiske med 9 fots spö med 2/3 aktion, DT flytlina i klass 5–6 samt en 9–14 fots blyad tafs med förtyngd fluga typ Gold Ribbed Hare's Ear eller favoriten Western Coachman. Att kasta en lina med så mycket bly i änden kräver helt naturligt en speciell teknik, vilken tog författaren tio år att experimentera fram och lära sig behärska. Den är ingående beskriven både i ord och bild.

De flesta av oss har säkert många gånger fiskat driftande nymf med uppströms kast, även förtyngd sådan nere vid botten utan att avse att låta den representera annat än en helt vanlig nymf. Det är därför svårt att instämma i Odiers tal om en ny och revolutionerande metod och att i likhet med författaren förkasta såväl torrflugefiske som vanligt traditionellt nymffiske. Att nymfer driftrar under skilda perioder är väl knappast heller någon nyhet.

Kanske är metoden just så effektiv som författaren påstår, men jag tvivlar på att den är den allena saliggörande och att oddsen förhåller sig tio till ett då det gäller antalet fångade fiskar jämfört med andra metoder. Är det effektivitet dvs kvantitet Odier sätter högre än kvalitet i sitt fiske? Han räknar i antalet fångad fisk per timme. Fem öringar i timmen är ett acceptabelt resultat, åtta ett utmärkt. Med under två kan man lika gärna packa ihop och gå hem.

Men eftertankens kranka blekhet lyser igenom i ett avslutande kapitel Future Trout? Han drar en lans för no-kill fisket och mellan raderna framskymtar möjligheten att införa restriktioner vad gäller fisket med hans egen metod.

Tre kapitel har ekologen Buddy Drake som författare. De är intressanta och lärorika om än en smula akademiska. Ett annat tycks instoppat i konsumentupplysande syfte för hemmamarknaden och behandlar vadare, rullar, linor och spön.

Trots min skepticism anser jag Swimming Flies vara en läsvärd bok om än inte med ett så revolutionerande

de innehåll som författaren själv tycks anse. Outrigger metoden är en av många och som sådan värd att pröva. Ett flexibelt flugfiske är nog att föredra framför ett stelt och dogmatiskt, även om det senare skulle fånga mer fisk. Det är väl inte bara det vi flugfiskare eftersträvar?

Jan Sekander

Janne Olsson:

Flugfiske

Norstedts

Ill. 104 s.

Pris SEK 145:-

Medl pris Sportfiskarna SEK 120:-

Att det inte är kvantiteten utan kvaliteten som avgör gäller som för så mycket annat även för böcker. Janne Olssons bok Flugfiske är kvantitativt sett en liten bok, 104 sidor. Kvalitativt är de fakta och erfarenheter författaren redogör för i stort utan anmärkning. Janne Olsson har förvisso en bred erfarenhet av flugfiske, men kanske har han i sin entusiasm att

täcka allt bokstavligt tagit sig vatten över huvudet. Det är och förblir en omöjlighet att på drygt 100 sidor av vilka ett fyrtiotal är vackra, färgspråkande fiskebilder och resten ofta glest satta textsidor, behandla ett så omfattande innehåll. Det blir av nödvång en ganska ytlig, men i sak riktig, framställning – redskap, kastteknik, fisketaktik, vadning, torr- våt- och nymffiske, fiskens behandling efter fångst, fiske efter alla våra laxfiskar m m och avslutningsvis ett illustrerat kapitel om flugbindning. De flesta flugfiskare med novisåren bakom sig kommer knappast att hitta något nytt.

Ambitionen må ha varit god. Kvar står ett kompendium om flugfiskets alla aspekter samlat kring ett antal vackra och välfotograferade fiskebilder, vilka tillsammans med små och personliga fiskeberättelser får sägas utgöra bokens behållning. Den nyfikne, blivande flugfiskaren får en god sammanställning av flugfiskets väsentliga innehåll medan den något erfarne väntar sig att finna något mera "matnyttigt under ytan".

Jan Sekander

DRÖMSEMESTER

Full Service Flyfishing erbjuder:

Flugfiske på storöring i **Chile** och **Argentina**. Specialerbjudande i februari – mars 1988 på turer, som jag själv guidar.

Rafting i gummibåt i **Alaskas vildmark**.

Nya Zeeland: Drömröring i "världens vackraste hörn". Specialerbjudande i februari – mars på turer, som jag själv guidar.

I vår omfångsrika katalog, som Du kan rekvirera kostnadsfritt, finner Du för Ditt flugfiske omkring 2000 kvalitetsprodukter från hela världen. Hör av Dig om Du är intresserad. Vi talar engelska!

Rekvirera vår katalog från: **Full Service Flyfishing, T Dürkop, Postfach 1301, D-4840 Rheda-Wiedenbrück, Västtyskland, tel 00949-5242 47363.**

NYTT PÅ MARKNADEN

Redaktör
Bengt
Öste

Airflo – ett fiasko

Det är trist men nödvändigt att inleda höstens första Marknadsnytt med ett klart underbetyg: den nya *Airflo*-linan från Sue Burgess i Storbritannien, lanserad med buller och bång i våras, har inte hållit vad tillverkaren lovade.

Airflo presenterades i nr 2/87 av FiN och vi konstaterade då, efter några dagars provkastande, att åtminstone några av löften infriades – linan "flöt" fint under kast, sköt bra och hade dessutom en mycket obetydlig "gummisnoddeffekt", vilket antydde möjligheter till bättre krokningsförmåga.

Men efterhand, under praktiskt fiske, visade sig linans svagheter, och de var flera. Några av de köpare FiN intervjuat drabbades bara av någon eller ett par av linans brister, andra av dem alla... men för alla hade linan blivit en stor besvikelse.

Det avgörande felet med *Airflo* är kärnan, som består av mycket tunna kevlarfibrer. De är starka, de gör linan "stum" men det är uppenbart att de är olämpliga som kärna i en fluglina, av främst dessa två skäl:

1. Kevlarfibrer är som mycket tunn pianotråd – de är styva, de är starka – men de tål inte hur många böjningar och brytningar som helst.

2. Kevlarfibrerna är glatta – det är mycket svårt att binda linans plasthölje vid en kevlar kärna; plasten "slirar" även vid en mycket måttlig påfrestning i förhållande till kärnan – och blir linan som en fåtölj fjäder, omöjligt att rätta ut.

I reklamen framhöll Sue Burgess – och Karpens Flugfiske – att *Airflo*-li-

nan saknade "minne". Det stämde, till en början, men när jag efter några veckor åter plockade fram FiN:s testlina, för att fiska med den, hade den, märkligen nog, återfått sitt "förlorade" minne och var omöjligt att helt rätta ut.

Jag gissar att detta beror på kevlarfibrernas stora styvhet – det tar sin tid att ge dem "minne", men har de väl fått ett är det snart sagt omöjligt att bli av med det; möjligen kan eländet undvikas genom att linan mellan fisketurerna hängs i mycket stora slingor. Men jag har inte provat detta, och anser det inte meningsfullt – kevlarfibrerna innebär, har det visat sig, så många andra svagheter att jag avstår. Det är t ex mycket svårt att göra starka fästen mellan lina och backing och

lina och tafs, och sådant har jag inte lust att öda mycket tid på.

Det har visat sig, efterhand, att andra lintillverkare tidigare provat kevlar kärna men gett upp, samt att *Airflo* släpptes ut på marknaden utan omsorgsfulla tester under praktiskt fiske. De första köparna fick med andra ord vara testpiloter... de havererade, och jag rekommenderar dem att skicka tillbaka linorna för att få dem utbytta mot linor av gamla hederliga, väl beprövade märken.

Många har redan gjort det, säger de – några av dem råkade omedelbart illa ut, eftersom det fanns linor med beteckningen F som vägrade flyta!

forts på sid 44

HÖSTREA så långt lagret räcker

Fiskebörsen
Box 13, 290 71 Mörrum
tel 0454-546 88

Vår kunskap
Din trygghet

**Laxfiske – vår
specialitet**

Kunnan 15 96% gr
" 14 "
" 12 "

Spön
#10-11
9-10
8-9

ADEXA Trident 16 96% gr #10-11
" 15 " #10-11

Blackmaster 13 96% gr #8-9
På övriga spön lämnas 20% på ord priser: Hardy, Patek Morton, Clan Ross, Blackmaster, ADEXA Trident, ABU, Castle Grant, Daiwa, Loomis och Kunnan i alla klasser.

900:- 20% på alla rullar.
800:- Hardy, Young & Son, ABU
700:- och Martin.

Linor
950:- 20% på alla linor, Cortland,
900:- Scientific Angler och Master-
750:- line.

Vadarjacka Barbour Spey kr
790:-.

Flugor: 20% om de beställs före 1/1 1988. Leverans i mars 1988. Skriv efter vår fluglista.

Bergqvists flugfiske för den seriöst satsande fiskaren!

POWELLS spön från USA har kommit för att stanna. Det vågar vi påstå redan nu. Reaktionerna från både svenska och norska flugfiskare har varit entydiga. Få spöfabrikat kan mäta sig med **Powell** när det gäller aktion och utformning. Du vet väl att vi har de flesta spömodellerna i halvfabrikat. Hör gärna av dig så skall vi se till att du får ett spö som passar just dig.

På lacksidan är det **Wet Head Cement** som har visat framfötterna. Spar tid åt laxflugebindaren. En omgång lack är tillräckligt för att få den rätta höglansen. Vi var skeptiska i början, men nu vet vi.

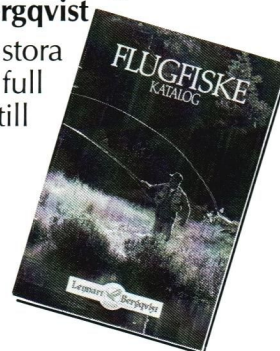
Avundas du Lennarts naturtrogna brända vingar? Det är ingen magi som ligger bakom. Hemligheten är istället **Renzettis** vingbrännare. De har den rätta formen och finishen.

Har du inte redan anmält dig till någon av våra **Nybörjarkurser** i flugbindning 13-15/11 och 20-22/11 så gör det nu. Bättre grund för ett fortsatt flugbindarliv kan du knappast få. Ansvarig kursledare: **Lennart Bergqvist**

Rapporter från nöjda flugfiskare har visat att våra **flugor** skördat stora framgångar under säsongen som varit. Flugproduktionen är i full gång efter sommaruppehållet. Gör din beställning nu! Vänta inte till sista stund.

Du vet väl att vi är heltäckande på flugbindarsidan. I vår katalog finner du allt du behöver för ett lyckat resultat. Pris 10:—

Lennart Bergqvist

FALLEBERGSV. BOX 86 671 22 ARVIKA SWEDEN TEL. 0570-100 30 PHONE + 46 570-100 30

MARKNADS- NYTT

forts från sid 42

Lina att lita på – av silke!

Några av de förnämliga egenskaper som Airflo påstods ha, är de som gick förlorade, när plasten tog över efter silket. Marknadsnyttts redaktör är, som många vet, en utomordentligt mossig gammal stöt, vilket också innebär att han under sina första flugfiskeår tvingades leva i ett påtvingat strindbergsäktenskap med en Hardy Corona – en lina som var en dröm att kasta. Den sköt som en boforskanon, den lade sig absolut spikrakt på vatten och den var helt "stum"... men den djävlandes på det mest infernalis-ka vis under torrflugefiske, eftersom den alltid förvandlade sig till sjunklin- na just när fisken började vaka!

Det innebar att den måste torkas – det tog en natt, minst – fettas och poleras... och om igen, dag ut och natt in, tills Befriaren kom: Air Cel Supreme.

Men det finns tillfällen då flugfiska-

re som upplevt silkeepoken saknar sin gamla Corona – vid nymffiske, t ex, är en silkelina i vissa viktiga av- seenden överlägsen en plastlina, och under nattfiske efter havsöring har den klart bättre krokningsegenska- per.

Nu finns det, sent omsider, åter en kvalitetssilkelina på marknaden, **Phoenix**, gjord i England av kinesiskt silke. TT:s Flugfiske i Umeå (Rådjurs- vägen 58, tel 090-11 71 90) har tagit in

den, FiN har provat den och kan ge den ett bra vitsord. Men den är inte billig – testlinan, grön, kostade 745:–, en halmgul är några tiotus billigare. FiN:s lina är en DT-5-I, och den som köper en bör observera att silkelinor lutar litet åt den tunga kanten, så att säga – linan passar perfekt för ett spö som eljest riggas med en normal tung klass-6-lina.

Men glöm inte att en silkelina krä-

forts på sid 47

Phoenix – finns i två färger, gräsgrönt och halmgult.

Vad vet Du om **ADEXA?**

Vet Du, att vi är bland de **största leverantörerna** av **Flugbindningsmaterial** i hela Skandinavien?

Vi ska ge Dig en liten provkarta på vårt sortiment:

Chenille i 4 bredder och 37 nyanser, dvs hela **148 olika** varianter! **Floss** har vi i 37 olika nyanser och **Fly Rite** i 40! Vanligt **Antron** säljer vi i 30 olika nyanser och därtill kommer ytterligare 13 med **Fluor Antron!** **Marabou** har vi i 5 olika kvaliteter och 35 nyanser, för att bara inte tala om vårt sortiment av **bindtråd**: 7 olika kvaliteter i 36 nyanser! Vårt sortiment av **tuppnackar** innehåller 12 olika kvaliteter i 20 olika basfärger. De c:a 40 hyllmeter **krok** vi har på lager räcker till det mesta.

Givetvis har vi också **allt annat**, en flugfiskare behöver såsom **bindstäd**, **verktyg** – och vårt sortiment av **flugspön** och **flugrullar** har man redan länge hört talas om!

Viktigt för Dig att veta: Fråga alltid efter **ADEXA**-varor! Tyvärr förekommer det att man river av våra etiketter och sätter dit egna i stället. I en **ADEXA**-originalförpackning vet Du alltid, vad Du får!

ADEXA

Industrigatan 8
461 37 Trollhättan
tel. 0520-377 30

NU ÄR DET DAX!

Beställ ditt Rackelhanespö innan årsskiftet för 1988

Efterfrågan på våra Rackelhanespön bara växer och växer! Allt fler flugfiskare har upptäckt att kombinationen splitcane och grafit ger ett flugspö, som uppfyller alla de krav det nordiska flugfiskekräver. Ett spö, som inte bara kastar suveränt vid traditionella "overhead"-kast, utan som också roll- och switchkastar med precision och längder utöver det vanliga!

Med Rackelhanespöet kan du fördroppa en nymf eller puppa på exakt det sätt och den plats du själv väljer. Du kan styra din fluga under hela utfiskningen och du kan med full kontroll munda fluglinan, där detta behövs. Med spöets extremt goda krokning- och drillningsegenskaper kan du klara grov fisk på lång tafs och tunn spets.

Rackelhanespöet finns nu också i tvåhandsversion, där materialkombinationen ger ett perfekt balanserat spö, som tillåter en hel dags oavbrutet "tungt" fiske utan att knäcka rygg- och armmuskler! Tvåhandsspöet ger dig kastlängder, som du bara drömt om – vid alla typer av kast! Det är också perfekt för att munda linan och styra flugan. Med ditt tvåhands Rackelhanespö kan du exempelvis munda linan redan i luften – ett trick som är ett måste vid fiske efter ljud- och rörelseskygg havsöring..!

Alla Rackelhanespön är byggda för att klara 3 till 4 olika linklasser. Detta ger dig fantastiska möjligheter att anpassa linvikt och lintyp efter både din egen fisketeknik och rådande omständigheter. När du beställer ett Rackelhanespö får du självklart själv bestämma utformningen av handtag, material och typ av rullfäste samt andra individuella detaljer.

Men som sagt: efterfrågan på våra Rackelhanespön växer och växer. De många beställningarna, den individuella utformningen av varje spö, den helt hantverksmässiga tillverkningen och inte minst den noggranna kontroll vi lägger ner på varje tillverkat spö innan det skickas ut, gör att vår leveranstid tyvärr också tenderar att öka!

Många flugfiskare, som tänker skaffa nytt spö, bestämmer sig inte förrän precis när den nya säsongen står för dörren. Det ger en extrem anhopning av beställningar, som måste klaras av på kortast möjliga tid, något som ofelbart leder till att några får sina spön långt senare än de hade

räknat med. MEN OM DU BESTÄLLER DITT RACKELHANESPÖ NU, SÅ GARANTERAR VI ATT DU FÅR DET LEVERERAT I TID INFÖR NÄSTA ÅRS FLUGFISKESÄSONG! Välkommen med din beställning – skicka den redan i dag. Vi bara längtar efter att få bygga just ditt Rackelhanespö..!

Rackelhanespöna finns i dessa versioner:

Typ	längd	klass	pris:
enhands	8'	4-6	2.300,-
enhands	9'6"	4-7	2.500,-
enhands	10'	3-7	2.500,-
enhands	11'	7-8	2.800,-
tvåhands	12'	8-9	3.300,-
tvåhands	14'	10-12	4.000,-
tvåhands	15'	10-12	3.890,-
tvåhands	16'	10-12	4.000,-

OBS! Alla Rackelhanespön är tredelade. På 9'6" och 10'-spöna kan grafitdelarna (mellan- och toppdelen) användas som kortare, rena grafit-spön för samma linklasser, som den längre originalmodellen! Till dessa spön medföljer utan extra kostnad ett extra handtag med rullfäste, för just detta ändamål. Varje 9'6" och 10'-spö är alltså i själva verket två spön i ett!

OBS! KATALOGER OBS!

Vi har fyra olika kataloger. Katalog nr 2: Spön och Spöbygge, nr 3: Flugfiske o Flugbindning, nr 4: Vinterfiske, nr 5: Spinnfiske och Modern metete.

Sätt in 10,- och ange vilken katalog som önskas eller 20,- för alla fyra katalogerna på postgiro 444 63 59-4. Du kan också sända sedlar eller frimärken, så kommer katalogerna på posten.

Skandinavien Sportfiskecenter AB

Postorderadress: Box 9, 287 01 Strömsnäsbruk · Besöksadress: Glasbruksvägen *Luhpasset* · Ordertel 0433/215 25, 215 26

Titta efter
den här dekalen!

Följande välsorterade redskapshandlare säljer
FLUGFISKE I NORDEN
i lösnummer:

Arvika

Lennart Bergqvist Flugfiske, Fallerbergsgv.

Boden

Lasses Fiskeimport, Kungsg. 36

Bräcke

Rickards Sport

Göteborg

Strömvalls, Ö:a Larmgatan 16

EL-GE Sportfiske, Gustav Dahlgrensgratan 13

Halmstad

Wittlock Sportfiske, Hvitfeldtsgat 17 B

Helsingborg

Scandinavian Sportsmen, Drottninggatan 60

Kalmar

Vapentralen AB

Karlstad

Vidars Fiske, Kvarnbergsg. 44

Kristianstad

Scandinavian Sportsmen,
Hovslagareg 1 A

Kristinehamn

Fiske & Hobbyhörnan, Spelmansg. 16

Lund

Sportfiskehuset,
S:a Esplanaden 20

Malmö

Fiske & Fiskar, Köpenhamnsv. 7

Fluga & Flöte, Fersens väg 16

Wobbler sportfiske, Tessins väg 6

Mörrum

Fiskebörsen

Smedjebacken

Claeson Cykel o Sport, Risgatan 2

Skövde

Christas Cykel o Sportfiske, Trädgårdsgatan 7

Stockholm

Fiskarnas Redskapshandel, S:t Paulsg 4

Karpens, Vallhallavägen 46

Royal Coachman, Kungsholmsg. 12

Ullters, Kommendörsgatan 11

Strömsnäsbruk

Skandinaviskt Sportfiske Center,
Glasbruksvägen, Luhpasset

Sölvesborg

Fiskehörnan, V. Storgatan 21

Tidaholm

Fiskelyckan, Barkvägen 4

Umeå

Blixtsport, Storgatan 87

Uppsala

Malens Sportfiske, St. Olofsg. 37

Husbergs, Svartbäcksg. 19

Valbo

Valbo Vapen AB, Valbov. 249

Varberg

Varbergs Fisk och Fritid, Falkenbergsg 1

Vetlanda

Vetlanda Vapen & Fiske

Västerås

Sportfiskar'n, Klockartorpsg. 28

Älvkarleby

Hennings Jakt och Fiske, Östanåv 120

Örebro

Östlunds Sportaffär, Stortorget 11

Östersund

Fiskeservice, Zätagränd 9

Danmark

Glente Kiosken, Glentevej 1, Randers

Jagt & Fiskerimagasinet, Vester Voldgade

10, Köpenhamn

Jock Scott, Silkeborgv 162, Århus C

Lillebælt Sport, Nørrebrogade 52, Fredericia

Sport-Dres, Fredriksundsvej 20, Köpen-

hamn NV

Aalborg Sportfiskemagasin, Aalborg.

Norge

Finn de Langes, Vaskerelvsmyget 18,

Bergen

NOR Sport A/S, Trondheim

Västtyskland

Fly Fishing Brinkhoff,

Engersche Str. 74, Bielefeld

Eduard Kettner, Krebsgasse 5, Köln

NORDFISH VADARSTÖVEL/BYXA SNOWBEE

I slitstark PVC-väv,
ett bra komplement
till neoprenvadare.

CA PRIS 345:--

NORDFISH NEOPRENVADARE CAMARO

VAR RÄDD OM DIG!
Hur många har inte
slarvat med sin kläd-
sel och drabbats av
prostata och ledbe-
svär p g a nedkyl-
ning. Nu kan Du fiska
365 dagar om året.
Genom sin exakta
passform minskar de
vattentrycket mar-
kant. Byxan ger även
viss flytbarhet.

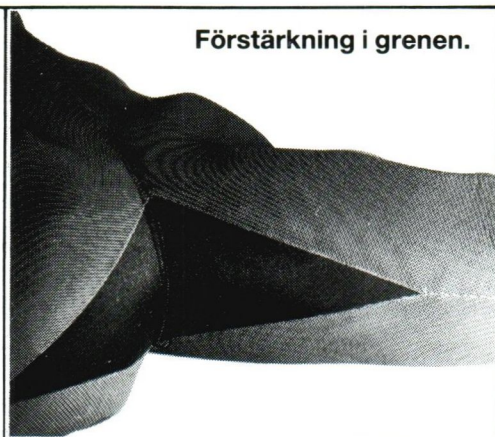
CA PRIS 220:--

CA PRIS 2.195:--

EN INVESTERING
FÖR FRAMTIDEN.

Förstärkning i grenen.

Stövel med filtsula.

NORDFISH Box 4517 191 04 SOLLENTUNA

MI FRÅN RST STÄLLER ALLT I SKUGGAN.

561 02 HUSKVARNA Box 2003
Tel. 036-13 41 97 SWEDEN

AB FISKARNAS REDSKAPSHANDEL

St Paulsgatan 4, Box 4074, 102 61 Stockholm 4
Telefon 08-41 82 14, 44 21 29

ANDERS WALLENGREN
291 54 KRISTIANSTAD HOVSLAGAREGATAN 1
TEL 044-12 75 70

Östra Larmgatan 16 Tel 11 55 72
401 23 GÖTEBORG 1 11 67 21

Fluga & Flöte AB
Fersens väg 16, 211 42 Malmö. Tel 040-11 80 95.

Scandinavian Sportsmen
Drottninggatan 60 - 252 21 Helsingborg
Telefon 042-14 67 76 - 12 16 21

Baldersgt. 26 Oslo 2 Tlf 02 44 58 64

MARKNADS- NYTT

forts fr. sid 44

ver mycket tålmod, mycken kärlek och en burk Mucilin...

Finurligt fältkök

FiN har testat ett fiffigt nytt gaskök som har kommit på marknaden. ELD-FLUGAN, så heter gasköket, består av en stabil, uppfällbar metallställning, i vars centrum brännaren placeras. Brännaren anslutes med en 40 cm lång gummislang till gastuben. Tillverkaren rekommenderar Primus Butan engångsgas eller ngn Butan-Propan blandning.

Så långt inget märkvärdigt, men nu kommer finessen. I stället för att använda metallställningen kan man med hjälp av en medföljande bricka med ett enkelt handgrepp passa in brännaren i ett Trangia kök! Enda ingreppet som behövs, är att man måste göra ett större hål i Trangiakökets underdel för att kunna föra reglerskruven igenom, ett arbete, som tog FiN några minuter. ELDFLUGANS samtliga delar ryms i en liten tygpåse, och använder man gasköket tillsammans med ett Trangia kök, ryms hela härligheten i Trangiakökets kaffepanna.

FiN har testat brännaren i ett Trangia kök. Att värma upp en liter c:a 14 gradigt vatten till kokpunkten tog i lugnt väder c:a 5 minuter i Trangias lilla kastrull och c:a 7 minuter i stora kastrullen. (Skillnaden torde bero på avståndet till brännaren). Vi använde en Primus 750 ml Butangastub som kostade kr 49:- på närmaste bensinmack. Det gick alldeles utmärkt att reglera lågan, ngt som jag själv anser vara mycket värdefullt, eftersom mina maträtter tillagade under fältmässiga förhållanden oftast blir illa vidbrända.

Gasåtgången mätte vi till 84 g per timme vid full låga. Eftersom burken innehåller 425 g torde den alltså räcka ungefär 5 timmar vid full låga, eller enligt min åsikt till en veckas behov. Detta bör då jämföras med en metallflaska fylld med T-sprit, som väger över 1 kg. En burk innehållande 425 g gas väger endast 572 g.

Med detta gaskök, som endast väger 235 g (vid bruk i Trangia kök betydligt mindre), följer klara monteringsanvisningar.

ELDFLUGAN kostar kr 325:- inkl

moms och säljs av firman BALTARO i Stockholm, tel 08-44 20 80 eller 0785-331 90.

Många rullnyheter

Phoenix-linan är med andra ord en nygammal nyhet, så att säga, och Airflo-linan en bluff. Då finns det mer i nyhetsväg att hämta på rullsidan, och jag vill först nämna Gunnison-serien från Ross Reels i USA, eftersom FiN haft tillfälle att omsorgsfullt testa den under årets flugfiskesäsong

forts på nästa sida

RST Highlight, västtysk kvalitetsrulle, av fräst lättmetall.

Gasköket "Eldflugan" är ett behändigt fältkök (ovan) som fungerar utmärkt tillsammans med ett Trangia-kök! (nedan).

forts från föreg. sida

– serien ingår i det sortiment av kvalitetsprylar som säljs av nya Lennart Bergqvist flugfiske i Arvika – företaget har en ny, stor butik vid Fallebergsvägen, vid infarten från Karlstad (Box 86, 671 22 Arvika, tel 100 30) och ett kräset urval av inte minst amerikanska varor, som Simms vadarprogram och Walton Powells nya spöserie, där FiN varmt kan rekommendera t ex Silver Creek, 8 fot 3 tum för lina 5 – ett långtifrån billigt (2 495:–, nära tusenlappen billigare som byggsats) men utomordentligt lätthanterligt spö.

Men det var rullar vi skulle berätta om. Gunnison, med Ross suveräna bromssystem finns i en serie om tre – G 1, G 2 och G 3, för linor 5, 7 och 9 och den backing som hör till (d v s från 100 yards och uppåt – glöm aldrig att det under även mycket lätt fiske faktiskt händer att de vanliga rekommenderade 50 yarden inte räcker!).

Gunnison är en rulle som har allt, och den är fräst, inte gjuten, vilket betyder mycket för stryktåligheten som ju ofta är de prisbilligare, gjutna rullarnas svagaste punkt – de tål inte ens relativt milda slag och stötar utan att stukas. Men amerikanska kvali-

Gunnison, den nya rullen från Ross i USA.

tetsrullar brukar vara oåtkomligt dyra. Den sjunkande dollarkursen har ändrat på det, i rätt riktning – Gunnison-rullarna kostar från 1 058:– till 1 185:– och extra spolar från 438:– till 466:– svenska kronor.

Ytterligare amerikanska nyheter är på väg, t ex lintillverkaren *Scientific Anglers* nya serie om fyra öringrullar för linor 4 till 8, plus tre laxrullar – serien kallas System Two-L, där L står för Light, och provfiskas just nu av Normark i Malung, som ju importerar Scientific Anglers linprogram. Priset

på dem blir sannolikt kring tusenlappen, och även de har ett ypperligt bromssystem av typen skivbroms.

Från alltmer expanderande västtyska *RST* kommer en rullserie kallad Highlight, bestående av fyra olika rullar. FiN har haft tillfälle att provfiska med ett exemplar, den lättaste av de fyra, för lina 5 (DT 5 plus 50 m backing, eller bättre WF 5 plus 100 m backing). Den väger 127 gram, är brun, har en superb broms och skulle kunna sägas vara en västtysk motsvarig-

forts på sid 50

Laxlinan!

Här är äntligen en lina som är specialgjord för lax- och havsöringsfiske: En *Longbelly Intermediate*! En lina som kan sjunka eller flyta beroende på hur Du "greasar" den. En lina som ger Dig kontakt med flugan på ett bättre sätt och som kastar bättre i vind än din vanliga flytlina.

Tapering och "belly"-längd varierar något från en lina till en annan för att bättre passa till moderna spön och driven kastteknik. AFTM 7, 8 och 9 är utmärkta för havsörings- eller lättare laxfiske med enhandsspön och lättare tvåhands. Nr 10 och 11, som är de tyngsta klasserna, är tänkta för kraftiga tvåhandsspön och har därför längre skjutlina än de andra.

AFTM-klass	Tip	Framtapering	Belly	Baktapering	Skjutlina
7	0,6	2,4	10,5	0,9	12,6
8	0,6	2,7	11,4	0,9	11,4
9	0,6	3,0	12,3	0,9	10,2
10	0,6	3,0	12,3	0,9	14,7
11	0,6	3,0	12,3	0,9	14,7

PRIS I SVERIGE:

klass 7–9 220:00

klass 10–11 258:00

PRIS I NORGE:

klass 7–9 238:00

klass 10–11 278:00

Sverige: **FLY-DRESSING**
Box 2003 561 02 HUSKVARNA
tel 036/13 41 97

Norge: **The FLYFISHER**
Balders gt 26 OSLO 2
tel 02/44 58 64

NYHETER FRÅN KARPENS FLUGFISKE!

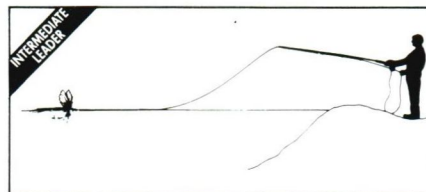
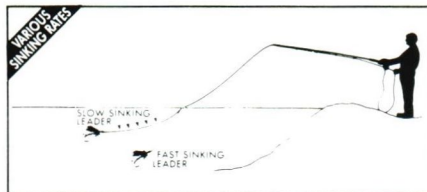
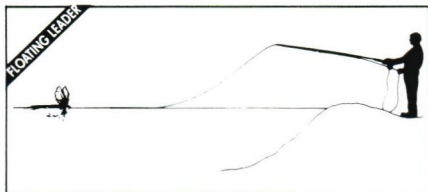
S-B AIRFLO NEW TECHNOLOGY FLYLINES. Första egentliga förändringen av fluglinor på över 30 år.

SKJUTER LÄNGRE! HÖGRE LINHASTIGHET! MINDRE FRIKTION! LÄTTARE ATT KASTA! MINDRE MINNE! BETYDLIGT HÅLLBARARE! PRAKTISKT TAGET INGEN TÖJBARHET! BÄTTRE KROKNINGSEGENSKAPER!

Med andra ord: bättre än dagens (läs gårdagens) plastfluglinor på ALLA punkter. Finns i WF, Longbelly och DT i typerna FLYT, INTERMEDIATE och SNABBSJUNK.

Göran Andersson har också specialdesignat S-B AIRFLO linor för det tunga fisket. Dessa linor kallas LOOP FLYLINES och finns i alla sjunkhastigheter upp till 600 grains. De finns både för överhands- och underhandskast. Dessutom finns även en ny typ av flytande RUNNINGLINE.

★ S-B FLÅTADE tafsar finns nu äntligen hemma också i FLYT, SLOWSINK samt SNABBSJUNK.

★ FÖRÄNDRAR DITT FISKE!

Sue Burgess unika snabbkoppling mellan tafs och fluglina medger enkla och snabba byten av olika tafsar för olika förhållanden.

★ LOOP TAFSMATERIAL på 25 meters spolar - det starkaste och bästa tafsmaterial vi testat.

Inga knutar! - Inget lim!

★ SAGE flugspön, erkända för sin kvalitet, nu med en UTÖKAD serie, LIGHTLINE LIGHTWEIGHT, samt årets storsäljare SAGE BLACK 9' 5-6 (995:-)!! Fabriksspön, Customspön, Byggsatser, Klingor.

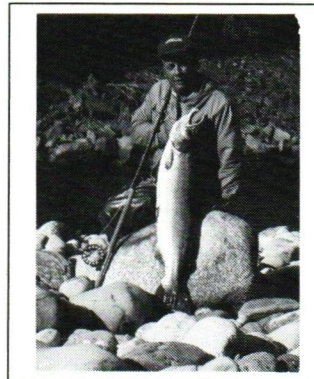
★ LOOP FLUGRULLAR, de finaste bland flugrullar, designade, utvecklade och tillverkade i Sverige. Ny modell för -87, Loop 3 Wide - till det lätta tvåhandsfisket. Ny Loopbroschyr i färg (kan även användas som POSTER) finns färdig. Ger dig all nödvändig information om rullarna. Beställ den idag! GRATIS!

★ KARPENS LAXFLUGFISKEKOLA! Här är din verkliga chans att få lära dig allt (nästan!) om Laxflugfiske. Med Göran Anderssons hjälp garanterar vi en lyckad kurs. Helpension. Plats: Eget vall på 3 km i Norska laxälven ORKLA. Begränsat antal platser. Mer info. fås från Karpens. Ring eller skriv.

★ LAXFLUGFISKE I ORKLA! Vi har "egna" flugfiskesträckor - hör av dig - det KAN finnas platser kvar.

★ Karpens Flugfiske hade förra året en närmast lavinartad ökning vilket temporärt fick ner oss för räkning. Vi beklagar alla dem som inte kom fram på telefon eller fick vänta för länge på sina postorderleveranser. Vi hoppas på förståelse för detta. Till i år har vi omorganiserat och utökat personalstyrkan så att vi härnäst kommer kunna ge alla våra kunder en snabb och bra SERVICE.

★ BESTÄLL IDAG: KARPENS FLUGFISKEKATALOG NR. 4 MED VÅRSUPPLEMENT-87. Pris 10:-. Obs. "gamla" kunder får automatiskt supplementet.

Karpens

KARPENS FLUGFISKE AB
BOX 19136
104 32 STOCKHOLM

Postordertelefon:
08-15 58 50 / 15 59 60

Butik:
Valhallavägen 46 Stockholm

Återförsäljare välkomna!

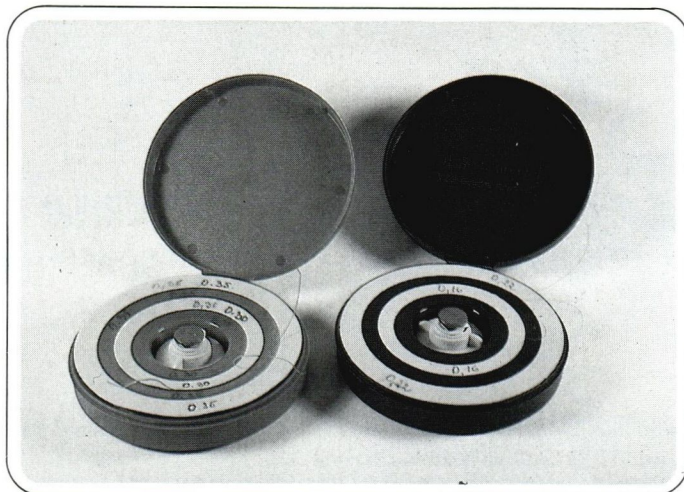
forts från sid 48

het till amerikanska Gunnison. Men Highlight är svårare att ändra från höger- till vänstervervning och något dyrare, 448 DM (den tyngsta pjäsen i serien Highlight Salmon, för lina 10, kostar 660 DM).

Behändig tafsask

FiN:s mångsysslare i Kristianstad, Bertil Ekholm-Erb, har testat en ny s.k. dispenser, för fyra olika dimensioner. Han skriver:

Problemet med lösa tafsspolar i fickor och fiskeväskor börjar väl bli mer och mer sällsynt. Dispensers av olika slag har ganska länge funnits på marknaden. Fly-Dressing i Huskvarna presenterar ytterligare en kallad **BOL**, och frågan är väl, om inte denna är den hittills bästa. Den är liten, den är lätt, och den är mycket praktisk, bl.a. har den i mitten en liten kniv, mot vilken man med en lätt knäck skär av tafsmaterialet. Man kan ha fyra olika dimensioner i den, vilket brukar vara tillräckligt, när det gäller spetsmaterial. Den tillverkas i högprislandet Västtyskland, men trots det är priset inte avskräckande högt, ca 55 kr.

BOL tafsbox, för fyra dimensioner.

Fly-Dressing i Huskvarna har i år också introducerat en ny trevlig fiskeväst av välkända märket Columbia. Egentligen är det två västar i en så att säga, eftersom underdelen på denna väst med namnet **Big Horn** är löstagbar och kan användas som ett slags midjebälte med fickor på.

Utan underdel får man en vadarväst med fyra utanpåliggande fickor med kardborrlås. Två små fickor sitter på två ngt större! Västen har två mindre innerfickor med gummidragsko samt en rejäl blixtlåsförsedd ryggeficka. Framtill på västen, som

kan tillslutas dels med blixtlås, dels med ett tryckknappsförsett band, finns två kraftiga öglor för den, som behöver "utanpåhängande" prylar. Givetvis finns det en bit lammsskinn för flugor på ett av ytterfickslocken.

Nederdelen, som fästes till vadarvästen med ett blixtlås och knäpps framtill med ett rejält spänne har ytterligare 6 fickor framtill och en lång ficka med två blixtlås bak. Där sitter också två tygremmar med spännen för att kunna fästa allehanda medhålls ting.

Big Horn, kostar kr 590:--.

Med Ultimate fluglina har Du råd att välja!

Ultimate linor. Dig välförberett!
Allt från bögigt flytande till snabbt sjunkande.
Med ytfinish och kvalitet.
Ändå till priser så Du har råd
att ha flera olika med Dig.
Ultimate — rätt lina för varje tillfälle!

Linornas siffror betecknar specifik vikt.
Finns som DT och WF. Allt i klasser 3—12.

- * Ultimate 75 Högflytande
- * Ultimate 85 Normalflytande
- * Ultimate 95 Sinkfl
- * Ultimate 140 Sjunkande (30 cm)
- * Ultimate 160 Snabbsjunkande (30 cm)

Ultimate fluglinor. Hör med Din handlare!

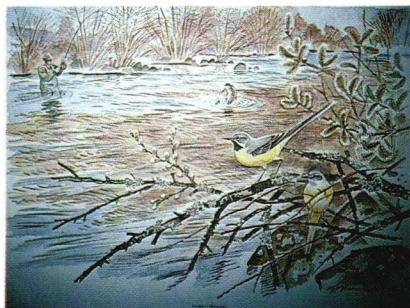
Marknadsföres genom ledande redskapshandlare av Sportlag HAB, Malmö

PRESENTTIPS FRÅN FiN

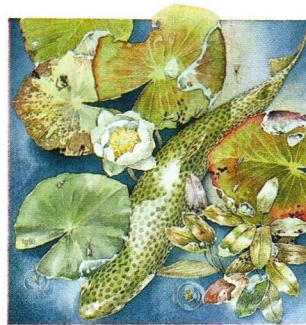
Augustiöring

Konsttryck av Thommy Gustavsson 50×31 cm på kvalitetspapper, tryckt i en numrerad och handsignerad upplaga på 300 ex. Motivet ur FiN nr 5/6 1986. Pris kr 300:–

"Fiskevårdsöring"

Konstverk av Gunnar Brusewitz 62×44 cm på kvalitetspapper, tryckt i en numrerad och handsignerad upplaga på 300 ex. Motivet ligger till grund för årets fiskekort vid Mörrumsån. Pris kr 300:–.

Jakt bland näckrosor

Konsttryck av Thommy Gustavsson, 25×25 cm på kvalitetspapper, tryckt i en numrerad och handsignerad upplaga på 300 ex. Motivet ur FiN 5/6 1986. Pris kr 250:–.

Fin till vardags och fest. Vår nya **slips** med invävda flugmönster och ordet FiN är svensktillverkad av 100% polyester och kostar kr 180:–.

Vykort signerade Thommy Gustavsson med en öring hängande på en björk. 5 dubbelvikta kort och kuvert i plastförpackning. Kanske som julkort? Pris kr 28:–.

Vykort signerade Anders Forsling och Gunnar Johnson. 7 dubbelvikta och 2 enkla kort med 9 olika motiv. I plastpåse inkl kuvert. Pris kr 42:–.

FiNs numera välkända **emaljmärke** med gyllene slända på turkos botten. Finns som kråsnål eller "fastener" storlek som en 10 öring. Ange vilket du vill ha! Pris kr 35:–.

TYGMÄRKE med gyllene slända på oliv botten, 15:–.

PÄRMAR, vinröda med "Flugfiske i Norden" i guldskrift på ryggen, inget årtal. 35:–/st.

VYKORT med välkända flugmönster. Lev i ark med 16 bilder. Kan monteras helt eller delas till vykort 55:–/ark.

GAMLA ÅRGÅNGAR AV FiN i lösnummer: år 1982; 110:–, 1983; 120:–, 1984; 140:–. Priserna inklusive porto.

INBUNDNA ÅRGÅNGAR AV FiN: år 1981 kostar 250:–/st (porto tillkommer). År 1982, -83 och -84 kostar 270:–/st (plus porto).

BÖCKER: Bengtsson/Boströms Dagsländor i öringvatten. Ovärderlig för flugfiskaren, flugbindaren och amatörentomologen! Vårt pris 140:– SEK inkl porto. "Laxagrin" av Erwin Andersson. Skrönor och sköna fiskeäventyr. Pris 85:– SEK inkl porto.

FiN-DEKALER för bilen, spötuben etc. Med svensk eller dansk text. 10:–/st.

SÅ HÄR GÖR DU: alla varor överstigande ett pris på kr 20:– sänds numera **endast som postförskott** p g a ständigt stigande portokostnader samt ökad risk för transportsador. Du beställer det du vill ha – **helst skriftligt** – från FLUGFISKE I NORDEN, Box 64, S-291 21 Kristianstad. Har Du några frågor, är du välkommen att ringa oss på tel 044-12 26 28.

KÖP SÄLJ & BYT

Köp, sälj och byt-annonserna är gratis endast för FiN:s prenumeranter. En annons per nummer i mån av utrymme, bestående av högst **tre** utannonserade artiklar, plus namn och adress får Du gratis. Köp, sälj och byt-marknaden avser endast PRIVAT annonsering. Företag och firmor kan ej annonsera under denna vinjett.

Skicka Ditt annonsmanus (maskinskrivet eller tydligt textat) till Flugfiske i Norden, Box 11062, 250 11 Helsingborg

Bytes: Handgjort cane-spö mot mindre eller mellanstor metallsvärv, ej urmakarsvärv. Claes Sjöberg, tel 044/10 16 91.

Säljes: Hans Lidman: Skogen kallar (1946) hfd, perfekt skick. Pris 350 kr. Tel 042/15 09 10.

Selges: 9 ft stang, bygget av Åke Rosén, klasse 6-7, evt Marquis snelle nr 7 m ekstra spole, ca 800-1000 kr. Lars Malmström, tel 02/30 26 26, Norge.

Säljes: Orvis Battenkill 8 ft 5/6 2 toppar, al-tub, med rulle Orvis CFO III, 2500 kr. Rolf Douhan, tel 018/37 09 38.

Säljes: Sharpe splitcane 13 ft AFTM 9-10, 2 toppar, holkat. Ej använt, pris 1800 kr. Ingemar Cadbeck, tel 031/12 29 02 eft kl 18.00.

Säljes eller bytes: Fiskejournalen 1974-83 kompl + årsbok 1-6. Äldre engelska fiskeböcker. Säljes eller bytes mot FiN:s årgångar 1979-80-81 eller flugfiskepyrlar-spön. Bo Florman, tel 019/13 58 36.

Säljes: LOOP reel nr: 3, linspoln-axel + 2 linspolar medföljer. Ny kr: 1250:-. ORVIS CFO V i nyskick, kr: 550:-. Axel, tel 0457/141 31.

Säljes: Hörgårds HC splitcanspö 12 fot AFTM 9 med 2 toppar. Knappt använt 900 kr. Göran tel: 08-718 17 46.

Säljes: Sharpe spliced 13 ft splitcane 9-10 mkt fint skick. Pateke Morton 18 ft 11-12 kolfiber nytt. Black Shadow 10,6 ft 8-10 kolfiber med nicksilver holk. Linor: WF 8F (Long belly, ny), WF 9F, WF 12F, WF 12 F/S. Köpes: Hardy/Fibatube 20 ft klinga byggsats eller färdigt spö. Ring Vincent: 0125-110 20.

Säljes: Orvis Limestone Spesial 8 1/2 5-6 2 toppar. Orvis Midge Nymph 7'6" och 7'9" 4-5 2 toppar. Fly Fisherman årgångar 80-81. Två spolar till Hardy LRH Lightweight. Anders Hansson, Murraygatan 5a, 783 00 Säter, 0225/533 98.

Säljes: Flugrulle HARDY LRH Lightweight, 395:- kr. AMBASSADEUR ULTRA MAG-XL III, ny med 5 års garanti, 500:- kr. Fluglina ORVIS Intermediate AFTM 5, oanvänd, 130:- kr. Tel: 018-38 82 16.

Köpes: Gamla Leicakameror köpes eller bytes mot flugfiskegrejor. Svar till: Kjell-Åke Carlsson, tel: 046-12 51 11.

Säljes: Vår klubb har köpt ett antal impregnerade splitcane klingor direkt från Partridge. Vi säljer några av dem för 600:-. Tvådelade med monterade holkar, längder mellan 6-9 fot, AFTM 3-6. Ring Martin 040-600 51 eller Thomas 040-11 30 53.

Säljes: Laxrulle Shakespeare Beaulite 41/4" + extra spole 450 kr. Ring 040-600 51 Martin Kinnberg.

Malmö Flugfiskeklubb söker fler medlemmar. På vårt program har vi flugbindning, fiskeresor bl a till Norrland, Norge och förbereder en resa till Ungern. Egen klubblokal. Fjällvana ledare med över 40 års fjällvana. Meddela ditt intresse till Malmö Flugfiskeklubb, c/o Holländare, Lundavägen 2, 212 18 Malmö. Tel: 040/93 82 04. Kvällstid 040/49 93 34.

Till salu: Flugspö 13-15-16-17 fot Laxrullar Hörgård, Hardy, Young, Div linor, tidningar Fiskejournalen, Flugfiske i Norden. Tel 046-511 55. Stig Rodman.

Sälges: Bruce & Walker hexagraph 15', kl 10-12 ubrugt, nypris - 20% = 3080 Dkr. Kobberbøl-Jensen, Hyltebjerg alle 81, 2720 Vanløse DK (01) 71 62 42.

Kjøpes: Orvis Battenkill 7/3, 7 fot AFTM 3 og Orvis Battenkill AFTM 6, 7½ eller 8 fot. Gunnar Teigsmark, Andrew Smiths gt 2, 4000 STAVANGER, NORGE, tel 04-56 10 87.

Säljes: 1 st Sage flugrulle 506 AFTM 5-7 nysk nyp 1 600:- P 750:-. Leonard Splitc 8,5 fot AFTM 6 2 t Toppskick P 3 500:-. 08-745 55 35 Micke.

Säljes: Partridge "Brook Trout" 7½ fot AFTM 5/6 impregnerad cane, med spötub 450:-. Thomas 040/11 30 53.

Köpes: Har du någon Bogdan-rulle hemma som ligger och dammar? Ring Janne Stenquist 0302/147 19 eft kl 18.00.

Säljes: Cortland 444 WF6F, nyskick, 200 kr. Håkan, tel 0382/134 33.

Sälges: Vinterisolerat hytte ved Søndre Rena i Norge. Fantastisk harrfiske. Ole T Ljøstad, Elgveien 30, 2400 Elverum, Norge.

Köpes: Diplomat 178 + ex spole, samt ex spole till Diplomat 156. Björn Elamson tel 0521/218 91.

Säljes: Rackelhanespö 8 fot AFTM 4-6. Aldrig använt. 1600 kr. Ring Micke tel 0303/416 14.

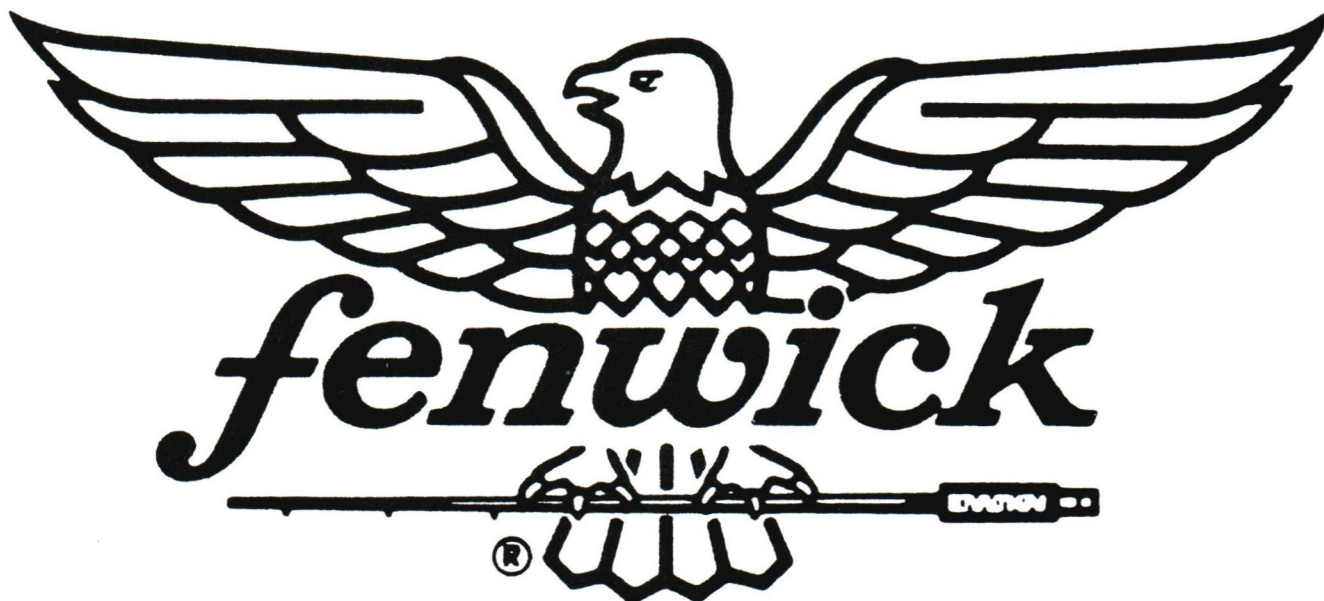
Säljes: Sharp's the eighty three AFTM 5-6. 1000 kr. Tel 026/25 90 35.

Säljes: Arjon Tärnan, tredelat träspö i utmärkt skick, med holkskydd och tygfodral, 9 fot. Record Standard flugrulle i originalkartong i bra skick. 600 kr för allt. Claes Lindell, tel 0431/80183.

Säljes: Flugrulle ABU Diplomat 187 + ex spole, 350 kr. Köpes: Lösnummer eller hel årgång av FiN 1980. Anders Storck, tel 08/38 68 96.

Säljes: Haspelrulle 75:-, ABU Record 2000 100:-, flugspö Kingfisher Black Palmer 9 fot AFTM 7570:-. Fluglinor: Elbe DT7S 100:-, Masterline Oxbridge DT8 snabb S 150:- Cortland 444 WF7F 215:-, Black Shadow LB8 Interm 150:-, Black Shadow LB7F 150:-, Cortland 444 Shooterhead 6F med skjutlina 120:-. Flugmaterialet obetydligt använt. Tel 0418-703 53.

THE WORLD'S BEST RODS AND REELS

**World Class, HMG and Eagle Fly Fishing Rods
World Class and Eagle Fly Reels
World Class, HMG and Eagle Spinning Rods
Fenwick Trolling Rods, Spinning Rods, Accessories
and Tackle Boxes**

We are General Distributors for:

**Norway, Sweden, Finland, Denmark, the Netherlands,
Belgium, Austria, Switzerland and Germany**

We are interested in finding distributors for those countries!

All information from:

Flyfishing Brinkhoff

P.O. Box 201091

D-4800 Bielefeld 1, Western Germany

Tel 00949-521-83398 or 83088

Telex: 932542 flyfi d

Tanker på strandkanten

Hvordan onkel Åge mistede en fin ørred, sin alpehue og lysten til at fiske...

I lunde i forstuen hang rygsækken, stangetuiet og øverst alpehuen, der var onkel Åges hovedbeklædning på fisketure så langt tilbage jeg kan huske.

Som dreng var noget af de lykkeligste, der kunne times mig, at få lov at åbne rygsækken og tage grejet ud stykke for stykke. Der var fangstnettet med det fint forarbejdede asketræsskaft, hjulet med silkelinen, forfangsæsken med filtapperne, flue-æsken med det gulnede celluloidskydelåg, og der var æskens indhold af forjættende bløde, farvestrålende frembringelser af fjer, hår og tråd. Nede ved åen forekom Åges fluekast dengang at være en uopnåelig kunst – en fejende graciøs bevægelse, som malerens sidste strøg på lærredet.

Ved nærmere eftertanke nu som voksen, tror jeg nok, at fangstnettet var fuldt af huller, at fluerne var store, grå og grove vådfluer, og at hjulet skramlede noget i rammen. Stangen var i hvert fald den mest invalide fluestang, jeg nogensinde har set. Bundstykket og mellemstykket var intakte, medens årene havde toldt på de to toppe, så de efterhånden var halv længde. Stangens fysiognomi gjorde kastet specielt – ligesom savannens største dyr i flugt – kluntet, men ikke uden ynde.

Åge kastede nu heller ikke så meget. Når fluen først var i vandet, kunne han fiske den i lange perioder uden at foretage sig andet end at småmende linen. Han fornemmede, at fisken var der, og ofte fangede han den.

Åge og jeg rejste på kundskab udi fiskeri, som H C Andersen ville have sagt, og i begyndelsen var han den suveræne læremester. Senere blev vi mere ligeværdige, og tilsidst blev mit selskab nødvendigt for ham. Da rystede hænderne for meget til, at han selv kunne binde fluerne på, og han måtte have en hånd til hjælp over grøfterne.

"Pigtråden er blevet for højt til at skræve over og for lavt til at kravle under", var hans spagfærdige kommentar.

Åges alpehue fulgte ham på alle hans fisketure. Han var lidt "tynd i toppen" og huen, der som regel var trukket helt ned om tindingerne, beskyttede ham mod sol og regn og mod lavtflyvende fluer.

En blæsende dag var Åge og jeg på fisketur sammen, og ved pilebusken krogede han en fin ørred. Den var løst kroget, og han gik meget forsigtigt med den. Efter nogle ture frem og tilbage bugserede han den varsomt ind og lænede sig frem for at få nettet under den. Netop denne bevægelse bevirkede, at en brækket pilekvist kom ind under svedremmen, og før han kunne afværge det, greb vinden alpehuen og blæste den i åen.

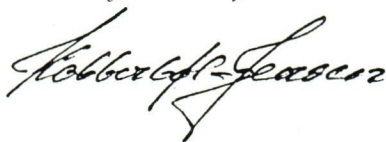
Det var for meget for ørreden.

At blive kroget på regulær vis, at kæmpe og tabe, det er livets betingelser, men at få en alpehue i hovedet som afslutning på kampen, det er imod alle regler, og det reagerer en nok så sindig jysk ørred på. Et mægtigt plask, og ørreden strøg ut i dybet, medens fluelinen, forfang og flue havnede i piletræet.

Åge sundede sig et øjeblik, bjergede sit grej, og sammen optog vi forfølgelsen af den drivende hue. Den satte sig et halvt hundrede meter nedstrøms i den modsatte side af åen, og vi kastede som gale for at kroge den, men i den stærke sidevind lykkedes det ikke. Pludselig slap den sit tag og gled videre, men huen var nu så vanddrukken, at den næsten var forsvundet under vandoverfladen. Den flød forbi en af de utallige tilløbsgrøfter, og at kaste efter den drivende hue og samtidig passere over et glat, fugtigt gangbræt, var en større kunst end Åge beherskede. Han gled – og stod pludselig i vand til midt på lårene. Da jeg havde fået ham trukket op, var huen forsvundet for vore blikke.

Hvor så min onkel ynkelig ud. Han havde mistet en god ørred og sin uadskillelige alpehue og fået begge støvler fyldt med vand. Hele hans lystfiskerværdighed var blæst i åen og drevet bort med strømmen, og det tynde hår rejste sig for vinden i den nyvundne frihed, ligesom for at føje spot til skade.

Vi gik tavse hjem langs diget – onkel Åge havde mistet lysten til at fiske...

Flugfiske i Norden

Nr 4 okt 1987
Årgang 9

Redaktör:
Gunnar Johnson

Ansvarig utgivare:
Nore Sundin

Layout och grafisk utformning:
Jerry Pettersson

REDAKTION: Gunnar Johnson,
Box 22, 570 20 Bodafors, tel
0380/311 25.

ANNONSER och PRENUMERATIONER (även uteblivna tidningar, lösnummer etc): Bertil Ekholm Erb, Box 64, S-291 21 Kristianstad, tel 044/12 26 28.

Prenumerationspris: för 1987 Helår 200:- svenska kronor. Vårt postgironummer är 10794-6.

Utländska betalningar per check ska ställas på: Sparbanken Kronan 8169-5, konto nr 713380278-0. Därmed tillkommer ingen extra debitering för bankavgift.

Payment from abroad by eurocheque or international money order in Swedish crowns payable to Flugfiske i Norden, Box 11062, S-250 11 Helsingborg, Sweden.

Zahlungen Aus der BRD auf Postgiro Nr 5993 12-205, Hamburg, Bankleitzahl 200 100 20.

GLÖM EJ ADRESSÄNDRA NÄR DU FLYTTAR!

Redaktionen tar gärna emot artiklar, reportage och bilder från läsarna. För ej beställt material ansvaras icke.

Eftertryck eller annat mångfaldigande av innehållet i denna tidning, helt eller delvis, är ej tillåtet enligt lagen om upphovsmannarätt.

Flugfiske i Norden utges av Förlagsaktiebolaget Flugfiske i Norden, Box 11062, 250 11 Helsingborg. Tidningen utkommer med sex nummer om året, fördelade på tre på våren och tre nr på hösten/förvintern.

Tryckt 1987 hos Abetryck, Helsingborg.

ISSN 0349-3849.

Nummer 5/6 av Flugfiske i Norden 1987 beräknas utkomma i dec.

Sage Graphite flugspön

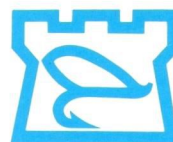
Loop flugrullar

*Ett enkelt val för funktion
och kvalitet!*

*Finns hos vakna
redskapshandlare*

Karpens
Box 19136
104 32 Stockholm
08/155850

HARDY

**högst på önskelistan
hos de flesta flugfiskare**

I mer än hundra år har Hardy haft en ledande ställning när det gäller utveckling och tillverkning av högklassig utrustning för flugfiske. Inget annat företag i branschen kan uppvisa motsvarande erfarenhet.

Hardy spön har ständigt utvecklats i takt med att nya material och ny teknologi kommit in i bilden. Kännetecknande för alla dessa spön, oavsett material, har varit förstklassigt arbete och outstanding funktion. De nya graphite carbon-spöna är "kronan på verket". Flera spöserier att välja mellan med "Hardy De Luxe" som top of the line.

Hardy Golden Prince

Ett gott exempel på Hardy's tekniska kunnande. Speciellt konstruerad bromsmekanism inbyggd i centrum av spolen gör rullen mycket kompakt – ett under av mekanisk precision.

Se Hardy hos auktoriserade Hardy-affärer landet runt – för Du vill väl ha det bästa – eller hur?!

Nor[®]mark

Box 74, 782 00 Malung. Telefon 0280/125 65 växel